

Tablo1altformu

Kimlik	alan
46	<p>Ebu Bekre Nufey'u'bnu'l-Haris es-Sakafi (radiyallahu anh) anlatıyor: Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) şöyle buyurdu: "Zaman, döne döne Allah'ın arz ve semavatı yarattığı gündeki düzenini tekrar buldu. Sene on iki aydır. Bunlardan dördü haram aydır. Haram aylar da üç tanesi peş peşe gelir: "Zül-kade, Zül-hicce ve Muharrem. Bir de Cumadi ve Şaban ayları arasında yer alan Mudarlılar'ın Receb'i." Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) sordu: "-Bu ay hangi aydır?" Biz: "Allah ve Resûlü daha iyi bilir" dedik. Bir müddet sustu. Biz ayın ismini değiştirecek zannettik. Ancak şunu söylediler: "-Bu zi'l-hicce değil mi?" "-Evet!" karşılığını verdik. Devam etti: "-Peki burası neresidir?" Biz: "-Allah ve Resûlü daha iyi bilir" cevabını verdik. Yine sustu ve biz bölgenin ismini değiştirecek vehmine kapıldık. "-Burası haram bölge değil mi?" dedi. "-Evet" dedik. "-İçinde bulunduğunuz gün nedir?" diye tekrar sordu, biz yine: "-Allah ve Resûlü daha iyi bilir" dedik. Tekrar sustu ve biz yine günün ismini değiştirecek zannına düşmüştük ki: "-Kurban günü değil mi?" dedi. "-Evet" cevabımız üzerine sözüne devam etti: "-Bilin ki, kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız birbirinize kesinlikle haramdır, tıpkı bu yerde, bu ayda şu gününüzün haram olması gibi. Rabbinize kavuştuğunuz zaman sizi yaptıklarınızdan hesaba çekecek. Sakın benden sonra birbirinizin boyunlarını vuran kafirler olmayın. Bu söylediklerimi duyanlar, duymayanlara ulaştırınlar. Bazan söz kendisine ulaştırılan kimse, ulaştırılan sözü, bizzat dinleyenden daha iyi bellir." Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) sonra şunu ekledi: " Tebliğ ettim mi, tebliğ ettim mi?" üç defa tekrarladı. "-Evet" cevabımız üzerine: "-Ya Rabbi şahid ol!" dedi. Müslim'in rivayetinde şu ziyade var: "Sonra Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) beyazı galebe çalan alaca iki koyuna yöneldi ve onları kesti. Sonra da koyunun bir parçasını alıp aramızda taksim etti." Rezin, rivayetin arasına şunu ilave eder: "Üç şey vardır, bir mü'minin kalbi onlara karşı ebediyen ihanet etmez; ameli sırf Allah için yapmak, idareyi elinde tutana karşı hayırhah olmak, Müslümanların cemaatine katılmak, çünkü onların Duaları cemaate dahil olanların hepsini içine alır." İbnu'l-Esir: "Bu ziyadeyi ana kitaplarda (Kütüb-i Sitte) görmedim" der. Bu ziyadenin manası şudur: Bu üç şeyde kalbler huzura kavuşur. Kim bunlara yapışır, rlayet ederse, kalbi hıyanet, hile ve şer gibi manevi kirlerden temiz kalır.</p>
73	<p>Hazreti Aişe (radiyallahu anha) şunu anlatır: Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'in bir hasırı vardı, geceleri perde yapıp gerisinde namaz kılardı, gündüzleri de yayıp üzerine otururdu. Halk da Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'in yanına dönep (gelip) aynen onun gibi namaz kılmaya başladılar. Sayı gittikçe arttı. Bunun üzerine Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) onlara yönelerek şunu söyledi: "Ey insanlar, takat getireceğiniz işleri yapın. Zira siz (Dua etmekten) usanmadıkça Allah da sevap yazmaktan usanmaz. Allah'a en hoş gelen amel, az da olsa devamlı olanıdır." Ravi der ki: Muhammed (aleyhissalatu vesselam)'in ailesi bir iş yapınca onu sabit kılardı (artık terketmez devamlı yapardı). Buhari'nin Ebu Hüreyre (radiyallahu anh)'den yaptığı bir rivayette: "Orta yolu tutun, güzele yakın olanı arayın, sabah vaktinde, akşam vaktinde, bir miktar da gecenin son kısmında yürüyün (ibadet edin), ağır ağır hedefe varabilirsiniz. Unutmayın ki sizden hiç kimseye, yaptığı amel, cenneti kazandırmayacaktır" buyurdu. "Sen de mi (amelinle cennete gidemiyecaksin) ey Allah'ın Resûlü?" dediler. "Evet, ben de, dedi, Allah affı ve rahmeti ile muamele etmezse ben de!" Buhari ve Nesai'de gelen bir başka rivayette: "Bu din kolaylıktır. Kimse (aşırı gayretle) dini geçmeye çalışmasın, (başta çıkamaz, yine de yapamadığı eksiklikleri kalır ve) galebiyet dinde kalır" buyrulmuştur.</p>
92	<p>Huzeyfe (radiyallahu anh) anlatıyor: Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Nefsimi kudret elinde tutan Zat'a kasem olsun, ya ma'rufu emreder ve münkerden de yasaklarsınız veya Allah'ın katından umumi bir bela göndermesi yakındır. O zaman yalvar yakar olursunuz da Duanız kabul edilmez."</p>
121	<p>Esmâ Bintu Ebi Bekr (radiyallahu anhüma) anlatıyor. "Mekke'de Abdullah İbnu Zübeyr (radiyallahu anh)'e hamile kalmıştım. Doğum yaklaşmıştı ki, Mekke'yi terkettim ve Medine'ye geldim, Kuba'ya indim. Abdullah'ı orada dünyaya getirdim. Doğunca, bebeği alıp Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a götürdüm, kucağına bıraktım. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) bir hurma istedi, ağzında çiğneyerek ezdikten sonra, tükürüğünden çocuğun ağzına bıraktı. Abdullah'ın midesine ilk inen şey Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın mübarek tükürükleri idi. Sonra (yumuşattığı o) hurma ile çocuğun damağını oğdu, hakkında bereketle Dua etti ve Abdullah ismini verdi.</p>

Kimlik	alan
	Müslüman aileden ilk doğan çocuk bu idi. (Medine'de bütün Müslümanlar) onun doğumuna çok sevindiler. Çünkü "Yahudiler size sihir yaptılar, asla doğum yapamayacaksınız" diye bir şayla çıkarılmıştı."
122	Ebu Mûsa (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir oğlum doğmuştu. Hemen Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a getirdim. İbrahim ismini verip bir hurma ile tahnikte bulundu. Sonra da "Mübarek olsun" diye Dua buyurdu ve çocuğu bana geri verdi. Bu çocuk, Ebu Musa'nın en büyük evladı idi."
139	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Yeni doğan çocuklar Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e getirilirdi. O da bunlara mübarek olmaları için Dua eder, tahnikte bulunurdu."
166	Ebu Üseyd Malik İbnu Rebi'a es-Saidi (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir adam: "Ey Allah'ın Resûlü, anne ve babamın vefatlarından sonra da onlara iyilik yapma imkanı var mı, ne ile onlara iyilik yapabilirim?" diye sordu. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): "Evet vardır" dedi ve açıkladı: "Onlara Dua , onlar için Allah'tan istiğfar (günahlarının affedilmesini) talep etmek, onlardan sonra vasiyetlerini yerine getirmek, anne ve babasının akrabalarına karşı da sila-i rahmi ifa etmek, anne ve babanın dostlarına ikramda bulunmak."
187	Hakim İbnu Hizam (radiyallahu anh) anlatıyor: "Ey Allah'ın Resûlü, dedim, cahiliye devrinde yaptığım hayırlar var: Dua , köle azad etme, sadaka vermek gibi, bana bunlardan bir sevab gelecek mi?" "Sen dedi, zaten, daha önce yaptığın bu iyiliklerin hayrına Müslüman olmuşsun." Bir diğer rivayette der ki: Dedim ki: "Allah'a kasem olsun, İslam'da yaptıklarımın hiçbirini eksik bırakmadan, cahiliye devrinde hepsini yapmıştım." Diğer bir rivayette Hakim'in cahiliye devrinde yüz köle azad ettiği, yüz deve yükü mal tasadduk ettiği, Müslüman olunca da aynı miktarda hayır yaptığını belirtir.
275	Hazreti Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'le birlikte gazveye katıldım. Ben su taşımada kullandığımız devemizin üzerinde giderken Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) bana kavuştu. Devem yorgundu ve bu yüzden gerilerden yürüyordu. Durumu görünce Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) de geride kalarak deveyi sürdürdü ve ona Dua buyurdu. Bunun üzerine bütün develerin önünden gitmeye başladı. Bana: "Deveni nasıl görüyorsun?" diye sordu. "Çok iyi görüyorum, bereketiniz değdi" dedim. "Onu bana satar mısın?" buyurdu. Ben utandım, bundan başka su taşıyan devemiz yoktu. Yine de "evet" dedim ve Medine'ye varıncaya kadar sırtı benim olmak şartıyla deveyi kendilerine sattım. Ona: "Ey Allah'ın Rasûlü yeni evliyim" diyerek izin istedim. Bana izin verdiler. Bunun üzerine, Medine'ye gelince beni dayım karşıladı. Deveden sordu. Deve ile ilgili yaptıklarımı anlatınca beni ayıpladı. İzin istediğim sırada Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam): "Bakire ile mi, dulla mı evlendin?" diye sormuştu. Ben "dul biriyle" dedim. "Niye bakire ile değil, o seninle sen de onunla şakalaşırdınız" buyurdu. Ben: "Ey Allah'ın Resûlü, babam vefat etti. Bir çok kız kardeşim var, hepsi de küçük. Onlarla aynı yaşta, onların terbiyeleriyle meşgul olamayacak, onlara bakamayacak çok genç biriyle evlenmeyi uygun bulmadım. Bu sebeple onlara bakıp terbiyelerini yapacak birdulla evlendim" dedim." Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Medine'ye gelince deveyi vermek üzere yanlarına gittim. Bana parasını verdi ve deveyi de lade etti."
375	Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir adam gelerek: "Ey Allah'ın Resulü, bizler için eşyalara fiyat tesbit ediver" diye müracaatta bulundu. Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam): "Hayır fiyat koymayayım (rıza bolluk vermesi için) Allah'a Dua edeyim" cevabını verdi. Arkadan bir başkası gelerek: (Ortalık pahalandı, eşyaların) fiyatını bize siz tesbit ediverin" diye talebde bulununca, bu sefer: "Hayır rızkı bolluşturıp, darlaştıran Allah'tır. Ben hiçbir kimseye zulmetmemiş olarak Allah'a kavuşmak istiyorum" cevabını verdi.
463	Nu'man İbnu Beşir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: " Dua , ibadettir", sonra şu ayeti okudu: "Rabbimiz: Bana Dua edin ki size icabet edeyim. Bana ibadet etmeyi büyüklüklerine yediremeyenler varya, alçalmış ve hakir olarak cehenneme gireceklerdir" buyurmuşlardır" (Mü'min, 69).
464	Rezin şu ilave rivayeti kaydetti: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın Ashabı (radiyallahu anhüm ecmain) sordular: Rabbimiz yakın mıdır, biz ona hafif sesle hitab edelim, uzakta yüksek sesle

Kimlik	alan
	taleblerimizi söyleyelim?" Bunun üzerine şu ayet indi: "Kullarım sana benden sorarlarsa, (söyle ki) ben yakınım. Dua edenin Duasına , bana Dua ettiği takdirde icabet ederim" (Bakara, 186).
509	Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Cenab-ı Hakk'ın şu mealdeki sözü nazil olunca: "İçinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi onunla hesaba çeker ve dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder..." (Bakar, 284) bu ihbar Sahabe (radiyallahu anhüma)'ye çok ağır geldi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a geldiler, diz çöküp oturdular ve dediler ki: "Ey Allah'ın elçisi, bize yapabileceğimiz işler emredildi: Namaz, oruç, cihad ve sadaka, bunları yapıyoruz. Ama Cenab-ı Hakk sana şu ayeti inzal buyurdu. Onu yerine getirmemiz mümkün değil." Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) onlara: "Yani sizler de sizden önceki Yahudi ve Hıristiyanlar gibi "dinledik ama itaat etmiyoruz" mu demek istiyorsunuz? Hayır öyle değil şöyle deyin: "İşittik itaat ettik. Ey Rabbimiz affını dileriz, dönüş Sana'dır." Cemaat bunu okuyup, dilleri ona alışınca, bir müddet sonra Cenab-ı Hakk şu vahyi inzal buyurdu: "Peygamber ve inananlar O'na Rabbi'nden indirilene inandı. Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine inandı. "Peygamberleri arasında hiçbirini ayırdetmeyiz, işittik, itaat ettik, Rabbimiz! Affını dileriz, dönüş sanadır" dediler" (Bakara 285). Ashab bunu yapınca Allah, önceki ayeti neshetti ve şu ayeti inzal buyurdu: "Allah kişiye ancak gücünün yeteceği kadar yükler; kazandığı iyilik lehine, ettiği kötülük de aleyhinedir. Rabbimiz! Eğer unutacak veya yanılacak olursak bizi sorumlu tutma. (Resûlullah bu Dua yı yapınca Allah Teala hazretleri: Pekala, yaptım buyurmuştur). Rabbimiz bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yükleme! (Allah Teala hazretleri: Pekiyi buyurmuştur). Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmeyeceği şeyi taşıtma (Rabb Teala hazretleri: Pekiyi dedi). Bizi affet, bizi bağışla, bize acı. Sen Mevlamızsın, kafirlere karşı bize yardım et (Rabb Teala buna da Pekiyi demiştir).
524	İbnu Ömer (radiyallahu anhüma) anlatıyor: Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Safvan İbnu Umeyye, Süheyl İbnu Amr ve el-Haris İbnu Hişam'a bed Dua ediyordu. Bunun üzerine şu ayet indi: "Allah'ın, onların tevbelerini kabul veya onlara azab etmesi işiyle senin bir ilişğin yoktur; çünkü onlar zalimlerdir" (Al-i İmran, 128).
533	Ümmü Seleme (radiyallahu anha) anlatıyor: "Ey Allah'ın Resûlü, Allahu Teala'nın kadınları hicretle ilgili olarak zikrettiğini hiç işitmiyorum, niçin? diye sordum. Bu sorum üzerine şu ayet indi: "Rableri Dualarını kabul etti: Bir birinizden meydana gelen sizlerden, erkek olsun, kadın olsun iş yapanın işini boşa çıkarmam. Hicret edenlerin, memleketlerinden çıkanların, yolumda ezaya uğratılanların, savaşan ve öldürülenlerin günahlarını elbette örteceğim. And olsun ki, Allah katında bir nimet olarak, onları içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Nimetin güzeli Allah katındadır." (Al-i İmran, 195).
592	Ömer İbnu'l-Hattab (radiyallahu anh) anlatıyor: Ömer: "Allah'ım, şarap hakkında bize tatminkar bir açıklamada bulun" diye Dua etmişti ki Bakara suresinde bulunan şu ayet indi: "Sana içki ve kumarı sorarlar de ki: "İkisinde hem büyük günah ve hem insanlara bazı faydalar vardır. Günahları faydasından daha büyüktür." (Bakara 219). Bunun üzerine Ömer (radiyallahu anh) çağırıldı ve ayet kendisine okundu. Ömer yine: "Allah'ım şarap hakkında bize tatminkar bir açıklamada bulun" dedi. Bir müddet sonra Nisa suresindeki: "Ey iman edenler! Sarhoşken ne dediğinizi bilene kadar, cünübken, -yolcu olan müstesna- gusledene kadar namaza yaklaşmayın..." (Nisa, 43) ayeti nazil oldu. Ömer (radiyallahu anh) çağırıldı ve ayet kendine okundu. Ömer yine: "Allah'ım şarap hakkında bize tatminkar bir açıklamada bulun" dedi. Bir müddet sonra, Maide suresindeki ayet indi: "Ey iman edenler! İçki, kumar, putlar ve fal okları şüphesiz şeytan işi pisliklerdir. Bunlardan kaçın ki saadete eresiniz. Şeytan şüphesiz içki ve kumar yüzünden aranıza düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah'ı anmaktan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçersiniz değil mi?" (Maide 90-91). Ömer yine çağırılıp ayet kendisine okundu. Bu sefer "Evet Rabbimiz vazgeçtik, vazgeçtik" dedi.
621	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Ebu Cehl (birgün) şöyle dedi: "Allahımız, eğer bu Kitap, gerçekten senin senin katından ise, bize gökten taş yağdır veya can yakıcı bir azab ver" (Enfal, 32) diye Dua etmişti. Şu ayet indi: "Sen içlerinde iken Allah onlara azab etmez. Onlar bağışlanma dilerken de elbette Allah azab edecek değildir" (Enfal, 33). Müşrikler mü'minleri Mekke'den çıkardıkları zaman da şu ayet indi: "Yoksa Mescid-i Haram'a girmekten men ederlerken Allah onlara niçin azab etmesin?..." (Enfal, 34).

Kimlik	alan
688	Saffan İbnu Assal (radiyallahu anh) anlatıyor: "İki Yahudi konuşuyorlardı, biri arkadaşına: "Gel seninle şu Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e gidelim ve birşeyler soralım" dedi. Arkadaşı: "Ona peygamber deme" diye müdahale edip ekledi: "Şayet o, kendisinden "peygamber" diye bahsettiğini duyacak olursa sevincinden gözleri dört olur." Beraberce gidip Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a imtihan niyetiyle dokuz açık ayetten soru sordular. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) onlara "Allah'a hiç bir şeyi ortak kılmayın, hırsızlık yapmayın, zina fazihasını işlemeyin. Allah'ın haram kıldığı cana kıymayın, masum kişiyi öldürtmek içinsultana gammazlamayın, sihir yapmayın, faiz yemeyin, günahsız kadına zina iftirası atmayın, savaş sırasında cepheyi koyup kaçmayın, ey Yahudiler, bilhassa sizin için söylüyorum, cumartesi günü yasağını ihlal etmeyin" dedi. Saffan der ki: "Bu cevap üzerine Yahudiler, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın el ve ayaklarını öptüler ve: "Şehadet ederiz ki, sen peygambersin" dediler. Saffan diyor ki: Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) onlara: "Öyleyse niye bana uymuyorsunuz?" diye sordu. Onlar: "Davud (aleyhissalam), neslinden peygamber kesilmesin diye Dua etti. Biz, sana uyduğumuz takdirde Yahudilerin bizi öldürmesinden korkuyoruz" cevabını verdiler."
690	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) diyor ki: "Şu ayet Dua hakkında nazil olmuştur: "(Ey Muhammed) namaz kılarken sesini yükseltme, gizli de okuma..." (İsra, 110).
716	Zühri merhum, Urve ve başkalarından almış olarak Hazreti Aişe'nin şu rivayetini nakleder: " Hazreti Aişe (radiyallahu anha) buyurmuştur ki: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) bir sefere çıkacağı zaman kadınları arasında kur'a çeker, kur'a kime çıkarsa onu beraberinde sefere götürürdü. Bir sefer sırasında da benim okum çıktı ve yolculuğuna ben refakat ettim. Bu sefer, örtünme emri geldikten sonra idi. Ben yol sırasında deve sırtında giden bir mahmil içinde taşıyıordum. Konak yerlerinde de onun içinde iken iniyordum. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın o gazvesi sona erinceye kadar hep böyle yol aldık. Nihayet geri döndü ve Medine'ye yakın bir yerde konakladık. Geceleyn bir müddet kaldıktan sonra dönüş emri verildi. Dönüş emri çıktığı sırada ben kalkıp (kaza-yı hacet için tek başıma) sordudan ayrılıp gittim. İhtiyacımı gördükten sonra bineğime geri geldim. O sırada göğsümü yokladım. Yemen'in göz boncuğundan yapılmış gerdanlığım kopmuştu. Aramak üzere geri döndüm. Onu aramak beni epeyce oyaladı. Benim bineğimle meşgul olan askerler gelip mahmilimi deveme yüklemişler. Zannetmişler ki ben mahmilin içindeyim. O zamanlar kadınlar çok hafifti. Az yedikleri için şişman değillerdi. Askerler mahmilini kaldırırken hafifliğine şaşırıp yüklemişler. Ben zaten küçük yaşta bir kadındım: Hülasa devemi sürüp gitmişler. Ordu gittikten sonra gerdanlığımı buldum. Ordugaha geri döndüğüm zaman kimseyi bulamadım. Herkes gitmişti. Önce bulunduğum yere geldim. Beni bir müddet sonra kaybetmiş olduklarını farkederek aramaya geleceklerini düşündüm. Bu halde iken uyku bastırılmış ve uyuyup kalmışım. Safvan İbnu Muattal es-Sülemi -ki bilahere (Zekvan'da ikamet ederek) Zekvani ünvanını da almıştır- (geri gözcülüğü vazifesiyle) ordugahın gerilerinde geceyi geçirmişti. Sabah olunca benim menzilden geçerken uyuyan bir insan karaltısı görerek yanıma geldi. Görür görmez beni tanıdı. Zira örtünme emri gelmezden önce beni görmüştü. Ben onun istircasıyla "İnna lillah ve inna ileyhi raci'ün =Biz Allah'ın kullarıyız ve Allah'a dönüp varacağız" uyandım. Derhal başörtümle yüzümü örttüm. Allah'a kasem olsun bana tek kelime konuşmadı, istircasından başka bir tek sözünü de işitmedim. İndi ve devesini ihtırdı. Binmem için devenin ön ayaklarına ayağıyla bastı. Ben de bindim. Devemi önden çekti, böylece yol aldık. Ordu bir yerde konakladığı sırada onlara yetiştik. (Gecikme hadisesini iftira vesilesi yaparak) benim yüzümden helak olanlar oldu. Bu işte en büyük vebal de Abdullah İbnu Ubey İbni Selûl'e düşmüştü. Medine'ye geldiğimiz zaman bir ay kadar hasta yattım. Meğer bu esnada iftira edenlerin dedikoduları herkesi meşgul ediyormuş. Benim ise hiçbir şeyden haberim olmadı. Ancak bir husus bende kuşku uyandırmıştı. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'da, başka zaman hastalanınca gördüğüm iltifat ve alakayı göremiyordum. Yanıma girip selam veriyor, sonra da: "Şu sizinki nasıl?" deyip çıkıyordu. Bu davranışından biraz işkilleniyordum ama yine de (ortalığı saran) fitne
735	Hazreti Enes (radiyallahu anh), "Yanları yataklarından uzaklaşır, korku ve ümid ile Rablerine Dua ederler.." (Secde 16) mealindeki ayetin, Atame denen yatsı namazını bekleyenler hakkında indiğini söylemiştir."
736	

Kimlik	alan
	Hazreti Enes'in rivayeti Ebu Davud'da şu şekilde gelmiştir: Müslümanlar, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) zamanında akşamla yatış arasında nafile namaz kılıyorlardı. Bunun üzerine "Yanları yataklarından uzaklaşır, korku ve ümit ile Rablerine Dua ederler.." ayeti nazil oldu." Hasan Basri merhum: "Ayet-i kerime kıyamu'l-leyl yani gece namazı ile ilgilidir, o kastedilmektedir" demiştir.
780	Mesruk (rahimehullah) anlatıyor: "İbnu Mes'ud (radiyallahu anh)'un yanında oturuyorduk, o da aramızda yatmış vaziyette idi. Kendisine bir adam geldi ve: "- Ey Ebu Abdirrahman! Bir kıssacı (Kinde kapıları yanında), Duhan mucizesi gelerek kafirlerin nefislerini alıp götürüleceğini, mü'minlerin ondan nezle şeklinde (çok hafif müteessir olarak) geçştireceğini anlatıyor" dedi. Bunun üzerine İbnu Mes'ud (radiyallahu anh) kızarak oturdu ve şunları söyledi: "- Ey insanlar Allah'tan korkun. İcinizden bir şeyler bilenler bildiklerini söylesin. Bilmeyenler de, "Allahu a'lem (Allah bilir)" desin. Zira birinizin bilmediği bir şey için "Allah bilir" demesi en büyük ilimdir. Zira Allahu Teala Resul-i Ekrem (aleyhissalatu vesselam)'i için şöyle buyurmuştur: "Ben bu hizmetim için sizden bir ücret istemiyorum, kendiliğinden bir şey teklif edenlerden de değilim, de!" (Sad, 86). Şüphesiz, Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam), insanlarda bir gerileme gördüğü zaman: "Rabbim, Hazreti Yusuf'un yedi (senesi) gibi yedi (kıtık) senesi ver" diye bed Dua da bulunmuştu. Bu bed Dua üzerine Mekkeli müşrikleri öyle bir kıtlık yakalamıştı ki her şeyi silip süpürmüş, açlıktan laşelerin derilerini bile yemek zorunda kalmışlardı. Onlardan biri semaya bakınca, duman gibi birşeyler görür olmuştu. Bu durum karşısında, (Mekkelilerin lideri olan Ebu Süfyan) Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e müracaat ederek: "- Ey Muhammed, sen Allah'a taat ve yakınlarına yardım emrederek geldin. Kavmin helak oldu. Onlar için Allah'a Dua et!" dedi. Bunun üzerine Cenab-ı Hakk şu ayeti indirdi: "Göğün, insanları bürüyecek ve gözle görülecek bir duman çıkaracağı günü bekle. Bu can yakan bir azaptır. İnsanlar: "Rabbimiz bu azabı bizden kaldırdı, doğrusu artık biz inananlarız" derler. Nerede onlarda öğüt almak? Kendilerine gerçeği açıklayan bir peygamber gelmişti ve ondan yüz çevirmişler "belletilmiş bir deli" demişlerdi. Biz sizden azabı az süre için kaldıracamız, siz yine de eski inkarcılığınıza döneceksiniz" (Duhan,10-15). Abdullah İbnu Mes'ud şöyle dedi: "- Haklarında: "Onları çarptıkça çarpacağımız gün intikamımızı mutlaka alırız" (Duhan 16) buyurulanlardan hiç ahiret azabı kaldırılır mı?" Ayette geçen batşa (çarptıkça çarpma), Bedir Savaşı' dır."
859	Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: (Bürüc süresinin), "İçlerinde burçları bulunan semaya, vaadedilen güne, şahidlik edene ve şahidlik edilene andolsun.."ayetlerinde (1-3) geçen "vaadedilen gün" den maksad kıyamet günüdür; "şahidlik edilen gün"den maksad arefe günüdür; "şahidlik eden"den maksad da cuma günüdür." Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) devamla buyurdular ki: "Güneş, cumadan daha hayırlı bir gün üzerine ne doğdu ne de battı. Onda bir an vardır ki, hayır Duası o ana rastlayan bir kulun Duası , mutlaka kabul edilir, bir şerden sakınma (istlaze) talebinde bulunan kimse de mutlaka ondan sakındırılır."
961	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Muharcirler hicretle Medine'ye gelip (Ensar'ın yardımlarını gördükleri) vakit şöyle dediler: " Ey Allah 'ın Rasûlü ! Biz, çok maldan böylesine cömertce veren, az maldan da yardımı böylesine güzel yapan aralarına inmiş bulunduğumuz şu Medinelilerden başka bir kavmi hiç görmedik! Bize bedel işlerimizi yaptılar, hayatımızı düzene koymada yardımcı oldular. Biz (hicret ve ibadetlerimizle kazandığımız) sevapların hepsini onlar alacak diye korkuyoruz !" Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) onlara şu cevabı verdi: " Hayır! Onlar sizin Dua ve teşekkürlerinizden hasıl olan sevabı alacaklar. "
1018	Şeddad İbnu'l-Had (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir bedevi gelerek Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a iman etti. Sonra da sordu: "Seninle hicret edeyim mi?" Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) onu ahabından birine teslim edip meşgul olmasını söyledi. Sonra yapılan gazvede Resûlullah (aleyhissalatu vesselam), bir miktar ganimet elde etmişti. Bunu taksim etti ve bedeviye de bir pay ayırdı. Bedevi: "Bu nedir?" diye sordu. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): "Bu payı sana ayırdım" dedi. Adam: "Ben bunun için sana tabi olmuş değilim, ben -eli ile boğazını göstererek- şuraya bir ok atılıp ölmem ve cennete gitmem için sana tabi oldum" dedi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) da: "Sen Allah'a sadık oldun mu o da sana sadık olur (dilediğini verir)" dedi. Askerler bir müddet durdular. Sonra düşmanla mukatele etmek üzere kalktılar. Adamcağızı,

Kimlik	alan
	<p>az sonra sırtlayıp Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vessalam)'e getirdiler. Tam gösterdiği yere bir ok isabet etmiş ve ölmüştü. Resûlullah (aleyhissalatu vessalam): "Bu, o adam mı?" diye sordu: "Evet, odur!" dediler. "Öyleyse o Allah'a doğru söyleyip sadakat gösterdi, Allah da ona sadakat gösterdi" dedi. Adam, Resûlullah (aleyhissalatu vessalam)'ın cübbesi ile kefenlendi. Resûlullah (aleyhissalatu vessalam) cenazeyi öne çıkardı, üzerine namaz kıldı. Okuduğu Duadan işitilenler arasında şu da vardı: "Ey Allahım, bu senin bir kulundur. Senin yolunda hicret etmek üzere memleketinden ayrıldı. Şehid olarak öldürüldü. Ben buna şahidlik ediyorum."</p>
1025	<p>Nu'man İbnu Mukarrin. (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vessalam) ile birçok gazvelere katıldım. (Şunu gördüm): Resûlullah (aleyhissalatu vessalam), şafak sökünce, güneş doğuncaya kadar mukateleyi durdururdu. Güneş doğunca öğle vaktine kadar tekrar mukateleye geçirdi. Tam öğle vaktinde mukateleyi durdurur, güneş batıya meyledinceye kadar ara verirdi. Meyledince, ikinci vaktine kadar mukatele eder, ikinci vaktinde ikinci namazını kılincaya kadar ara verir, sonra tekrar mukateleye geçirdi. (Ashab) derdi ki: "Bu vakitte (yani güneşin zevali vaktinde) yardım rüzgarları eser, mü'minler namazlarında orduları için Dua ederler."</p>
1052	<p>Osman İbnu Ebi Hazim, babası vasıtasıyla dedesi Sahr (radiyallahu anh)'dan rivayet ediyor: "Resulullah (aleyhissalatu vessalam) Taif'e karşı gazveye çıkmıştı. Sahr bunu iştirir iştirmez, Resulullah (aleyhissalatu vessalam)'a imdad etmek üzere bir grup atıyla hareket etti. Ancak, Resulullah (aleyhissalatu vessalam)'ı fetih yapmadan geri dönmüş buldu. Sahr, o gün Allah'a yemin ederek: "Şu Kasr, Resulullah (aleyhissalatu vessalam)'ın hükmüne boyun eğmedikçe kuşatmayı kaldırmayacağım" dedi ve oradan ayrılmadı. Nihayet içeridekiler Resulullah (aleyhissalatu vessalam)'ın hükmüne boyun eğdiler. Sahr, Resulullah (aleyhissalatu vessalam)'a şöyle yazarak durumu bildirdi: "Emmaba'd: Ey Allah'ın Resulu! Sakif senin hükmüne boyun eğmiştir. Ben, onları süvariler arasında getiriyorum." Resulullah (aleyhissalatu vessalam) "Es-salatu Camlatun" diye nida edilmesini emretti. Kahraman (yani Sahr) için: "Rabbim, şu kahramana atlarını, adamlarını mübarek kıl!" diye on kere Dua etti. Derken halktan bir grup Resulullah (aleyhissalatu vessalam)'ın yanına geldi. Muğire İbnu Su'be söz alıp: "Ey Allah'ın Resulu! Sahr, halamı yakaladı. Halbuki halam Müslümanların girdiği şeye (imana) girmişti" dedi. Resulullah (aleyhissalatu vessalam) onları çağırıp: "- Ey Sahr, bir kavm Müslüman oldu mu, artık kanlarını da mallarını da korumuş olurlar. Muğire'ye halasını lade et!" dedi. O da kadını ona lade etti. Sahr, Beni Süleym'e ait olan bir suyu Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vessalam)'den istedi. Beni Süleym, İslam'dan kaçarak bu suyu terketmişti. Sahr: "Ey Allah'ın Resulu, beni ve kavmimi oraya yerleştir!" dedi. Resulullah (aleyhissalatu vessalam): "Pekala!" dedi ve onu oraya yerleştirdi: Sonra Süleymler Müslüman oldular ve Sahr'a gelip suyu kendilerine lade etmesini söylediler. Sahr, buna imtina edince Süleymler, Resulullah (aleyhissalatu vessalam)'a başvurdular: "- Ey Allah'ın Resulu, biz Müslüman olduk, suyumuzu lade etmesi için Sahr'a geldik. O imtina edip vermedi" dediler. Resulullah (aleyhissalatu vessalam) Sahr'ı çağırtdı. Gelince: " Ey Sahr, bir kavm Müslüman olunca mallarını ve kanlarını korurlar, bunlara sularını geri ver!" diye emretti. Sahr: "- Başüstüne ey Allah'ın Resulu!" dedi. Ravi der ki: "Ben Resulullah (aleyhissalatu vessalam)'ın yüzünün bu sırada suyu Sahr'dan geri almaktan duyduğu haya sebebiyle genç kızın yüzü gibi kızardığını gördüm."</p>
1081	<p>Umeyr Mevla Abi'l-Lahm (radiyallahu anh) anlatıyor: "Efendilerimle birlikte Hayber Gazvesi'ne katıldım. Resûlullah (aleyhissalatu vessalam)'a benden bahsettiler ve benim köle olduğumu söylediler. Resûlullah (aleyhissalatu vessalam) da bana kılıç kuşatmalarını emretti. Bana kılıç kuşatıldı. (Açıcak yaşça küçük olmam ve boyumun kısalığı sebebiyle) kılıcı yerde sürüyordum. Sonra Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vessalam) bana ev eşyası verilmesini emretti. Delileri tedavi için okuduğum bir rukyeyi (afsunlama Duası) (kontrol ettirmek için) Resûlullah (aleyhissalatu vessalam)'a arzettim. Bir kısmını atıp, diğer bir kısmını muhafaza etmemi emretti."</p>
1106	<p>Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vessalam) buyurdular ki: "Peygamberlerden (aleyhimüsselam) biri, gazveye çıktı da kavmine: "Nikahla bağlanıp, gerdeğe girmek istediği halde henüz gerdek yapmadığı kadını olan benimle gelmesin, keza bina yapıp henüz çatısı atılmamış inşaatı olan da gelmesin, keza gebe koyun veya develer satın alıp doğurmalarını bekleyeniniz varsa o da gelmesin" dedi. . Gazveye çıktı. Derken tam ikinci namazı sırasında veya buna yakın bir zamanda (fethedeceği) beldeye yaklaştı. Güneş'e: "Sen bir</p>

Kimlik	alan
	memursun, ancak ben de bir memurum" dedi ve Allah'a yönelerek: "Ey Rabbim, şu güneşi bize durdur (da namazımız geçmesin!)" diye Dua etti. Güneş, o yerlerin fethini Allah müyesser kılincaya kadar durduruldu. Sonra elde edilen ganimetleri topladılar. Toplanan ganimetleri yemek üzere ateş geldi. Fakat ateş tatmadı bile. Bunun üzerine Peygamber: "İçimizde ganimetten çalan bir hırsız var, her kabileden bir kişi bana blat etsin!" dedi. Bu suretle ona blat etmeye başladılar. Derken bir adamın eli peygamberin eline yapışıp kaldı."Hırsız bu kabileden. Kabilenin her ferdi bana teker teker blat etsin !" dedi. Blat etmeye başladılar. İki veya üç kişinin eli O'nun eline yapıştı kaldı. "Ganimet hırsız sizde" dedi. Öküz başı kadar iri bir altın getirdiler. Ganimet yığınının içine o da atıldı. Ateş gelip ganimeti yedi. Bilesiniz, bizden önce hiçbir ümmete ganimet helal kılınmamıştır. Ganimetleri Allah sadece bize helal kıldı. Bu da, bizde gördüğümüz acimiz ve za'fımız sebebiyledir.
1365	Abdullah İbnu Saib anlatıyor: "Safa ile Merve arasındaki tavaf sırasında Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın şöyle Dua ettiğini işittim: "Rabbimiz bize dünyada hayır ver, ahirette de hayır ver ve bizi ateş azabından korusun."
1366	Nafi' (rahimehullahu)nin anlattığına göre, İbnu Ömer (radiyallahu anhüma)'i Safa tepesi üzerinde şöyle Dua ederken işittim: "Ey Allah'ım, Kitab-ı Mübin'inde: "Bana Dua edin size icabet edeyim!" (Gafir 60) diyorsun, sen sözünden dönmezsin. Ben şimdi senden istiyorum: Bana hidayet verip İslam'ı nasib ettin, onu geri alma. Son nefesimi Müslüman olarak vermemi nasib et" (Amin). Ya Rabb, aynı Dua yı biz de yapıyoruz, kabul et! Rezin şunu ilave etmiştir: "(İbnu Ömer), üç kere tekbir getirir ve şöyle derdi: "Allah'tan başka ilah yoktur, O tekdir, O'nun ortağı yoktur, mülk O'nundur, bütün hamdler O'na aittir, O her şeye kadirdir." Bunu da yedi kere tekrarladı. Merve'de de, her şavtta aynı şeyleri tekrar ederdi. Rezin'in bu ilavesi de Muvatta'nın aynı babındadır (127. hadis)
1367	Rezin'in bir rivayetinde şöyle denir: "Bu yirmi bir tekbir, yedi tehليل eder. Bunlar arasında da Dua eder, Allah'tan ister, sonra (tepeden inmeye başlar), vadinin tabanına (şimdilerde Yeşil Sütunlara) varınca koşmaya başlar, buradan çıkıncaya kadar koşar, Merve yamacına varınca normal yürümeye devam eder. Tepeye, zirveye çıkar, orada durup, Safa'da yaptıklarını aynen tekrar ederdi. Bunu yedi kere tekrarlar ve böylece sa'yini tamamlamış olurdu."
1368	Hazreti Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Safa tepesinde durduğu zaman üç kere tekbir getirip sonra: Allah'tan başka ilah yoktur. O tekdir, O'nun ortağı yoktur, mülk O'nundur, hamd O'na aittir, O herşeye kadirdir" derdi. Ve bunu üç sefer tekrar eder, Dua okurdu. Aynı şeyi Merve tepesinde de yapardı."
1377	Yine Müslim'de kaydedilen bir rivayette, İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) şunu söyler: "Sizler Kabe'yi tavafla emrolundunuz, içine girmekle değil." Ve der ki: "Üsame (radiyallahu anh) bana, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın, Beytullah'a girdiği zaman her tarafında Dua ettiğini, dışarı çıkıncaya kadar namaz kılmadığını, çıkınca Beytullah'ın önünde (kapısına yakın yerde) iki rek'at kılıp: "Bu (Beyt), kiblemdir" dediğini haber verdi."
1378	Buhari'nin bir diğer rivayetinde şöyle denmiştir. "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Kabe'ye girdi. İçeride altı direk vardı. Her bir direğin yanında bir miktar durdu, Dua etti, ama namaz kılmadı."
1380	Nesai'nin bir diğer rivayeti şöyle: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)) Kabe'ye girdi, ilerledi. Kapıya yakın bulunan iki sütunun arasına gelince oturdu. Allah'a hamd ve senada bulundu. Sonra kalkıp Kabe'nin arka cihetinden karşısına gelen kısma kadar yürüdü. Alnını ve yanağını sürdü. Allah'a hamd'u senada bulundu, Dua ve istiğfar etti. Sonra Kabe'nin her bir köşesine gitti ve her birini tekbir, tehليل, tesbih ve Allah Teala'ya sena, Dua ve istiğfarla karşıladı. Sonra çıkıp, Beytullah'ın ön yüzünde iki rek'at namaz kıldı. Namazdan çıkınca: "Bu (Beyt), kiblemdir" dedi."
1414	Hazreti Üsame (radiyallahu anh) anlatıyor: "Arafat'da ben Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın devesinin terkisinde idim. Bir ara Dua için ellerini kaldırmıştı. (O esnada) deve, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ı eğdi. Derken yuları düştü. Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) yuları elinin biriyle tutup, diğer elini kaldırarak Dua sına devam etti."
1430	İbnu Ömer (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): "Ey Allahım, traş olanlara rahmet et" diye Dua etmişti. Yanındakiler: "Kısaltanlara da ey Allahın Resûlü!" dediler. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) efendimiz: "Ey Allahım traş olanlara rahmet et!" diye Dua sını

Kimlik	alan
	tekrar etti. Yanındakiler tekrar: "Kısaltanlara da Ey Allah'ın Resûlü!" dediler, bu sefer: "Kısaltanlara da!" buyurdu."
1431	Sahiheyn'in Ebu Hüreyre (radiyallahu anh)'den kaydettiğn bir rivayet şöyledir: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): "Ey Allahım, traş olanlara mağfiret et!" demişti, yanındakiler: "Ey Allah'ın Resûlü! Kısaltanlar için de (Dua ediver!)" dediler. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) yine: "Ey Allahım, traş olanlara mağfiret et!" buyurdu. Yanındakiler: "Ey Allah'ın Resûlü! Kısaltanlar için de (Dua ediver!)" dediler. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): "Ey Allahım, traş olanlara mağfiret et!" dedi. Yanındakiler: "Ey Allah'ın Resûlü! Kısaltanlara da (Dua ediver)" dediler. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) (bu üçüncü talepte): "Kısaltanlara da!" dedi."
1432	Müslim'de Ümmü'1 Husayn (radiyallahu anha)'ın bir rivayeti şöyledir: "Veda haccında Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın, traş olanlara üç kere, kısaltanlara bir kere Dua ettiğini işittim."
1523	Hazreti Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ilerledi, Mekke'ye girdi. (Doğru Beytullah'agiderek) Haceru'1-Esved'e geldi, (ilk iş) onu istilam buyurdu. Sonra Beytullah'ı (yedi şavtta) tavaf etti. (Tavaf tamamlanınca) Safa tepesine geldi, oradan beytullah'a baktı. Ellerini kaldırıp Allah'ı (tekbir, tehlil, tahmid ve tevhitle zikretmeye başladı ve Allah'ın zikretmesini dilediğince zikretti, Dua etti. Bu sırada Ensar (radiyallahu anhüm) da onun aşağısında (aynı şekilde zikir ve Dua da bulunuyordu)."
1599	Ümeyye el-Mahzûmi (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a bir hırsız getirildi. Suçunu itiraf etmişti. Ancak çaldığı eşya beraberinde bulunmadı. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam), (hadden kurtarmak maksadıyla): "Senin çaldığını zannetmiyorum"dedi. Hırsız: "Hayır çaldım" diye te'yid etti. (Resûlullah) sözlerini aynı şekilde iki veya üç kere tekrar etti. Sonunda, elinin kesilmesini emretti ve kesildi. Sonra hırsız Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a getirildi. Efendimiz: " Allah tevbe ve istiğfarda bulun!" diye nasihat etti. Adamcağız: "- Allah'a tevbe ediyor, O'ndan mağfiret diliyorum" dedi. Bunun üzerine Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) da: " Allahım, onu mağfiret et!"diyerek üç kere Dua da bulundu."
1620	Hazreti Ömer (radiyallahu anh) anlatıyor: "Lakabı Hımar olan bir adam vardı. Bu zat zaman zaman Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ı güldürürdü. Hazreti Peygamber bu adamı, içki sebebiyle dövdürmüştü. Bir gün yine içki suçuyla getirildi. Resûlullah emretti, celde uygulandı. Cemaatten birisi: "Allah'ım şu adama lanet et! Kaç sefer içki sebebiyle getirildi, bir türlü ıslah olmuyor" diye bed Dua etti. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): " Ona lanet etmeyin. Allah'a yeminle söylüyorum, bu adam hakkında bildiğim bir şey varsa o da Allah ve Resûlü'nü (samimiyetle) sevmiş olmasıdır" buyurdu." Ebû Davud'da, Ebû Hüreyre (radiyallahu anh)'den kaydedilen bir rivayette: "Böyle söylemeyin, fakat şöyle deyin: "Ey Allahım, ona rahmet et, onun taksiratını affet!" buyurmuştur.
1663	Cübeyr İbnu Mut'im (radiyallahu anh) anlatıyor. "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a bir bedevi gelerek: "Ey Allah'ın Resûlü, (kuraklıktan) insanlar meşakkate düştüler. Aile efradı zayıla uğradı. Hayvanlarımız da helak oldular. Bizim için Allah'a Dua et, su göndersin. Zira biz Allah'a karşı senin şefaatin, sana karşı da Allah'ın şefaatin taleb ediyoruz!" dedi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) adama şu mukabelede bulundu: "Yazık sana, söylediğin şeyin idrakinde misin ? Sübhanallah!" Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) sübhanallahları o kadar tekrar etti ki bunun tesiri Ashab'ın yüzünden okunmaya başladı. Sonra Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) sözüne şöyle devam etti: "Yazık sana, mahlukatından hiç kimseye karşı Allah şefaatchi kılınmaz. Allah'ın şanı böyle bir şey yapmaktan çok yücedir. Bak hele! Sen Allah'ın (azametinin) ne olduğunu biliyor musun? O'nun Arş'ı, semavatının' şöyle üzerindedir.-Parmaklarıyla işaret ederek- tıpkı üzerinde bir kubbe gibi. Arş Zat-ı Zülcelal sebebiyle inleyip ses çıkarır, tıpkı süvarisi sebebiyle atın ses çıkarması gibi. "
1700	Hazreti Ömer (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Size emirlerinizin en hayırlıları kimlerdir, en şerirleri kimlerdir haber vereyim mi? Onların en hayırlıları sizlerin sevgisine mazhar olanlar, sizleri sevenlerdir; lehlerinde hayırla Dua edersiniz, onlar da size hayır Dua ederler. Ümeranın şerirleri de sizin buğzettiklerinizdir, onlar da size buğzederler, siz onlara lanet edersiniz, onlar da size lanet ederler"
1712	

Kimlik	alan
	Kasım İbnu Muhammed anlatıyor: " Hazreti Aişe (radiyallahu anha) bir gün hastalanmış: "Vay başım, (ölüyorum)!" demişti. Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) (şaka olsun diye): "Keşke bu ben sağken olsa, sana istiğfar eder, Dua ediveririm!"dedi. Bunun üzerine Hazreti Aişe (radiyallahu anha) birden parladı: "Vay başıma gelen. Vallahi görüyorum ki ölmemi istiyorsun. Ben öleceğim, sen de akşama zevcelerinden biriyle başbaşa kalacaksın ha!" dedi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) (sözü değiştirerek) dedi ki: "Bilakis ben ölüyorum, vay başım! Ebu Bekir'e ve oğluna birinzi gönderip (benden sonra hilafet hususunda "ben daha layığım" iddla veya temennisinde bulunacaklara karşı) yerime geçeceği tesbit etmek istemiştım. Sonradan (kendi kendime: "Böyle bir iddlayı Ebû Bekir dışında kim yaparsa) Allah kabul etmez, mü'minler de reddederler" dedim (ve vasiyet yapmaktan vazgeçtim)."
1722	Nu'man İbnu Beşir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): " Dua ibadetin kendisidir" buyurdular ve sonra şu ayeti okudular. (Mealen): "Rabbimiz: "Bana Dua edin ki size icabet edeyim. Bana ibadet etmeyi kibirlerine yediremeyenler alçalmış olarak cehenneme gireceklerdir" buyurdu." (Gafir 60).
1723	İbnu Ömer (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kime Dua kapısı açılmış ise ona rahmet kapıları açılmış demektir. Allah'a taleb edilen (dünyevi şeylerden) Allah'ın en çok sevdiği afiyettir. Dua , inen ve henüz inmeyen her çeşit (musibet) için faydalıdır. Kazayı sadece Dua geri çevirir. Öyle ise sizlere Dua etmek gerekir. "
1730	Hazreti Ebû Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Her gece, Rabbimiz gecenin son üçte biri girince, dünya semasına iner ve; "Kim bana Dua ediyorsa ona icabet edeyim. Kim benden bir şey istemişse onu vereyim, kim bana istiğfarda bulunursa ona mağfirette bulunayım" der. " Rivayetin Müslim'deki bir vechi şöyle: "Allahu Teala gecenin ilk üçte biri geçinceye kadar mühlet verir. Ondan sonra yakın semaya inerek şöyle der: "Melik benim, Melik benim. Kim bana Dua edecek?"
1731	Ebû Ümame (radiyallahu anh) anlatıyor: "Derdi ki: "Ey Allah'ın Resûlü! En ziyade dinlenmeye (ve kabule) mazhar olan Dua hangisidir?" "Gecenin sonunda yapılan Dua ile farz namazların ardından yapılan Dualardır! " diye cevap verdi."
1732	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Ezanla kaamet arasında yapılan Dua reddedilmez (mutlaka kabule mazhar olur.)" "Öyleyse, dendi, "ey Allah'ın Resûlü, nasıl Dua edelim?" "Allah'tan, dedi, dünya ve ahiret için afiyet isteyin!"
1733	Sehl İbnu Sa'd (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "İki şey vardır, asla reddedilmezler: Ezan esnasında yapılan Dua ile, insanlar birbirine girdikleri savaş sırasında yapılan Dua ."
1734	Ebû Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kul Rabbine en ziyade secdede iken yakın olur, öyle ise (secdede) Dua yı çok yapın."
1735	Yine Ebû Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) anlatıyor: "(Allah'ın kabul ettiği) üç müstecab Dua vardır, bunların icabete mazhariyetleri hususunda hiç bir şekk yoktur. Mazlumun Duası , müsafirin Duası , babanın evladına Duası ."
1736	Abdullah İbnu Amr İbni'l-As (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "İcabete mazhar olmada gaib kimsenin gaib kimse hakkında yaptığı Dua dan daha sür'atli olanı yoktur."
1737	İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) hazretleri anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Duvaları örtmeyin. Kim kardeşinin mektubuna, onun izni olmadan bakarsa, tıpkı ateşe bakmış gibi olur. Allah'tan avuçlarımızın içiyle isteyin, sırtlarıyla istemeyin; Dua yı tamamlayınca avucunuzu yüzlerinize sürün."
1738	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Dua ederken ellerini öyle kaldırdı ki, koltuk altlarının beyazlığını gördüm."
1739	Hazreti Ömer (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ellerini Dua ederken kaldırıncaya, onları yüzlerine sürmedikçe geri bırakmazlardı."
1740	Ebû Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Adamın biri iki parmağı ile Dua ediyordu. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): "Birle! Birle!" diye müdahale etti."

Kimlik	alan
1741	Sehl İbnu Sa'd (radiyallahu anh) anlatıyor: "Ben Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ı ne minberde ne de bir başka şey üzerinde Dua yaparken ellerini uzattığını görmedim. Bilakis şöyle gördüm" dedi ve baş ve orta parmaklarını kapayıp şahadet parmağını açmış vaziyette işaret etti."
1742	Hazreti Selman (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Rabbiniz hayidir, kerimdir. Kulu Dua ederek kendisine elini kaldırdığı zaman, O, ellerini boş çevirmekten istihya eder."
1743	Hazreti Ebû Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlulla: (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Allah'a Duayı , size icabet edeceğinden emin olarak yapın. Şunu bilin ki Allah celle şanuhu (bu inançla olmayan ve) gafletle (başka meşguliyetlerle) oyalanan kalbin Duasını kabul etmez."
1744	Fadale İbnu Ubeyd (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Dua eden bir adamın, Dua sırasında Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e salat ve selam okumadığını görmüştü. Hemen: "Bu kimse acele etti" buyurdu. Sonra adamı çağırıp: "Biriniz Dua ederken, Allahu Teala'ya hamd u sena ederek başlasın, sonra Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e salat okusun, sonra da dilediğini istesin" buyurdu."
1745	Hazreti Ömer (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: " Dua sema ile arz arasında durur. Bana salat okunmadıkça, Allah'a yükselmez. (Beni hayvanına binen yolcunun maşrabası yerine tutmayın. Bana, Duanızın başında, ortasında ve sonunda salat okuyun.)" Tirmizi, bunu Hazreti Ömer (radiyallahu anh)'e mevkuf olarak rivayet etmiştir. Rezin ise merfu olarak rivayet etmiştir.
1746	Hazreti İbnu. Mes'ud (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam), Hazreti Ebû Bekir, Hazreti Ömer (radiyallahu anhüma) beraber otururlarken ben namaz kılıyordum. (Namazı bitirip) oturunca, Allah'a sena ile zikretmeye başladım ve arkasından Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a salat okuyarak devam ettim. Sanra kendim. için Duada bulundum. (Bu tarzımı beğenmiş olacak ki) Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam); "İşte!.İstedğin veriliyor. İşte! İstedğin veriliyor" dedi."
1747	Hazreti Übeyy İbnu Ka'b (radiyallahu anh) anlatıyor: Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) birisine Dua edeceği vakit önce kendisine Dua ederek başladı."
1748	Ebû Müsabbih el-Makrai, Ebû Züheyr en-Nümeysi (radiyallahu anh)'den naklen anlatıyor: "Bir gece Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ile beraber çıktık., Derken bir adama rastlatdık. Sual (ve Allah'tan talep) hususunda çok ısrarlı idi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) onu dinlemek üzere durakladı. Ve: "Eğer (Duayı) sonlandırırsa vacib oldu!" buyurdu. Kendisine: "Ne ile sonlandırırsa ey Allah'ın Resûlü!" denildi. "Amin ile" dedi, uzaklaştı. Adama: "Ey fılan! Duanı aminle tamamla ve de gözün aydın olsun!" dedi."
1749	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Sizden biri Dua edince "Ya Rabb! Dilersen beni affet! Ya Rabb dilersen bana rahmet et!" demesin. Bilakis, azimle (kesin bir üslubla) istesin, zira Allah Teala Hazretleri'ni kimse icbar edemez. "
1750	Ebû Musa (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir sefere (Hayber Seferi) çıkmıştık. Halk (yolda, bir ara) yüksek sesle tekbir getirmeye başladı. Bunun üzerine Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) (müdahale ederek): "Nefislerinize karşı merhametli olun. Zira sizler, sağır birisine hitab etmiyorsunuz, muhatabınız gaib de değil. Sizler gören, işiten, (nerede olsanız) sizinle olan bir Zat'a, Allah'a hitab ediyorsunuz. Dua ettiğiniz Zat, her biririze, bineğinin boynundan daha yakındır" dedi."
1751	Hazreti Muaz (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam), bir kimsenin: "Ya Rabbi, senden nimetin kemalini talep ediyorum" dediğini işitmişti. Sordu: "Nimetin kemali nedir?" "Bu bir Duadır , onunla Dua edip, onunla hayır (çok mal) ümid ettim" dedi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) "Sordum, zira, nimetin kemali cennete girmektir, ateşten kurtulmaktır" dedi. Bir başkasının da şöyle dediğini işitti: "Ey celal ve ikrab sahibi Rabbim!" hemen şunu söyledi: " Duana icabet edilmiştir, (ne arzu ediyorsan) durma iste" Derken ,bir başkasının: "Ya Rabbi senden sabır istiyorum!" dediğini işitmişti, ona da: "Allah'tan bela istedin, afiyet de iste!" dedi.
1752	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) özlü Duaları tercih eder, diğerlerini bırakırdı."

Kimlik	alan
1753	Hazreti İbnu Mes'ud (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Dua yı üç kere yapmaktan, istiğfarı üç kere yapmaktan hoşlanırdı."
1754	Hazreti Ebû Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyudular ki: "Acele etmediği müddetçe herbirinizin Duasına icabet olunur. Ancak şöyle diyerek acele eden var: "Ben Rabbime Dua ettim Duamı kabul etmedi." Müslim'in diğer bir rivayeti şöyledir: "Kul, günah taleb etmedikçe veya sıla-i rahmin kopmasını istemedikçe Duası icabet görmeye (kabul edilmeye) devam eder." Tirmizi'nin bir diğer rivayetinde şöyledir: "Allah'a Dua eden herkese Allah icabet eder. Bu icabet, ya dünyada peşin olur, ya da ahirete saklanır, yahut da Dua ettiği miktarca günahından hafifletilmek süretiyle olur, yeter ki günah taleb etmemiş veya sıla-ı rahmin kopmasını istememiş olsun, ya da acele etmemiş olsun."
1755	Hazreti Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Nefslerinizin aleyhine Dua etmeyin, çocuklarınızın aleyhine de Dua etmeyin, hizmetçilerinizin aleyhine de Dua etmeyin. Mallarınızın aleyhine de Dua etmeyin. Ola ki, Allah'ın Duaları kabul ettiği saate rastgelir de, istediğiniz kabul ediliverir."
1758	İbnu Mes'ud (radiyallahu anh) hazretleri anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Allahu Teala Hazretleri'nin fazlından isteyin. Zira Allah, kendisinden istenmesini sever. İbadetin en efdali de (Dua edip) kurtuluşu beklemektir."
1759	Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir kadın: "Ey Allah'ın Resûlü, bana ve kocama dud ediver!" diye ricada bulunmuştu. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) efendimiz: "Allah sana da, kocana da rahmet etsin!" diye Dua buyurdu."
1760	Ebû'd-Derda (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kardeşinin gıyabında Dua eden hiçbir mü'min yoktur ki melek de: "Bir misli de sana olsun" demesin." Ebû Davud'un rivayetinde şu ziyade vardır: "Melekler: "Amin, bir misli de sana olsun!" derler."
1761	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Her kim, kendine zulmedene bed Dua ederse, ondan intikamını (dünyada) almış olur."
1762	Hazreti Büreyde (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam), bir adamın şöyle söylediğini işitti: "Allah'ım, şehadet ettiğim şu hususlar sebebiyle senden talep ediyorum: Sen, kendisinden başka ilah olmayan Allah'sın, birsin, samedsin (hiçbir şeye ihtiyacın yok, her şey sana muhtaç), doğurmadın, doğmadın, bir eşin ve benzerin yoktur." Bunun üzerine Efendimiz (aleyhissalatu vesselam) buyurdular: "Nefsimi kudret elinde tutan Zat'a yemin olsun, bu kimse, Allah'tan İsm-i Azamı adına talepte bulundu. Şunu bilin ki, kim İsm-i Azamla Dua ederse Allah ona icabet eder, kim onunla talepte bulunursa (Allah ona dilediğini mutlaka) verir. "
1764	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir adam şöyle Dua etmişti: "Ey Allah'ım, hamdlerim sanadır, nimetleri veren sensin, senden başka ilah yoktur, Sen semavat ve arzın celal ve ikram sahibi yaratıcısın, Hayy ve Kayyümsün (kainatı ayakta tutan hayat sahibisin.) Bu isimlerini şefaathane yaparak senden istiyorum!" (Bu Duayı işiten) Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) sordu: "Bu adam neyi vesile kılarak Dua ediyor, biliyor musunuz?" "Allah ve Resûlü daha iyi bilir?" "Nefsimi kudret elinde tutan Zat'a yemin ederim ki, o Allah'a, İsm-i Azam'ı ile Dua etti. O İsm-i Azam ki, onunla Dua edilirse Allah icabet eder, onunla istenirse verir."
1767	El - Kuddûs: Ayıplardan temiz demektir. es-Selam: Selam sahibi, yani herçeşit ayıptan selamette,her türlü afetten beri demektir. el-Mü'min: Kullarına va'dinde sadık olan demektir. Tasdik manasına olan imandan gelir. Yahut, kıyamet günü kullarına, azabına karşı garanti veren, güven veren demektir, bu mana eman'dan gelir. el-Muheyymim: Şahid olan (görüp güzetten) demektir. Emin manasına geldiği de söylenmiştir. Aslı, müeymin'dir, ancak hemze, ha'ya kalbolmuştur. Keza er-Rakib ve el-Hafiz manasına geldiği de söylenmiştir. el-Azizu: Kahreden, galebe çalan demektir. "İzzet",galebe çalmak manasına gelir. el Cebbar: Mahlukatı mecbur eden; emir veya yasak her ne dilerse ona zorlayan demektir. Bu kelimenin, bütün mahlukatının fevkinde yücedir manasına geldiği de söylenmiştir. el-Mütekebbir: Mahlukata ait sıfatlardan yüce, uzak manasına gelir. Ayrıca "Mahlukatından büyüklük taslayarak kendisiyle azamet yarışına kalkanlara büyüklüğünü gösteren ve onlara haddini bildiren manasına geldiği de söylenmiştir.Keza şu manaya

Kimlik	alan
	<p>geldiği de belirtilmiştir: "Mütekebbir" Allah'ın azametini ifade eden kibriya kelmesinden gelir, tezyifi bir mana taşıyan kibir kelimesinden gelmez. el-Bariu: Mahlukatı, mevcut bir misale bakmaksızın, yoktan, örneksiz olarak yaratan manasına gelir. Bu kelime, öncelikle hayvanlar için kullanılır, diğer mahluklar için pek kullanılmaz. Hayvanlar dışındaki mahlukat hakkında nadiren kullanılır. el-Müsavvir: Mahlukatı farklı sûretlerde yaratan" demektir. Tsvir lügat olarak hat ve şekil çizmek manasına gelir. el-Gaffar: Kulların günahlarını tekrar tekrar affeden, manasına gelir. Gafr kelimesi, aslında setr (örtmek) ve kapatmak manalarına gelir. Allah Teala kullarının günahlarını affedici, onlar için cezayı terketmek sûretiyle (günahları) örtücüdür. el-Fettah: Kulları arasında hakim demektir. Araplar, hakim iki hasmın (davalı-davacı) arasındaki ihtilafı çözdüğü zaman: "Hakim iki hasmın arasını fethetti" derler. Hükmetti, çözüme kavuşturdu manasında, hakime fatih dendiği de olmuştur. Mamafih "Kullarına rızık ve rahmet kapılarını açan", rızıklarından kapanmış olanları açan manasına da gelir. el-Kabız: Kullarının rızıkını lütfu ve hikmetiyle tutan manasına gelir. el-Basit: Kullarına rızıkı açıp cûd ve rahmetiyle genişleten demektir. Böylece Cenab-ı Hakk, hem ihsan sahibi, hem de onu men edici olmaktadır. el-Hafid: Cebbarları ve firavunları alçaltan demektir. Yani onları horlar ve değersiz kılar demektir. er-Rafi': Velilerini, dostlarını yüeltir. Aziz kılar demektir. Böylece Allah, hem zelil hem de aziz kılıcı olmaktadır. el-Hakem: Hakim demektir. Bu da hakikatı hükmetme yetkisi kendis ne verilen, ona gönderilen demek olur. el-Adlu: Kendinde heva meyli olmayan, hükümde doğruluktan ayrılmayan çevre yer vermeyen manasına gelir. Aslında masdardır. Ancak adil makamında kullanılmıştır. Adil'den daha belîğdir, çünkü müsemma, fiilin kendisiyle isimlenmiştir. el-Latifu: Arzunu sana rıfkla ulaştıran de</p>
1774	<p>İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Haberiniz olsun, ben rükü ue secde halinde Kur'an okumaktan men edildim. Öyleyse rüküda Rabb Teala'yı tazim edin, secdede ise Dua etmeye gayret edin, (zira secdede iken yaptığınız Dua) icabet edilmeye layıktır."</p>
1776	<p>Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resullulah (aleyhissalatu vesselam) rüküsünde ve secdelerinde şu Duayı çokca okurdu: "SübhaneKallahümme Rabbena ve bi-hamdike, Allahümmağfirli. (Allah'ım, seni takdis ve tenzih ederim. Rabbimiz! Takdisimiz hamdinledir. Ey Allahım, beni mağfiret et.)" Bu Duayı okumakla Kur'an'a yani Kur'an'ın: "Rabbini hamd ile tesbih et" (Nasr 3) ayetineuyuyordu." Müslim, Ebu Davud ve Nesai'de gelen bir rivayette şöyle denir: "Resüllullah (aleyhissalatu vesselam) rükü ve secdesinde şöyle derdi: "Subbühun kuddüsün Rabbü'l-melaiketi ver-Rühi, (Münezzehsin, mükaddessin, meleklerin ve Ruh'un Rabbisin)".</p>
1782	<p>Hazreti Ali (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) secde ettiği vakit şöyle Dua okurdu: "Allahım sana secde ettim, sana inandım, sana teslim oldum. Yüzüm de, kendisini yaratıp şekillendiren, ona kulak, göz takan yaratana secde etmiştir. Yaratınların en güzeli olan Allah ne yücedir" (Hacc 14). Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın teşehhüde selam arasında okuduğu en son Duası: "Allahümmağfir li ma kaddemtü ve ma ahhartü ve ma esrertü ve ma a'lentü ve maesreftü ve ma ente a'lemu bihi minni ente'l-mukaddim ve ente'l-muahhir. La ilahe illa ente. (Allahım, geçmiş ömrümde yaptıklarımı, gelecekte yapacaklarımı, gizli işlediklerimi, aleni yaptıklarımı, israflarımı, benim bilmediğim fakat senin bildiğin kusurlarımı affet. İlerleten sen, geriletten de sensin, senden başka ilah yoktur)".</p>
1783	<p>Abdullah İbnu Amr İbni'l-As (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a, Hazreti Ebu Bekir (radiyallahu anh) gelerek: "Bana namazda okuyacağım bir Dua öğret" dedi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ona şu Duayı okumasını söyledi: "Allahümme inni zalemtü nefsi zulmen kesiran ue la yağfiru z-zünübe illa ente fağfir li mağfireten min indike verhamni inneke ente'l-ğafü'r-rahim. (Allahım ben nefsimde çok zulmettim. Günahları ancak sen affedersin. Öyle ise beni, şanına layık bir mağfiretle bağışla, bana merhamet et. Sen affedici ve merhamet edicisin".</p>
1785	<p>İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın geceleyin namazdan çıkınca şu Duayı okuduğunu işittim: "Allahım! Senden, katından vereceğin öyle bir rahmet istiyorum ki, onunla kalbime hidayet, işlerime nizam, dağınıklığımı tertip, içime kamil iman, dışıma amel-i salih, amellerime temizlik ve ihlas verir, rızana uygun istikameti ilham eder, ülfet edeceğim dostumu lutfeder, beni her çeşit kötülüklerden korursun. Allahım, bana öyle bir</p>

Kimlik	alan
	<p>iman, öyle bir yakın ver ki, artık bir daha küfür (ihtimali) kalmasın. Öyle bir rahmet ver ki, onunla, dünya ve ahirette senin nazarında kıymetli olan bir mertebeye ulaşayım. Allahım! Hakkımızda vereceğin hükümde lütfunla kurtuluş istiyorum, (kurbuna mazhar olan) şühedaya has makamları niyaz ediyorum, bahtiyar kulların yaşayışını diliyorum, düşmanlara karşı yardım talep ediyorum! Allahım! Anlayışım kıt, amelim az da olsa (dünyevi ve uhrevi) ihtiyaçlarımı senin kapına indiriyor (karşılanmasını senden talep ediyorum). Rahmetine muhtacım, halimi arz ediyorum. (İhtiyacım ve fakrim sebebiyledir ki) ey işlere hükmedip yerine getiren, kalplerin ihtiyacını görüp şifayab kılan Rabbim! Denizlerin aralarını ayırdığın gibi benimle cehennem azabının arasını da ayırmanı, helake davetten, kabir azabından korumanı diliyorum. Allahım! Kullarından herhangi birine verdiği bir hayır veya mahlukatından birine vaadettiğin bir lütuf var da buna idrakim yetişmemiş, niyetim ulaşmamış ve bu sebeple de istediklerimin dışında kalmış ise ey alemlerin Rabbi, onun husulü için de sana yakarıyor, bana onu da vermeni rahmetin hakkında senden istiyorum. Ey Allahım! Ey (Kur'an gibi, din gibi) kuvvetli ipin, (şerlat gibi) doğru yolun sahibi! Kafirler için cehennem vaadettiğin kıyamet gününde, senden cehenneme karşı emniyet, arkadan başlayacak ebediyet gününde de huzur-i kibriyana ulaşmış mukarrebın meleklerle, (dünyada iken çok) rükü ve secde yapanlar ve ahidlerini ifa edenlerle birlikte cennet istiyorum. Sen sınırsız rahmet sahibisin, sen (seni dost edinenlere) hadsiz sevgi sahibisin, sen dilediğini yaparsın. (Dilek sahipleri ne kadar çok, ne kadar büyük şeyler isteseler hepsini yerine getirirsin.) Allahım! Bizi, sapıtmayıp, saptırmayan hidayete ermiş hidayet rehberleri kıl. Dostlarına sulh (vesilesi), düşmanlarına da düşman kıl. Seni seveni (sana olan) sevgimiz sebebiyle seviyoruz. Sana muhalefet edene, senin ona olan adavetin sebebiyle adavet (düşmanlık) ediyoruz. Allahım! Bu bizim Duamızdır. Bunu fazlınla kabul etmek sana kalmıştır. Bu, bizim gayretimizdir, dayanağımız sensin. Allahım! Kalbime bir nur, kabrime bir nur ver; önüme bir nur, arkama bir nur ver; sağıma bir nur, soluma bir nur ver; üstüme bir nur, altına bir nur ver; kulağıma bir nur, gözüme bir nur ver; saçıma bir nur, derime bir nur ver; etime bir nur, kanıma bir nur ver; kemiklerime bir nur koy! Allahım nurumu büyüt, (söylediklerimin hepsine bedel olac</p>
1790	<p>Hazreti İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) teheccüt namazı kılmak üzere geceleyin kalkınca şu Duayı okurdu: "Allahım, Rabbimiz! Hamdler sanadır. Sen arz ve semavatin ve onlarda bulunanların kayyumu ve ayakta tutanısın, hamdler yalnızca senin içindir. Sen semavat ve arzın ve onlarda bulunanların nûrusun, hamdler yalnızca sanadır. Sen haksın, va'din de haktır. Sana kavuşmak haktır, sözün haktır. Cennet haktır, cehennem de haktır. Peygamberler haktır, Muhammed (aleyhissalatu vesselam) de haktır. Kıyamet de haktır. Allahım! Sana teslim oldum, sana inandım, sana tevekkül ettim. Sana yöneldim. Hasmına karşı senin (bürhanın) ile dava açtım. Hakkımı aramada senin hakemliğine başvurdum. Önden gönderdiğim ve arkada bıraktığım hatalarımı affet. Gizli işlediğim, aleni yaptığım, benim bilmediğim, senin benden daha iyi bildiğin hatalarımı da affet! İlerleten sen, geriletken de sensin. Senden başka ilah yoktur".</p>
1791	<p>İbnu Mes'ud (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) akşam olunca şu Duayı okurdu: "Elhamdulillah geceye erdik. Mülk de, Allah için geceye erdi. Allah'tan başka ilah yoktur. Tektir, ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamdler O'nadır, O, her şeye kadirdir. Rabbim! Bu gecede olacak hayrı, bundan sonra olacak hayrı senden talep ediyorum. Bu gecede olacak şerden ve bundan sonra olacak şerlerden sana sığınyorum. Rabbim! Tembellikten yaşlılığın kötülüklerinden sana sığınyorum. Rabbim! Cehennem azabından, kabir azabından sana sığınyorum!" İbnu Mes'ud (radiyallahu anh) devamla, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın sabah olunca şu Duayı okuduğunu söyledi: "Elhamdulillah sabaha erdik. Mülk de Allah için sabaha erdi."</p>
1792	<p>Ebu Selam, Hazreti Enes (radiyallahu anh)'ten naklediyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın şöyle söylediğini işittim: "Kim akşama ve sabaha erdiği zaman: "Rabb olarak Allah, din olarak İslam'a, resûl olarak Muhammed (aleyhissalatu vesselam)'e razı olduk" derse onu razı etmek de Allah üzerine bir hak olmuştur". Rezin bu Duaya: "Kıyamet günü" ifadesini ilave etmiştir.</p>
1794	<p>Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) yatağına girdiği zaman şu Duayı okurdu: "Bize yedirip içiren, ihtiyaçlarımız görüp bizi barındıran Allah'a hamdolsun. İhtiyacını göreceksin, barınak verecek kimsesi olmayan niceleri var!"</p>
1796	

Kimlik	alan
	Hazreti Huzeyfe İbnu'l-Yeman (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) yatağına girince şu Duayı okurdu: "Allahım! Senin adınla hayat bulur, senin adınla ölürüm". Sabah olunca da şu Duayı okurdu: "Bizi öldürdükten sonra tekrar hayat veren Allah'a hamdolsun!. Zaten dönüşümüz de O'nadır".
1797	Hazreti Bera (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Yatağına girdiğin zaman şu Duayı oku: "Allahım nefsimi sana teslim ettim, yüzümü sana çevirdim, işlerimi sana emanet ettim sırtımı sana dayadım. Senin rahmetinden ümitvarım, gazabından da korkuyorum. Senin ikabına karşı, senden başka ne melce var, ne de kurtarıcı. İndirdiğin Kitab'a, gönderdiğin Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e iman ettim" "Eğer bunu okuduğun gece ölecek olursan fitrat üzere ölmüş olursun. Şayet sabaha erersen hayır bulursun." Tirmizi'nin bir rivayetinde şöyle denmiştir: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam), uyumak isteyince sağ yanı üzerine dayanır ve şöyle Dua ederdi: "Allahım! Kullarını topladığın -veya yeniden dirilttiğin- gün, beni azabından koru".
1798	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) geceleyin uyanınca şu Duayı okurdu: "Allahım! Seni hamdinle tenzih ederim, Senden başka ilah yoktur. Günahım için affını dilerim, rahmetini talep ederim. Allahım ilmimi artır, bana hidayet verdikten sonra kalbimi saptırma. Katından bana rahmet lutfet. Sen lutfedenlerin en cömerdisin".
1799	Hazreti Ali (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) yatacağı sırada şu Duayı okurdu: "Allahım, kerim olan Zat'ın adına, eksiği olmayan kelimelerin adına, alınlarından tutmuş olduğun hayvanların şerrinden sana sığınırım. Allahım sen borcu giderir günahı kaldırırsın. Allahım senin ordun mağlub edilemez, va'dine muhalefet edilemez. Servet sahibine serveti fayda etmez, servet sendendir. Allahım seni hamdinle tesbih ederim".
1800	Büreyde (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir gün, Halid İbnu Velid el-Mahzumi (radiyallahu anh): "Ey Allah'ın Resülü, bu gece hiç uyuyamadım" diye Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e yakındı. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ona şu tavsiyede bulundu: "Yatağına girdinmi şu Duayı oku: "Ey yedi kat semanın ve onların gölgelediklerinin Rabbi, ey arzların ve onların taşıdıklarının Rabbi, ey şeytanların ve onların azdırdıklarının Rabbi! Bütün bu mahlukatının şerrine karşı, bana himayekar ol! Ol ki hiç birisi, üzerime ani çullanmasın, saldırmassın. Senin koruduğun aziz olur. Senin övgün yücedir, senden başka ilah da yoktur, ilah olarak sadece sen varsın."
1802	Ümmü Seleme (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) evinden çıktığı zaman şu Duayı okurdu: "Allah'ın adıyla Allah'a tevekkül ettim. Allahım! zillete düşmekten, dalalete düşmekten, zulme uğramaktan, cahillikten, hakkımızda cehalete düşülmüş olmasından sana sığınırız".
1804	Ebu Malik el-Eş'ari (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kişi evine girince şu Duayı okusun: "Allahım! Senden hayırlı girişler, hayırlı çıkışlar istiyorum. Allah'ın adıyla girdik, Allah'ın adıyla çıktık, Rabbimiz Allah'a tevekkül ettik". Bu Duayı okuduktan sonra ailesine selam versin".
1805	Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) hazretleri buyurdular ki: "Kim, malayani konuşmaların çok olduğu bir yere oturur da, oradan kalkmazdan önce şu Duayı okursa bu yerde oturmaktan hasil olan günahından arınmış olur: Allahım! Seni hamdinle tesbih ederim. Senden başka ilah olmadığına şahadet ederim. Senden mağfiret diliyorum, Sana tevbe ediyor (af talep ediyorum)".
1806	İbnu Ömer hazretleri (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) bir cemaatte oturduğu zaman, ashabi için şu Duayı okumadan nadiren kalkardı: "Allahım! Bize korkundan öyle bir pay ayır ki, bu, sana karşı işlenecek günahlarla bizim aramızda bir engel olsun. İtaatinden öyle bir nasib ver ki, o bizi cennete ulaştırsın. Yakıninden öyle bir hisse lutfet ki dünyevi musibetlere tahammül kolaylaşsın. Allahım! Sağ olduğumuz müddetçe kulaklarımızdan, gözlerimizden, kuvvetimizden istifade etmemizi nasib et. Aynı şeyi bizden sonra gelecek olan neslimize de nasib et. İntikamımızı, bize zulmedenlerden almışlardan kıl (mazlumlardan değil). Bize tecavüz edenlere karşı bizi muzaffer kıl. Bize, dini musibet verme. Dünyayı, ne asıl gayemiz kıl, ne de ilmimizin son hedefi. Bize merhametli olmayanı bize musallat etme."

Kimlik	alan
1807	İmam Malik'e ulaştığına göre Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) sefer arzusuyla ayağını bineğinin özengisine koyduğu zaman şu Duayı okurdu: "Bismillah! Allahım! Sen seferde arkadaşım, ailemde vekilimsin. Allahım, bize arzı dür, seferi kolaylaştır. Allahım, yolun meşakkatlerinden, üzüntülü dönüşten, mal ve ailede vuküa gelecek kötü manzaralardan sana sığınıyorum".
1809	Hazreti Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir adam Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e: "Ey Allah'ın Resülü, ben sefere çıkmak istiyorum bana tavsiyede bulun!" diye talepte bulundu. Efendimiz: "Sana Allah'tan korkmanı ve (yol boyu aştiğın) her tepenin başında tekbir getirmeni tavsiye ediyorum!" buyurdu. Adam döneceği sırada şu Duâda bulundu: "Allah'im! Ona uzaklığı dür, yolculuğu kolay kıl."
1811	Hazreti Abdullah İbnu Ömer (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) seferde iken gece olunca şu Duayı okurdu: "Ey arz, benim de senin de Rabbimiz Allah'tır. Senin de, (sende bulunanların da sende yaratılmış olanların da, senin üzerinde yürüyenlerin de şerrinden Allah'a sığınırım. Arslanın, iri yılanın, yılanın, akrebin ve bu beldede ikamet eden (insilerin ve cinni) lerin, İblis'in ve İblis neslinin şerrinden de Allah'a sığınırım."
1812	Havle Bintu Hakim (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) efendimiz buyurmuşlardır ki: "Kim bir yerde konakladığı zaman şu Duayı okursa, oradan ayrılıncaya kadar ona hiçbir şey zarar vermez: "Eüzü bi-kelimatillahi't-tammat min şerri ma halaka. (Allah'ın eksiksiz, mükemmel kelimeleri ile, yarattıklarının şerrinden Allah'a sığınıyorum.)"
1813	Hazreti Sa'd (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Balığın karnında iken, Zü'n-Nün'un yaptığı Dua şu idi: La ilahe illa ente sübhaneke inni küntü mine'z-zalimin. (Allahım! Senden başka ilah yoktur, seni her çeşit kusurlardan tenzih edirim. Ben nefsimde zulmedenlerdenim.)" Bununla Dua edip de icabet görmeyen yoktur."
1814	Hazreti İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) üzüntü sırasında şu Duayı okurdu: "Halim ve azim. olan Allah'tan başka ilah yoktur. Büyük Arş'ın Rabbi olan Allah'tan başka ilah yoktur. Kıymetli Arş'ın Rabbi, arzın Rabbi, Semavat'ın Rabbi olan Allah'tan başka ilah yoktur."
1815	el-Hudri (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) bir gün Mescid'e girdi. Orada Ensar'dan Ebu Ümame (radiyallahu anh) denen kimse ile karşılaştı. Ona: "Ey Ebu Ümame, niçin seni namaz vakti dışında Mescid'de oturmuş görüyorum?" diye sordu. "Peşimi bırakmayan bir sıkıntı ve borçlar sebebiyle ey Allah'ın Resülü" diye cevap verdi. Bunun üzerine Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam): "Sana bazı kelimeler öğreteyim mi? Bunları okursan, Allah, senden sıkıntını giderir ve borcunu öder." "Evet, ey Allah'ın Resülü, öğret!" dedim. "Öyleyse, dedi, akşama çıktın mı sabaha erdin mi şu Duayı oku: "Allahım üzüntüden ve kederden sana sığınırım. Aczden ve tembellikten sana sığınırım, korkaklıktan ve cimrilikten sana sığınırım. Borcun galebe çalmasından ve insanların kahrından sana sığınırım." (Ebu Ümame) der ki: "Ben bu Duayı yaptım, Allah benden gamımı giderdi, borcumu ödedi."
1816	Hazreti Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Fatıma (radiyallahu anha) Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a gelerek bir hizmetçi talep etmişti. Resûlullah ona: "Şu Duayı oku (man senin için hizmetçi edinmenden daha hayırlı)" dedi: "Allahım! Sen yedi semanın Rabbi, Arş-ı Azam'ın Rabbisin. Sen bizim Rabbimiz ve herşeyin Rabbisin. Tevrat, İncil ve Furkan'ı indiren, tohum ve çekirdekleri açansın. Her şeyin şerrinden sana sığınıyorum. Her şeyin alnından yapışmışsın (dizginleri senin elindedir). Evvel sensin, senden önce bir şey yoktur. Ahir sensin, senden sonra da bir şey kalmayacak. Sen zahirsin, senin üstünde bir şey mevcut değildir. Sen batınsın, senin dışında bir şey yoktur. Benim borcumu öde, beni fukaralıktan kurtar, zengin kıl."
1817	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ı bir şey üzecek olsa şu Duayı okurdu: "Ya Hayyu ya Kayyum, birahmetike estağışu. (Ey diri olan, ey Kayyüm olan Rabbim rahmetin adına yardımını talep ediyorum)." Ve keza şöyle derdi: "Elizzu bi-ya-ze'l-celali ve'l-İkram." (Ya ze'l-celali ve'l-ikram)i devamlı söyleyin!
1818	Esmâ Bintu Umeyys (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) bana: "Sana sıkıntı zamanında okuyacağın bir Duayı öğreteyim mi?" diye sordu ve şu Duayı söyledi: "Allahu, Allahu Rabbi la üşriku bihi şey'en. (Rabbim Allah'tır, Allah! Ben ona hiçbir şeyi ortak koşmam!)"

Kimlik	alan
1819	İbnu Mes'ud (radiyallahu anh) demiştir ki: "Kimin sıkıntısı artarsa şu Dua yı okusun: "Allahım ben senin kulunum, kulunun oğluyum, cariyenin oğluyum, senin avucunun içindeyim, alnım senin elinde. Hakkımdaki hükmün caridir. Kazan ne olursa hakkımda adalettir. Kendini tesmiye ettiğin veya kitabında indirdiğin veya nezdinde mevcut gayb hazinesinden seçtiğin, sana ait her bir isim adına senden Kur'an'ı kalbimin baharı, sıkıntı ve gamlarımın atılma vesilesi kılmanı dilerim." Bu Dua yı okuyan her kulun gam ve sıkıntısını Allah gidermiş, yerine ferahlık vermiştir."
1820	Hazreti İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) anlatıyor: " Hazreti Ali İbnu Ebi Talib (radiyallahu anh) Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a gelerek: "Annem ve babam sana kurban olsun, şu Kur'an göğsümde durmayıp gidiyor. Kendimi onu ezberleyecek güçte göremiyorum" dedi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ona şu cevabı verdi: "Ey Ebül-Hüseyn! (Bu meselede) Allah'ın sana faydalı kılacağı, öğrettiğin takdirde öğrenen kimsenin de istifade edeceği, öğrendiklerini de göğsünde sabit kılacak kelimeleri öğreteyim mi?" Hazreti Ali (radiyallahu anh): "Evet, ey Allah'ın Rasûlü, öğret bana!" dedi. Bunun üzerine Hazreti Peygamber şu tavsiyede bulundu: "Cuma gecesi (perşembeyi cumaya bağlayan gece) olunca, gecenin son üçte birinde kalkabilirsen kalk. Çünkü o an (meleklerin de hazır bulunduğu) meşhûd bir andır. O anda yapılan Dua müstecabtır. Kardeşim Ya'kub da evlatlarına şöyle söyledi: "Sizin için Rabbime istiğfar edeceğim, hele cuma gecesi bir gelsin." Eğer o vakitte kalkamazsan gecenin ortasında kalk. Bunda da muvaffak olamazsan gecenin evvelinde kalk. Dört rek'at namaz kıl. Birinci rek'atte, Fatiha ile Ya-sin süresini oku, ikinci rek'atte Fatiha ile Ha-mim, ed-Duhan süresini oku, üçüncü rek'atte Fatiha ile Eliflam-mim Tenzilü's-secde'yi oku, dördüncü rek'atte Fatiha ile Tebareke'l-Mufassal'ı oku. Teşehhüdden boşaldığın zaman Allah'a hamdet, Allah'a senayı da güzel yap, bana ve diğer peygamberlere salat oku, güzel yap. Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar ve senden önce gelip geçen mü'min kardeşlerin için istiğfar et. Sonra bütün bu okuduğun Duaların sonunda şu Dua yı oku: "Allahım, bana günahları, beni hayatta baki kıldığın müddetçe ebediyen terkettirerek merhamet eyle. Bana faydası olmayan şeylere teşebbüsüm sebebiyle bana acı. Seni benden razı kılacak şeylere hüsn-i nazar etmemi bana nasib et. Ey semavat ve arzın yaratıcısı olan celal, ikram ve dil uzatılmayan izzetin sahibi olan Allahım. Ey Allah! ey Rahman! celalin hakkı için, yüzün nuru hakkı için kitabını bana öğrettiğin gibi hıfzına da kalbimi icbar et. Seni benden razı kılacak şekilde okumamı nasib et. Ey semavat ve arzın yaratıcısı, celalin ve yüzün nuru hakkı için kitabınla gözlerimi nurlandırmanı, onunla dilimi açmanı, onunla kalbimi yarmanı, göğsümü ferahlatmanı, bedenimi yıkamanı istiyorum. Çünkü, hakkı bulmakta bana ancak sen yardım edersin, onu bana ancak sen nasib edersin. Herşeye ulaşmada güç ve kuvvet ancak büyük ve yüce olan Allah'tandır. " Ey Ebu'l-Hasan, bu söylediğimi üç veya yedi cuma yapacaksın. Allah'ın izniyle Duana icabet edilecektir. Beni hak üzere gönderen Zat-ı Zülcelal'e, yemin olsun bu Dua yı yapan hiçbir mü'min icabetten mahrum kalmadı." İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) der ki: "Allah'a yemin olsun, Ali (radiyallahu anh) beş veya yedi cuma geçti ki Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'a aynı önceki meclis
1821	Şeddat İbnu Evs (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) namazda şu Dua yı okumamızı öğretiyordu: "Allahım! Senden işte (dinde) sebat etmeyi, doğruluğa da azmetmeyi istiyorum. Keza nimetine şükretmeyi, sana güzel ibadette bulunmayı talep ediyor, doğruyu konuşan bir dil, eğriliklerden uzak bir kalb diliyorum. Allahım, senin bildiğin her çeşit şerden sana sığınyorum, bilmekte olduğun bütün hayırları senden istiyorum, bildiğin günahlarımdan sana istiğfar ediyorum!"
1822	el-Hudri (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) elbiseyi yenilediği zaman şu Dua yı okurdu: Allahım! Hamd sanadır. -(giydiği şey ne ise) ismen söyleyerek-Bunu bana sen giydirdin. Bunun hayırlı olmasını, yapılış gayesine uygun olmasını diliyor, şerrinden ve yapılış gayesine uygun olmamasından da sana sığınyorum."
1823	Ebu Ümame (radiyallahu anh) anlatıyor: "İbnu Ömer (radiyallahu anhüma) yeni bir elbise giymişti ve şöyle Dua etti: "Avretimi örtebileceğim ve hayatta güzellik sağlayabileceğim bir elbise giydiren Allah'a hamd olsun." Sonra şunu söyledi: "Ben Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ı dinledim: "Kim yeni bir elbise giyer, böyle söyler, daha sonra da eskittiği elbiseyi tasadduk ederse, sağken de öldükten sonra da Allah'ın himayesi, hıfzı ve örtmesi altında olur."
1824	

Kimlik	alan
	Ebu Said (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) bir şey yeyip içti mi şu Duayı okurdu: "Bize yedirip içiren ve bizi Müslümanlardan kılan Allah'a hamdolsun."
1827	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) Sa'd İbnu Ubade'nin yanında ekmek ve zeytinyağı yemişti. Sonunda şöyle bir Dua buyurdu: "Yanızda oruçlular yemek yesin, yemeğinizden ebrarlar yesin, üzerinize melekler Dua etsin." Ebu Davud'un Hazreti Cabir (radiyallahu anh)'den kaydettiği diğer bir rivayette şöyle denir: "Ebû'l-Heysen bir yemek hazırladı, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ve Ashabın'ı (radiyallahu anhüm) davet etti. Hazreti Peygamber yemekten kalkınca: "Kardeşinizi mükafaatlandırın!" buyurdu. Ashab: "Mükafaatı da ne?" diye sordular. Efendimiz: "Kişinin evine girilip yemeği yendi, içeceği içildi mi ev sahibi için Dua edilir. İşte bu onun mükafaatıdır" cevabını verdi."
1828	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) kazayı hacet için helaya girdiği zaman şu Duayı okurdu: "Allahümme inni eüzu bike mine'lhubsi ve'l-habais. (Allahım, pislikten ve (cin ve şeytan gibi) kötü yaratıklardan sana sığınırım."
1830	Fatıma Bintu'l-Hüseyin İbni Ali, büyükannesi Fatımatu'l-Kübra (radiyallahu anha)'dan naklen anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) mescide girdiği zaman Muhammed (aleyhissalatu vesselam)'e salat (Dua) okur, sonra da: "Rabbim! günahımı affet, rahmet kapılarını bana aç" derdi, Çıkarken de yine Muhammed (aleyhissalatu vesselam)'e salat okur, sonra da: "Rabbim! günahımı affet, lütuf kapılarını benim için aç" derdi".
1831	Talha İbnu Ubeydillah (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) hilali görünce şu Duayı okurdu: "Allahım, Ay'ın hilal devresini bize bereketli, imanlı, selametli ve İslam üzere geçir. (Ey hilal) benim de senin de Rabbin Allah'tır."
1832	Katade (rahimehullah)'ye ulaştığına göre, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) hilali görünce şu Duayı okumuş: "Hayırlı ve istikametli bir ihtilal (devresi diliyorum.)" bunu üç kere söyledikten sonra, "Seni yaratan Allah'a inandım." Bunu da üç kere tekrar ettikten sonra: ". . Ayını çıkarıp... Ayını getiren Allah'a hamdolsun" dermiş." Ebu Davud'un yine Katade'den kaydettiği bir diğer rivayetinde: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam), hilali görünce yüzünü ondan çevirirdi" denmektedir.
1833	İbnu Ömer (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) gök gürleyip, şimşek çakınca şu Duayı okurdu: "Allah'ım bizi gadabınla öldürme, azabınla da helak etme, bu (azabı)ndan önce bize afiyet (içinde ölüm) ver."
1834	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ufuk-ı semada bir bulut belirtisi gördü mü işi terkeder, namazda idiye kısa keser ve şu Duayı okurdu: "Allah'ım, bunun şerrinden sana sığınırım." Yağmur başlarsa: "Allah'ım, bol yağmur, faydalı yağmur (ver)" derdi."
1835	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) rüzgar estiği zaman şu Duayı okurdu: "Allah'ım, senden bunun hayrını ve bunda olan (menfaatların da) hayrını ve bunun gönderiliş maksadındaki hayrı da istiyorum. Bunun şerrinden, bunda olanın şerrinden, burcunla gönderilen şeyin şerrinden de sana sığınıyorum."
1837	Amr İbnu Şuayb an Ebihi an Ceddihi (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: " Duaların en faziletlisi arefe günü yapılan Dua dır. Ben ve benden önceki peygamberlerin söyledikleri en faziletli söz, la ilahe illallahu vahdehu la şerike leh lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü ve hüve ala külli şey'in kadir. (Allah'tan başka ilah yoktur, O tektir, O'nun ortağı yoktur, mülk O'nundur, hamd O'na aittir. O, herşeye kadirdir) sözüdür."
1838	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Ey Allah'ın Resülü, dedim, şayet Kadir gecesine tevafuk edersem nasıl Dua edeyim?" Şu Duayı okumamı söyledi: "Allahümme inneke afuvvun, tuhibbu'l-afve fa'fu anni. (Allahım! Sen affedicisin, affi seversin, beni affet."
1839	Amir İbnu Rebla (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)ın arkasında namaz kılan birisi, namazda hapşırды ve şu Duayı okudu: "Mübarek (heyri bol), ihlası ve çok hamdle Allah'a hamdederiz, ta Rabbimiz razı oluncaya kadar; dünya ve ahiret işindeki rızasından sonra da (hamdimize devam ederiz)." Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) namazdan çıktıktan sonra: "Namazda Dua okuyan kimdi?" diye sordu. Ancak okuyan kişi süküt etti. Resûlullah

Kimlik	alan
	(aleyhissalatu vesselam) tekrar sordu: " Duayı kim okudu? Zira fena bir şey söylemedi." Bunun üzerine adam: "Bendim, bu Dua ile sadece hayır murad ettim" dedi. Efendimiz: "(Duanız) Rahman'ın Arşına kadar yükseldi" buyurdu."
1841	Ebü'd-Derda (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: " Hazreti Davud (aleyhisselam)'un Duaları arasında şu da vardır: "Allahım! Senden sevgini ve seni sevenlerin sevgisini ve senin sevgine beni ulaştıracak ameli talep ediyorum. Allah'ım! Senin sevgini nefsimden, ailemden, malımdan, soğuk sudan daha sevgili kıl." Ebü'd-Derda der ki: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Hazreti Davud'u zikredince, onu "insanların en abidi (yani çok ve en ihlaslı ibadet yapanı)" olarak tavsif ederdi."
1842	Hazreti Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) Resûlullah'a ref ederek demiştir ki: "Yunus kavminin Duaları arasında şu da vardı: "Ey diri olan, ey (mahlûkata) kıyam veren, ey hiçbir hayat sahibinin olmadığı zamanda hayat sahibi olan, ey hayat veren, ey ölüm veren, ey celal ve ikram sahibi!"
1843	Hazreti Ömer ve Hazreti Ebu Hüreyre (radiyallahu anhüma) anlatıyorlar: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kim bir belaya uğrayanı görünce şu Duayı okursa: "Seni imtihan ettiği şeyde bana afiyet veren ve birçok yarattığından beni üstün kılan Allah'a hamdolsun!" Artık yaşadığı müddetçe, bu bela ne olursa olsun ona maruz kalmaktan muaf kılınır." Ebu Hüreyre (radiyallahu anh)'nin bir rivayetinde sadece: "..Bu bela ona isabet etmez" denmiştir.
1844	Hazreti Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Dua ederken şunu söylerdi: "Allahım, dinimi doğru kıl, o benim işlerimin ismetidir. Dünyamı da doğru kıl, hayatım onda geçmektedir. Ahiretimi de doğru kıl, dönüşüm orayadır. Hayatı benim için her hayırda artma (vesilesi) kıl. Ölümü de her çeşit şerden (kurtularak) rahat(a kavuşma) kıl."
1845	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah'ın Duasının çoğu: "Allahümme atina fi'd-dünya haseneten ve fi'l ahireti haseneten ve kına azabe'n-nar. (Allahım bize dünyada da bir hayır, ahirette de bir hayır ver, bizi cehennem azabından koru" idi."
1847	Hazreti Ali (radiyallahu anh)'nin anlattığına göre, "Bir mükateb ona gelerek: "Kitabet borcumu ödemekten aciz kaldım, bana yardım et" dedi. Ona şu cevabı verdi: "Sana, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın bana öğretmiş bulunduğu bir Duayı öğreteyim. (Onu okuduğun takdirde) Sıyr dağı kadar borcun da olsa, Allah onu sana bedel öder. Şöyle diyeceksin: "Allah'ım, yeterince helalinden vererek beni haramından koru. Lütfunla ver, başkasına muhtaç etme."
1849	Yine Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam) şu Duayı okurlardı: "Allah'ım! Cüzzamdan, barastan (alaten), delilikten ve hastalıkların kötüsünden sana sığınırım."
1850	Abdullah İbnu Amr İbni'l-As (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) şu Duayı okurlardı: "Allah'ım, huşû duymaz bir kalbten sana sığınırım, dinlenmeyen bir Duadan sana sığınırım, doymak bilmeyen bir nefisten, faydası olmayan bir ilimden, bu dört şeyden sana sığınırım."
1852	Yine Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) şöyle Dua ederdi: "Allahım, şikak ve nifaktan ve kötü ahlaktan sana sığınırım." Bir rivayette şöyle denmiştir: "Allahım! Açlıktan sana sığınırım, çünkü o pek fena yatak arkadaşıdır. Hıyanetten de sana sığınırım, çünkü o ne kötü huydur."
1853	Yine Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Mirac gecesi cinlerden bir ifrit gördüm. Elinde ateşten bir şüle olduğu halde beni takip ediyordu. Nazarımı her atışımda onu görüyordum. Cibril (aleyhisselam) bana: "İstersen sana bir Dua öğreteyim, onu okursan, şülesi söner ve ağzının üstüne düşer" dedi." Resûlullah (aleyhissalatu vesselam): "Pekala!" dedi. Cibril (aleyhisselam) de "Şunu oku!" buyurdu: "Allah'ın kerim olan rızası için, eksiksiz, mükemmel kelimatullah hakkı için -ki hiç kimse muttaki olsun, facir olsun onu aşip daha güzelini söyleyemez- (bela olarak) semadan inen, semaya yükselen, (ve ceza gerektiren) şerlerden, yeryüzünde yarattığı şerden, yer(in altın)dan çıkan şerden, gece ve gündüz fitnelerinden, gece ve gündüz gelen musibetlerden Allah'a sığınırım. Ey Rahman, hayır getiren hadiseler hariç."
1855	

Kimlik	alan
	İbnu Ebi Evfa (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Bir adam gelerek- "Ey Allah'ın Resülü! dedi, ben Kur'an'dan bir parça seçip alamıyorum. Bana kifayet edecek bir şeyi siz bana öğretseniz!" "Öyleyse, buyurdu, Sübhanallah velhamdülillah, ve lailahe illallah, vallahu ekber, vela havle vela kuvvete illa billah. (Allahım seni tenzih ederim, hamdler sana mahsustur. Allah'tan başka ilah yoktur, Allah en büyüktür, güç kuvvet Allah'tandır) de." "Ey Allah'ın Resülü! dedi, bu zikir Allah içindir. (O'nu senadır), kendim için Dua olarak ne söyleyeyim?" "Şöyle Dua et: Allahım bana merhamet et, afiyet ver, hidayet ver, rızık ver!" Adam (dinleyip, kalkınca) ellerini sıkıp göstererek: "Şöyle (sımsıkı belledim!)" dedi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam), bunun üzerine: "İşte bu adam iki elini de hayırla doldurdu !.." buyurdu."
1856	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) ölümünden önce şu Duaları çok tekrar ederdi: "Sübhanallahi ve bihamdihi, estağfirullahe ve etübu ileyh. (Allahım seni hamdinle tesbih ederim, mağfiretini diler, günahlarıma tevbe ederim.)" Ben kendisinden bunun sebebini sordum. Şu açıklamayı yaptı: "Rabbim bana bildirdi ki, ben ümmetim hakkında bir alamet göreceğim. Ben onu görünce Sübhanallahi ve bihamdihi, estağfirullahe ve etübu ileyh zikrini artırdım. Bu gördüğüm, İza cae nasrullahi ve'l-fethu.. süresidir. "
1865	Hazreti Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kim: "La ilahe illallahu vahdehu la-şerike leh, lehu'l mülkü ve lehu'l-hamdü ve hüve ala külli şey'in kadir" Duasını bir günde yüz kere söylerse, kendisine on köle azad etmiş gibi sevab verilir, ayrıca lehine yüz sevab yazılır ve yüz günahı da silinir. Bu, ayrıca üç gün akşama kadar onu şeytana karşı muhafaza eder. Bundan daha fazlasını okumayan hiçbir kimse, o adamınkinden daha efdal bir amel de getiremez. Kim de bir günde yüz kere "Sübhanallahi ve bihamdihi" derse hataları dökülür, hatta denizin köpüğü kadar (çok) olsa bile."
1866	Hazreti Ömer (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kim çarşıya girince La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh, lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü yuhyi ve yümitü ve hüve hayyün la yemütü bi-yedihi'l-hayr ve hüve ala külli şey'in kadir. (Allah'tan başka ilah yoktur, tekdir, ortağı yoktur, mülk ve hamd ona aittir. Hayatı o verir, ölümü de o verir. Kendisi hayattadır, ölümsüzdür. Hayırlar O'nun elindedir. O her şeye kadirdir) Duasını okursa Allah ona bir milyon sevab yazar, bir milyon da günah affeder ve mertebesini bir milyon derece yükseltir." Bir rivayette, üçüncü mükafaata bedel, "Onun için cennette bir köşk yapar" denmiştir."
1867	Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın zevcelerinden Cüveyriyye (radiyallahu anha)'nin anlattığına göre, "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) efendimiz bir gün sabah namazını kılınca, daha kendisi namazgahında iken, erkenden yanından çıkmış, gitmiş, kuşluktan sonra Cüveyriyye (aynı yerinde zikrederek) otururken geri gelmiş ve: "Bırakıp gittiğim halde duruyorsun (hiç yerinden kıyıdamadın galiba?)" diye sormuştur. "Evet" cevabı üzerine şunu söylemiştir: "Ben senden ayrıldıktan sonra dört kelime(lik bir Dua)yı üç kere okudum. Eğer bunlardan hasıl olan sevab tartılacak olsa, senin burada sabahtan beri okuduğun Duaların sevabının ağırlığına denk olur. O Dua şudur: "Sübhanallahi ve bihamdihi adede halkıhi ve rıda nefsihi ve zinete arşıhi ve midade kelimatıhi. (Allah'ı mahlukatı sayısınca, nefsinin rızasınca, arşının ağırlığına, kelimelerinin adedince tesbih (noksanlıklardan tenzih) ederim."
2560	Gunder'in bir rivayetinde denir ki: "İbnu'l-Eş'as zamanında Küfe'ye Mataru'bnü Naciye (adında biri) galebe çaldı. (İbnu Abbas'ın oğlu) Ebu Ubeyde İbnu Abdillaha halk'ın önüne geçip namaz kıldırmasını emretti. Ebu Ubeyde, (namaz kıldırırken) başını rükudan kaldırdığı zaman ben: "Allahümme Rabbena ve leke'l-hamdü mil'e's-semavat ve mil'e'l-ardı ve mil'e ma ş'i'te min şey'in ba'du. Ehle's-senai ve'l-mecdi, La mani'a li-ma a'tayte ve la mu'tiye li-ma mena'te. Ve la yenfe'u za'l-ceddi minke'l-ceddü" Duasını okuyuncaya kadar kıyamda dururdu." el-Hakem der ki: "Bunu ben Abdurrahman İbnu Ebi Leyla'ya zikrettim. Dedi ki: "Bera İbnul-Azib (radiyallahu anh)'i işittim: "Resulullah aleyhissalatu vesselam'ın kıldığı namazın rükusu, secdesi, rüku ve secdeden başını kaldırdığı zamanki ve iki secde arasındaki (fasılları) birbirine yakın uzunlukta idi" demişti." Şu'be der ki: "Ben bunu Amr İbnu Mürre'ye söyledim. O da: "Ben, İbnu Ebi Leyla'yı gördüm, onun namazı böyle değildi" dedi."
3168	

Kimlik	alan
	Mu'az İbnu Zühre anlatıyor: "Bana ulaştı ki, Resulullah aleyhissalatu vesselam, iftar ettiği zaman şu Duayı okurdu: "Allahümme leke sumtü ve ala rızıkıke eftartü. (Ey Allahım senin rızan için oruç tuttum ve senin rızıkla orucumu açıyorum.)"
3169	Mervan İbnu Salim, Hazreti İbnu Ömer radiyallahu anhüma'den naklediyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam orucunu açınca şöyle derdi: "Susuzluk gitti, damarlar ıslandı, inşaallah Teala sevap kesinleşti." "Rezin, Duanın baş kısmına "Elhamdülillah" kelimesini ziyade etti."
3177	Ümmü Ammare Bintu Ka'b (radiyallahu anha)'ın anlattığına göre: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) yanına girmiştir. Ammare yemek ikram edince, Aleyhissalatu vesselam: "Sen de ye!" demiş, kadın: "Ben oruç tutuyorum" deyince Resulullah şöyle buyurmuştur: "Oruçlu kimse, başkasına ikramda bulunur ve yemeğinden başkaları yerse, onlar yedikleri müddetçe melaike aleyhimüsselam oruçluya rahmet Duasında bulunurlar." Bir başka rivayette şöyle denmiştir: "Oruçlunun yanında oruçsuzlar yemek yiyecek olursa, melekler oruçluya rahmet okurlar."
5397	İbnu Mes'ud radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "(İzdirab ve matemî sebebiyle) yanaklarını yolan, üst başını yırt(ıp dövün)en, cahileye Duasıyla Dua eden bizden değildir."
5416	Muğire radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Binekli, cenazenin ardından yürür, yaya ise dilediği yerden. Çocuğa da namaz kılınır. Anne-babası için mağfiret ve rahmetle Dua edilir."
1985	İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Hazreti Muaz (radiyallahu anh)'ı Yemen'e gönderdi. (Giderken) ona dedi ki: "Sen Ehl-i Kitap bir kavme gidiyorsun. Onları davet edeceğin ilk şey Allah'a ibadet olsun. Allah'ı tanıdılar mı, kendilerine Allah'ın zekatı farz kılmış olduğunu, zenginlerinden alınıp fakirlerine dağıtılacağını onlara haber ver. Onlar buna da ittaat ederlerse kendilerinden zekatı al. Zekat alırken halkın (nazarlarında) kıymetli olan mallarından sakın. Mazlumun bed Duasını almaktan kork. Zira Allah'la bu bed Dua arasında perde mevcut değildir."
2028	C'abir İbnu Atik (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Size bir grup sevimsiz atlılar gelecek. Geldikleri zaman, onları iyi karşılayın. Onlarla talep ettikleri şeylerin arasından çekilin. Adalet ederlerse bu kendi lehlerinedir. Zulmederlerse bu da onların aylehlerindedir. Siz onları razı edin. Zekatınızın kemali onların rızasına bağlıdır. (Öyle ise onları razı edin ki) sizlere Dua etsinler."
2030	Abdullah İbnu Ebi Evfa (radiyallahu anh) anlatıyor: "Babam ashabu's-şecereden idi. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) kendisine bir kavm zekatlarını getirince şöyle Dua buyurdular: "Allah'ım Ebu Evfa'ya rahmet buyur" diye Dua etti."
2045	Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) şöyle Dua ederdi: "Allah'ım, Al-i Muhammed'in rızıkını belini doğrultacak kadar ver -Bir diğer rivayette- "yetecek kadar ver" buyurmuştur.
2046	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) şöyle Dua etmişti: "Allah'ım, beni miskin olarak yaşat, miskin olarak ruhumu kabzet, kıyamet günü de miskinler zümresiyle birlikte haşret." Hazreti Aişe (radiyallahu anha) atılarak sordu: "Niçin ey Allah'ın Resulu?" "Çünkü, dedi, onlar cennete, zenginlerden kırk bahar önce girecekler. Ey Aişe! fakirleri sev ve onları (rivayet meclisine) yaklaştır, ta ki kıyamet günü Allah da sana yaklaşsın." Diğer bir hadiste: "beşyüz yıl" tabiri vardır. İki hadis şöyle cem'edilir: "Kırktan maksad hırs sahibi fakirin, hırs sahibi zenginden öne geçeceği müddettir. Beşyüzden maksad, zahid fakirin hırslı zenginden önce gireceği müddettir. Böylece hırs sahibi fakir, zahid fakirin yirmibeş derece üstünlüğüne nazaran iki derecelik bir üstünlüğe sahiptir. Bu kırkın beşyüze nisbetidir. Bu ve benzeri takdirler Resulullah'ın lisanında mücazeffe veya tesadufi olarak cereyan etmez. Bilakis idrak ettiği bir sır veya ilminin ihata ettiği bir nisbet sebebiyle söylenmiştir. Zira o hevadan konuşmaz."
2126	Yahya İbnu Said'in anlattığına göre, Said İbnu'l Müseyyeb (rahimehullah)'ten şunu işitmiştir: "Hazreti İbrahim (aleyhisselam), misafir ağırlayan ilk kimse idi. Keza o ilk sünnet olan kimseydi, bıyığını kesenlerin ilki, saçında aklık görenlerin ilki de o idi. Ak saçları görünce: "Ya Rabbi bu nedir?" diye sormuş; Rabbi de: "Bu vakardır ey İbrahim!" demiş. O da: "Rabbim! Öyleyse vakarımı

Kimlik	alan
	artır!" diyerek Dua da bulunmuştur." Rezin şunu ilave etmiştir. "Bu sırada Hazreti İbrahim 120 yaşındaydı. Bundan sonra 80 yıl daha yaşadı."
2156	Sahr İbnu Vedaa el-Gamidi (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) şöyle Dua ederdi: "Allah'ım, ümmetime erkenciliği mübarek kıl." Nitekim, Aleyhissalatu Vesselam Efendimiz bir seriyye veya bir ordu göndereceği zaman, onu günün erken saatinde yola çıkarırdı. Sahr tüccardı, o da ticarete günün ilk saatinde çıkardı. Böylece zengin oldu ve malı arttı."
2168	Yine Hazreti Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) yürüme sırasında geride kalır, (kafileye kavuşturmak için) zayıf hayvanı sürer, üzerindeki terkisine alır ve onlara Dua ederdi."
2202	Hazreti Ebu Zerr (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Hiçbir Arabi at yoktur ki, her seher vaktinde şu kelimelerle Dua etmesine izin verilmesin: "Ya Rabbi, Beni insanoğlundan dilediğine temlik ettin, beni onun malı kıldın. Öyleyse beni, ona onun en sevgili malı, en sevgili ehli kıl" veya "Beni ona, onun en sevgili malından ve ehlinden biri kıl."
2214	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: " Hazreti Peygamber (aleyhissalatu vesselam)'e (yahudiler tarafından) sihir yapıldı. Öyle ki, Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) yapmadığı bir şeyi yaptım vehmine düşüyordu. Bir gün benim yanımda iken Allah'a Dua etti, sonra tekrar Dua etti. Ve dedi ki: "Ey Aişe, hissettin mi, sorduğum hususta Allah bana fetva verdi?" "Hangi hususta Ey Allah'ın Resülü?" dedim. "İki kişi bana gelip, biri başucumda, diğeri de ayak tarafımda oturdu. Biri diğeri: "Bu zatın rahatsızlığı nedir?" dedi. Öbürü: "Büyüdür!" dedi. Önceki tekrar sordu: "Kim büyüledi?" Diğeri: "Lebid İbnu'l-Asam adındaki Beni Züreykli bir yahudi" diye cevap verdi. Öbürü: "Büyüyü neye yaptı?" dedi. Arkadaşı: "Bir tarakla saç döküntüsüne ve bir de erkek hurma tomurcuğunun içine!" cevabını verdi. Diğeri: "Pekala, şimdi nerede?" diye sordu. Arkadaşı: "Zervan kuyusunda!" cevabını verdi." Bunun üzerine Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) Ashabından bir grupla birlikte (radiyallahu anhüm) kuyuya gitti, ona baktı, kuyunun üzerinde bir hurma vardı. Sonra benim yanıma dönüp: "Ey Aişe! Allah'a yemin olsun, kuyunun suyu sanki kına ıslatılmış gibi (bulanık) ve (o kuyu ile sulanan) hurma ağaçlarının başları da sanki şeytanların başları gibiydi!" dedi. Ben: "Ey Allah'ın Resülü! Onu (kuyudan) çıkardın mı?" diye sordum. "Hayır" dedi ve ilave etti: "Bana gelince, Allah bana afiyet lütfetti ve şifa verdi. Ben ondan halka bir şer gelmesine sebep olmaktan korktum!" Resûlullah onun gömülmesini emretti ve yere gömüldü"
2276	Zühre İbnu Ma'bed, ceddi Abdullah İbnu Hişam'dan naklen anlatıyor: "Abdullah Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ı görmüş idi. Annesi Zeyneb Bintu Humeyd onu (Abdullah'ı) Resûlullah'a götürüp şöyle dedi: "Ey Allah'ın Resülü; bundan blat al!" Aleyhissalatu vesselam efendimiz: "O henüz küçük!" deyip başını okşadı, bereketle Dua etti. Onu (Zühre İbnu Ma'bed'i) ceddi Abdullah İbnu Hişam çarşıya çıkarır, yiyecek satın alırdı. Bir gün, ona İbnu Ömer'le, İbnu'z-Zübeyr (radiyallahu anhüma) rastladılar: "(Satın aldıklarına) bizi de ortak kıl, zira Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) sana bereketle Dua buyurdu!" dediler. O, (bu teklifi kabul ederek) onları ortak yaptı. (Abdullah İbnu Hişam o Duanın bereketine) bazan bir deve yükü kar ederdi de olduğu gibi eve gönderirdi."
2447	Beni Neccar'dan bir kadın demiştir ki: "Benim evim, Mescid-i Nebevi'nin etrafındaki en uzun ev idi. Bilal (radiyallahu anh), sabah ezanını evimin damında okurdu. Seher'den gelip, dama oturur vaktin girmesini gözetlerdi. Vaktin girdiğini görünce gerinir, sonra da: "Allah'ım sana hamdediyor, dinini (müslümanların) ikame etmeleri için, Kureyş'e karşı yardımını diliyorum" der, arkadan ezan okurdu." Kadın devamla der ki: "Vallahi, onun bu Dua yı terkettiği tek gece bilmiyorum!"
2587	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) bir ihtiyaç sebebiyle, kendilerine Kurra denilen yetmiş kişiyi yola çıkardı. Süleym aşiretinden Ri'l ve Zekvan adında iki kabile Bi'r-i Ma'üne (Ma'üne Kuyusu) denilen bir suyun yanında bunların önünü kesti. Hey'et bunlara: "Biz size gelmedik. Biz Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'ın bir ihtiyacı için gidiyoruz" dediler. Ancak öbürleri bunları dinlemeyip öldürdüler. Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) (duruma muttali olduktan sonra) sabah namazlarından sonra bir ay boyu onlara bed Dua etti. Bu hadise namazda kunüt okumanın başlangıcı oldu. Biz kunut yapmıyorduk." Abdülaziz İbnu Süheyb der ki: "Bir zat Enes (radiyallahu anh)'e Kunüt'dan sorarak: "Bu, rüküdan sonra mı yoksa kıraatın tamamlanmasından sonra mı?" dedi. Enes: "Hayır, kıraatın bitiminde" diye cevap verdi." Bir başka

Kimlik	alan
	rivayette (Enes) şöyle dedi: "(Resulullah (aleyhissalatu vesselam) bir ay boyu) rükudan sonra (kunut yaparak bazı Arap kabilelerine bed Dua etti.)"
2589	Müslim'in bir rivayetinde: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam), bir ay boyu sabah namazında rükudan sonra kunüt yaparak Useyye (kabile)ne bed Dua etti" denir." Buhari nin bir rivayetinde: "Kunüt, akşam ve sabah namazındaydı" denir." Ebu Davud ve Nesai'nin bir rivayetinde: "Bir ay kunüt yaptı sonra terketti" denir."
2590	İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) tam bir ay boyu, hiç aralık vermeden her namazın peşinde, öğle, ikindi, akşam, yatsı ve sabah namazlarında Kunüt yaptı. Şöyle ki: Son rek'at'te semi'allahu li-men hamideh deyince Süleym aşiretinden Ri'l, Zekvan, Useyye kabilelerine bed Dua ediyor, namazda kendine uyanlar da amin diyorlardı."
2594	Hasan İbnu Ali İbnu Ebi Talib (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) bana vitirde okuduğum bir Dua öğretti. Şöyle ki: "Allahım! Beni hidayet verdiklerinden kıl, afiyet verdiklerinden eyle, beni, işlerini üzerine aldıkların arasına koy. (Ömür, mal, ilim, v.s.'den) verdiklerini hakkımda mübarek kıl. Vuküuna hükmettiğin şerlerden beni koru. Sen dilediğin hükmü verirsin, kimse seni mahkum edemez. Sen kimin işini üzerine aldıysan o zelim olmaz. Rabbimiz! Sen münezzehsin, muallasın."
2599	Ebu Davud'un bir rivayetinde şöyle gelmiştir: "Şehadet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve elçisidir" (dersiniz). Sonra her biriniz hoşuna giden Duayı seçip onunla Dua etsin."
2600	Ebu Davud'un bir diğer rivayetinde şöyle gelmiştir: "...bize onları öğretirdi veya şu Duaları bize teşehhüdü öğrettiği gibi öğretirdi: "Allah'ım! Kalplerimizi birleştir, aramızdaki geçimsizliği düzelt. Bizi selamet yollarına sevk et, zulümandan nura kavuştur. Bizi, çirkinliklerin açık ve gizli olanlarından uzak tut. Kulaklarımızı, gözlerimizi, kalplerimizi, zevcelerimizi ve çocuklarımızı hakkımızda mübarek ve hayırlı kıl. Tevbelerimizi kabul et, sen rahimsin, tevbeleri kabul edersin. Bizleri verdiğin nimetlere şakir, onlarla sena edici, onları kabul edici kıl, onları (ağirette de nasib ederek) hakkımızda tamamla."
2608	Muvatta'da Şöyle gelmiştir: "(Nafi der ki:) "İbnu Ömer (radiyallahu anhüma) şöyle teşehhüd okurdu: "Bismillahi, et-tahiyyatu lil-lahi, ve'ssalavatu lillahi, ez-Zakiyatu lillahi, es-Selamu ale'n-Nebiyi ve Rahmetullahi ve berekatuhu, es-Selamu aleyna ve ala ibadillahi's-Salihin, Şehidtü en la-ilahe illallahu ve şehidtü enne Muhammeden Resûlullahi." Bunu ilk iki rek'at(in ka'desin)de okur ve teşehhüdünü tamamlayınca Dua ederdi. Namazın sonunda oturunca da yine böyle teşehhüde bulunur ve teşehhüd'ü öne alırdı. Sonra dilediği Duayı okuyarak Dua ederdi. Teşehhüdünü tamamlayıp selamı vermek isteyince şöyle derdi: "Es-selamu ale'n, Nebiyi ve rahmetullahi ve berekatuhu es-selamu aleyna ve ala ibadillahi's-salihin." Sonra sağına, es-selamu aleyküm derdi. Sonra mukabeleten imama selam verirdi. Solundan biri kendisine selam verirse mukabeleten ona da selam verirdi." Rezin şunu ilave etti: "Ve dedi ki: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) böyle yapmayı emretti."
2616	Yine İbnu'z-Zübeyr (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) (namazda oturur vaziyette iken), Dua edince, hareket ettirmeksizin parmağıyla işaret yapar, bu vaziyette Dua (teşehhüd) okurdu. Sol eliyle de sol uyluğunun üzerine dayanırdı." Bir diğer rivayette şöyle gelmiştir: "Gözü de işaretinden ayrılmazdı."
2617	Vail İbnu Hucr (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) sol ayağını yere yaydı, elini sol uyluğunun üzerine koydu, sağ ayağını da dikti." Nesai'nin bir rivayetinde: "Kollarını, uyluklarının üzerine koydu. Şehadet parmağıyla işaret ederek Dua ediyordu (teşehhüdü okuyordu)."
2619	Asım İbnu Küleyb el-şermi an ebihi an ceddihî -ki ismi de Şihab İbnu'l-Mecnün'dur- der ki: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam)'in huzuruna girdim, namaz kılıyordu. Sol elini sol uyluğunun üzerine koymuş, sağ elini de sağ uyluğunun üzerine koymuş idi. (Sağ elin) parmakları hep yumuk, sadece işaret parmağı açıktı. Şöyle Dua ediyordu: "Ey kalbleri döndüren Allah'ım, kalbimi dinin üzerine sabit kıl."
2674	

Kimlik	alan
	Ata İbnu Yesar (rahimehullah) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) şöyle Dua buyurdular: "Allahım, kabrimi ibadet edilen bir put kılma" (ve devamla dedi ki): "Nebilerinin kabirlerini mescidler haline getiren bir kavme Allah'ın öfkesi artmıştır."
2686	Ebu'd-Derda (radiyallahu anh) anlatıyor: "Bir gün Resûlullah (aleyhissalatu vesselam) namaza kalktı. Şunu okuduğunu işttik: "Senden Allah'a sığınırım. " Sonra da üç kere: "Seni Allah'ın lanetiyle lanetliyorum" dedi ve sanki bir şey yakalıyormuşçasına elini uzattı. Namazı bitirince: "Ey Allah 'ın Resûlü! dedik, senden bugün daha önce hiç söylemediğin bir şey işttik. Ayrıca ellerini de açtığını gördük? şu cevabı verdi: "Allah'ın düşmanı olan iblis, yüzüme koymak için ateşten bir alev getirdi. Ben de ona, üç kere : " Eûzu billahi " dedim. Sonra da: " Seni Allah'ın eksiksiz lanetiyle lanetliyorum" dedim, geri çekilmedi, üç kere tekrarladım. Sonunda onu yakalamak istedim. Vallahi kardeşim Süleyman'ın Duası olmasa idi, bağlı olarak sabaha erecek ve Medine'nin çocukları onunla oynayacaklardı."
2714	Yezid İbnu Nimran (rahimehullah) anlatıyor: "Tebük'de yatalak bir adam gördüm. Dedi ki: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) namaz kılariken, ben eşeğin üzerinde olduğum halde önünden geçtim. Bana: "Allah'im, izini kes!" diye bed Dua da bulundu. Artık ondan sonra eşek üzerinde (bile) yol alamadım." Bir rivayette şöyle gelmiştir: "(Resulullah aleyhissalatu vesselam şöyle dedi:) "O bizim namazımızı kesti, Allah da onun izini kessin."
2750	Tirmizi'nin İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) 'dan yaptığı bir rivayette şu ziyade gelmiştir: İbnu Abbas der ki: "Bir adam gelerek dedi ki, "Ey Allah 'ın Resûlü! gece uyurken rüyamda kendimi gördüm. Sanki ben bir ağacın arkasında secde yapıyorum. Ben secde yaptım, secdem üzerine ağaç da secde yaptı. Onun şöyle söylediğini işttim: " Allah 'ım, secdem sebebiyle bana sevab yaz, onun hürmetine günahımı dök, onu senin nezdinde bana azık yap. Kulun Davud'dan kabul ettiğin gibi, onu benden kabul et. " İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) der ki: "Bundan sonra, Resulullah (aleyhissalatu vesselam) 'ın secde ayeti okuduğunu, (tilavet secdesi sırasında) o adamın kendisine, ağacın sözü olarak haber verdiği Duanın aynısıyla Dua ettiğini işttim."
2752	Sa'd İbnu Ebi Vakkas (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) ile birlikte Mekke 'den çıktık, Medine 'ye gitmeyi arzu ediyorduk. Yolun bir yerine (Azvera 'ya) ulaştınca, aleyhissalatu vesselam ellerini kaldırıp Allah 'a Dua etti ve secdeye kapandı. Uzun müddet öyle kaldı. Sonra kalkıp yeniden ellerini kaldırdı, bir müddet (öyle kaldı). Sonra tekrar secdeye kapandı. Bu şekilde üç kere secde yaptı. Sonra dedi ki: " Ben Rabbimden talepte bulundum ve ümmetime şafaat ettim.Rabbim, ümmetimin üçte birini bana verdi. Ben de Rabbim için şükür secdesine kapandım. Sonra başımı yerden kaldırıp, ümmetim lehinde tekrar (mağrifet için) talepte bulundum, bana ümmetimin üçte birini daha verdi, ben de Rabbime şükür secdesinde bulundum. Sonra başımı kaldırdım ümmetim için tekrar talepte bulundum, bana ümmetimin son üçte birini de verdi, ben de Rabbime şükür secdesine kapandım."
2784	Sevban (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Üç şey vardır, onları yapmak kimseye helal olmaz: "Kişi bir kavme imamlık yapar, sonra da sadece kendisi için Dua eder, cemaatini Dua dışı bırakır; bunu yapan onlara ihanet eder. Kişi, izin almazdan önce bir evin içine bakamaz, bunu yapan ev halkına ihanet eder. Kişi küçük abdestine sıkışmış iken hafifleyinceye kadar namaz kılamaz."
2826	Abdullah İbnu Amr İbni'l As (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Cum'a namazına üç (grup) insan katılır: 1) Kişi var, namaza katılır, boş konuşma yapar. Bunun namazdan hissesi, o konuşmasıdır. 2) Kişi var namaza gelir Dua eder. Bu kimse Allah'a Du ada bulunmuştur, Allah dilerse onun istediğini hemen verir, dilerse vermez. 3) Kişi vardır, namaza gelir sadece dinler ve sükût eder, mü'minlerin arasından yarararak geçmez, kimseye eza vermez. Onun bu namazı, daha önce geçen cum'a'ya ve fazladan da üç güne kadar (günahlarına) kefarettir. Bu hal Cenab-ı Hakk'ın şu sözüne binaendir: "Kim bir hayır yaparsa bu kendisinden on misliyle kabul edilir" (En'am 160).
2847	İbnu Mes 'ud (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) teşehhüd okuyunca şu mealde zikirde, Du ada bulunurdu: "Hamd Allah'adır, O'na sığınır, O'ndan mağfired dileriz. Nefislerimizin şerrinden de O'na sığınırız. Allah kime hidayet verirse onu kimse sapıtamaz, kimi de sapıtırsa onu kimse hidayete götüremez. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur. Yine

Kimlik	alan
	şehadet ederim ki, Muhammed O'nun kulu ve Resûlüdür. O'nu hak ile, Kıyametten önce müjdeleyici ve korkutucu olarak gönderdi. Kim Allah ve Resûlüne itaat ederse doğru yolu bulmuştur. Kim de o ikisine isyan ederse, (bilsin ki) sadece kendisine zarar verir, Allah'a hiç bir zarar vermez." Bir rivayette hadise şu ziyadeyi yaptıktan sonra gerisini aynen rivayet etmiştir: "...Cum'a günü teşehhüd'den sonra ...."
2976	Hazreti Ali (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) vitrni kılarken şu Duayı okurdu: "Allah'im gadabından rızana sığınırım. Cezandan affına sığınırım. Senden sana sığınırım. Sana (yapılması gereken) senayı sayamam. Sen, kendi nefesine yaptığın övgüdeki gibisin."
2980	Ubade'tu'b'nu's-Samit (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Geceleyin kim uyanırsa şunu söylesin: "Allah'tan başka ilah yoktur, O birdir, ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd de O'na aittir, O herşeye kadirdir. Hamd Allah'a aittir, Allah münezzehdir, Allah büyüktür, bütün amel ve ibadetler için gereken güç ve kuvvet Allah'tandır. Sonra aleyhissalatu vesselam buyurdular: "Rabbim beni affet!" desin veya Dua ederse Duasına cevap verilir. Eğer abdest alır ve namaz kılsa namazı kabûl edilir."
3007	Hazreti Ebu Zerr (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) ile (bir ramazan) ayında beraber oruç tuttuk. Ay boyunca bize son yedi güne kadar hiç (ziyade) namaz kıldırmadı. Ayın son yedinci gününde gecenin üçte biri geçinceye kadar bize namaz kıldırıldı. Altıncı gününde yine bir şey kıldırmadı. Beşinci gününde gecenin yarısı geçinceye kadar namaz kıldırıldı: Kendisine: "Bu gecemizin geri kalan kısmında da bize nafile kıldırırsanız! "dedik. Talebimize karşı: "Kim imamla namaza başlar, sonuna kadar devam ederse, kendisine gecenin tamamını namazla geçirmiş (sevabı) yazılır " buyurdular. Sonra Resulullah (aleyhissalatu vesselam), aydan son üç gece kalıncaya kadar başka namaz kıldırmadılar. Üçüncü gece bize namaz kıldırıldılar. Ehline ve kadınlarına Dua ettiler. Bize (o kadar uzun) namaz kıldırıldık ki "Felah"ı kaçırmaktan korktuk. (Ebu Zerr 'e:) "Felah " nedir? diye soruldu: "Sahur!" cevabını verdi. (Sonra ayın geri kalan kısmında bize namaz kıldırmadı.)"
3025	Ümmü Atiyye (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resulullah bize, bayram namazlarına genç kızları, çadırdaki kalan genç bakireleri, ve hayızlı kadınları da çıkarmamızı emretti. Hayızlıların da katılmaları müslümanların cemaatlerini görmeleri, Dualarında hazır bulunmaları içindi, bunlar namazgahların dışında kalacaklardı."
3029	Hazreti Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: "İnsanlar kıtlığa maruz kaldılar. Resulullah (aleyhissalatu vesselam) bir cum'a günü hutbe verirken bir bedevi kalkıp: "Ey Allah'ın Resülü, malımız helak oldu, horantamız kaldı, bizim için Allah'a Dua ediver!" dedi. Buunun üzerine aleyhissalatu vesselam ellerini kaldırdı. Biz gökte bir bulut göremiyorduk. Nefsim elinde olan Zat'a yemin olsun, daha ellerini geri çekmeden, semada dağlar gibi bulutlar peydah oldu. Derken daha minberden inmemişti bile ki, sakalından yağmur damlaları dökülmeye başladı. O gün, ertesi güne kadar yağmur yağdı. Daha sonraki günde de yağdı, onu takib eden günde de yağdı, hatta müteakıp cum'aya kadar yağış devam etti. Öyle ki, o bedevi veya bir başkası kalkıp: "Ey Allah'ın Resülü, binalarımız yıkıldı, mallarımız suda boğuldu, bizim için Allah'a Dua ediver (artık yağmur kesilsin)" dedi. Aleyhissalatu vesselam ellerini kaldırıp: "Allahım etrafımıza yağdır, üzerimize olmasın!" diye Dua ettiler. Eliyle bulutlara doğru hangi istikametteki buluta işaret etti ise, bulutlar orada açıldı. Bütün Medine buluttan temizlendi." Bir rivayette de şöyle denmiştir: "Allahım, (yağmur) etrafımıza yağsın, üzerimize değil! Allahım, dağların ve tepelerin üzerine, vadilerin içine ağaç biten yerlere olsun!" Hazreti Enes der ki: "Bulut hemen çekildi biz de çıkıp güneşte yürüdük."
3030	Hazreti Aişe (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam)'a yağmur kıtlığından şikayet edildi. Bunun üzerine bir minber getirilmesini söyledi. Musallaya minber kuruldu. Halka, oraya gidilecek gün tesbit edildi." Hazreti Aişe devamla der ki: "Güneşin kızılığı ufukta görülür görülmez yola çıktı. Musallaya varıp minbere oturdu. Tekbir getirdi. Allah'a hamdetti. Sonra: "Sizler memleketinizin kuraklığa uğradığından, yağmurun normal yağma zamanında gelmeye gecikmesinden şikayetlendiniz. Allah (celle celaluhu) kendisine Dua etmenizi emrediyor. Duanıza icabet edeceğini vaadetti" buyurdular ve sonra şöyle dediler. "Hamd alemlenin Rabbine aittir. O, Rahman ve Rahim'dir, ahiret gününün sahibidir. Allah 'tan başka ilah yoktur, O dilediğini yapar. Ey Rabbimiz, sen kendisinden başka ilah olmayan Allah'sın. Sen zenginsin, biz fakiriz. Üzerimize

Kimlik	alan
	yağmur indir. İndirdiğini bize kuvvet ve güç kıl. Ecel zamanımıza kadar yetecek kıl!" Bunu söyledikten sonra ellerini kaldırdı. O kadar yukarı kaldırdı ki, koltuk altı beyazlığı görüldü. Sonra sırtını halka dönderdi, elbisesini ters çevirdi, elleri bu sırada hep kalkmış vaziyette idi. Sonra tekrar halka yöneldi: Minberden indi ve iki rek'at namaz kıldı. Anında Allah bulut hasıl etti. Gök gürledi. Şimşek çaktı. Allah'ın izniyle yağmur başladı. Resullullah daha mescidine dönmeden seller aktı. Aleyhissalatu vesselam, cemaatin sığınağa dönmekteki acelelerini görünce azı dişleri görününceye kadar güldü. Ve: "Şehadet ederim ki, Allah her şeye kadirdir ve ben de Allah'ın kulu ve Resulüyüm" buyurdular."
3039	Hazreti Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Ölü üzerine namaz kıldınız mı ona ihlasla Dua edin."
3040	Yine Ebu Hüreyre (radiyallahu anh)'nin anlattığına göre, kendisine: "Cenaze üzerine nasıl namaz kılarırsın?" diye sorulmuştu. Dedi ki: "Ailesinin evinden takibe başlarım, yere kondu mu tekbir getirir, Allah'a hamd, Resulüne salat eder, sonra şu Duayı okurum: "Ya Rabbi o senin abdinirr, abdinin oğludur, cariyenin oğludur. O, senden başka ilah olmayıp sadece senin ilah olduğuna, Muhammed'in senin kulun ve elçin olduğuna şehadet ederdi, sen onu (bizden) daha iyi bilirsin. Ay Allahım, eğer o muhsin ise ona yapacağın ihsanı artır. Eğer kötülerden ise, günahlarını affet. Ey Allahım, bizi (ona kılınan namazın) ecrinden mahrum etme, ondan sonra bize fitne verme."
3041	Avf İbnu Malik (radiyallahu anlı) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) bir cenazenin namazını kıldırdı. Okuduğu Duadan şunları ezberledik: "Allahım, şunu mağfiret et ve şuna rahmet eyle. Afiyet ver, affeyle, vardığı yerde ikramda bulun, girdiği yeri genişlet. Onun (günalarını) kar ve buzla yıka, hatalardan pak eyle, tıpkı elbisenin kirden pak edilmesi gibi. Onu dünyadaki evinden daha iyi bir eve, ailesinden daha hayırlı bir aileye koy, eşinden daha hayırlı bir eşe ulaştır. Onu kabir azabından, ateş azabından sakındır." Avf (radiyallahu anh) der ki: "(Resulullah'ın bu Dualarını işitince) o ölünün yerinde kendimin olmasını temenni ettim."
3042	Hasan Basri (rahimehullah): "Ç'ocuk üzerine, Fatiha okunur" der ve şöyle Dua ederdi: "Ey Allahım; bunu bize öncü yap, karşılayıcı kıl, (ahiret) azığı ve ücret yap."
3066	Hazreti Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam) bize, Kur'an'dan -bir süre öğrettiği gibi her işte istiharede bulunmamızı öğretirdi. Derdi ki: "Biriniz bir işi yapmaya arzu duyduğu zaman, farzlar dışında iki rek'at namaz kılsın, sonra şu Duayı okusun: "Allahım, senden hayır talep ediyorum, zira sen bilirsin. Senden hayrı yapmaya kudret talep ediyorum, zira sen vermeye kadirsin, Rabbim yüce fazlını da talep ediyorum. Sen herşeye kadirsin, ben acizim. Sen bilirsin, ben cahilim. Sen gayıbları bilirsin. Allahım, eğer biliyorsan ki bu işi bana dinim, bayatım ve sonum için -veya hal-i hazırda ve ileride demişti- hayırlıdır, bunu bana takdir et ve yapmamı kolay kıl. Sonra da onu hakkımda mübarek kıl. Eğer bu işin, bana dinim, hayatım ve akibetim için -veya hal-i hazırda ve ileride dedi- zararlıdır; onu benden çevir, beni de ondan çevir. Hayır ne ise bana onu takdir et, sonra da bana onu sevdirdi!" Hazreti Cabir dedi ki: "Bu Duadan sonra yapacağı işi zikrederdi."
3067	Abdullah İbnu Ebi Evfa (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Kimin Allah'a veya herhangi bir insana ihtiyacı hasıl olursa önce abdest alsın, abdesti de güzel yapsın, sonra iki rek'at namaz kılsın, sonra Allah Teala Hazretlerine senada bulunsun, Resulullah (aleyhissalatu vesselam)'a salat okusun, sonra şu Duayı okusun: "Halim, kerim olan Allah'tan başka ilah yoktur. Arş-ı Azam'ın Rabbi noksan sıfatlardan münezzehtir. Hamd alemlerin Rabbine aittir. Rahmetine vesile olacak amelleri, mağfiretini celbedecek esbabı (hakkımda yaratmanı) talep ediyor, her çeşit günahattan koruman için yalvarıyor, her çeşit iyilikten zenginlik, her çeşit günahattan selamet diliyorum. Rabbim! Affetmediğin hiçbir günahımı, kaldırmadığın hiçbir sıkıntımı bırakma! Hangi amelden razı isen onu ver, ey rahim olan, bana en ziyade rahmet gösteren Rabbim!"
3208	Ümmü Seleme (radiyallahu anha) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam)'ı şunları söylerken işittim: "Kendisine bir musibet gelen müslüman Allah'ın emrettiği: "İnna lillahi ve inna ileyhi raci'ün, allahümme ecirni fi musibeti vahluf li hayran minha. "Biz Allah'ınız ve ancak O'na döneceğiz. Bana bu musibetim için ücret ver. Ve bana bunun arkasından daha hayırlısını ver" derse Allah o musibeti alır ve mutlaka daha hayırlısını verir." Ümm-ü Seleme der ki: "Ebu Seleme

Kimlik	alan
	(radiyallahu anh) vefat ettiği zaman ben: "Ebu Seleme'den daha hayırlı olan hangi müslüman var? Resulullah (aleyhissalatu vesselam)'a ilk hicret eden hane, onun hanesiydi" dedim. Ben bunu söyledikten sonra Allah, onun yerine bana Resulullah (aleyhissalatu vesselam)'ı verdi. Şöyle ki: Resulullah (aleyhissalatu vesselam), bana Hatib İbnu Ebi Belte'a'yı göndererek kendisi için beni istetti. Ben: "Benim (küçük) bir kız çocuğum var, ayrıca ben kışkanç bir kadını. (Resulullah'ın ise birçok hanımı var, imtizacsızlıktan korkarım)" diye cevap verdim. Resulullah (aleyhissalatu vesselam): "Kız çocuğuna gelince, Allah'a Dua ederiz, onu kendisinden müstağni kılar, kışkançlığı için de Allah'a gidermesini Dua ederim" buyurdular."
3212	Ata İbnu Ebi Rabah rahimehullah anlatıyor: "İbnu Abbas (radiyallahu anhüma) bana: "Sana cennet ehlinden bir kadın göstermeyeyim mi?" dedi. Ben de: "Evet göster!" dedim. "İşte dedi, şu siyah kadın var ya, o, Resulullah'a gelip: "Ben saralıyım, (nöbet gelince) üstümü başımı açıyorum, Allah'a benim için Dua ediver (hastalıktan kurtulayım)" dedi. Aleyhissalatu vesselam; "Dilersen sabret, sana cennet verilsin, dilersen sana şifa vermesi için Allah'a Dua edivereyim" dedi. Kadın: "Öyleyse sabredeceğim, ancak üstümü başımı açmamam için Dua ediver" dedi. Resulullah da ona öyle Dua etti."
3214	Habbab İbnu'l-Eret (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) Ka'be'nin gölgesinde, bir bürdeye yaslanmış otururken, gelip (müşriklerin yaptıklarından) şikayette bulunduk: "Bize yardım etmiyor musun, bize Dua etmiyor musun?" dedik. Şu cevabı verdi: "Sizden önce öyleleri vardı ki, kişi yakalanıyor, onun için hazırlanan çukura konuyor, sonra getirilen bir testere ile başının ortasından ikiye bölünüyordu. Bazısı vardı, demir taraklarla taranıyor, vücudunda sadece et ve kemik kalıyordu. Bu yapılanlar onları dininden çeviremiyordu. Allah'a kasem olsun Allah bu dini tamamlayacaktır. Öyle ki, bir yolcu devesine bindimi San'a'dan kalkıp Hadramevt'e kadar gidecek, Allah'tan başka hiçbir şeyden korkmayacak, koyunu için de sadece kurttan korkacak. Ancak siz acele ediyorsunuz."
3230	Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Kulların sabaha erdiği her günde iki melek semadan iner ve bunlardan biri şöyle Dua eder: "Ey İlahımız! İnfak edene halef (devam) ver." Diğeri de şöyle Dua eder: "Ey İlahımız! Cimriye de telef ver." Bir başka rivayette: "Allah Teala Hazretleri şöyle der: "Ey Ademoğlu! Sen infak et, ben de sana infak edeyim" şeklinde gelmiştir."
3336	Kays İbnu Sa'd İbni Ubade radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam bizi, evimizde ziyaret etti. Ve: "Esselamü aleyküm ve rahmetullah!" dedi. Babam, çok hafif bir sesle mukabelede bulundu. Babama: "Resulullah'a izin vermiyor musun?" dedim. O: "Bırak, bize çokça selam okusun!" dedi. Resûlullah aleyhissalatu vesselam tekrar: "Esselamün aleyküm ve rahmetullah!" dedi. Sa'd yine hafif bir sesle mukabele etti. Sonra Resûlullah aleyhissalatu vesselam tekrar: "Esselamün aleyküm ve rahmetullah!" dediler ve döndüler. Sa'd peşine düştü ve: "Ey Allah'ın Resulü, ben senin selamını işitiyordum. Ancak, bize daha fazla selam vermen için alçak sesle mukabele ediyordum" dedi. Bunun üzerine Aleyhissalatu vesselam onunla birlikte geri döndü. Ondan su isteyip gusletti. Sonra Sa'd, zaferan veya versle boyanmış bir havlu verdi, Aleyhissalatu vesselam ona sarındı. Sonra ellerini kaldırıp: "Allah'ım, Sa'd İbnu Ubade ailesine mağfiret ve rahmet buyur!" diye Dua etti. Sonra yemek yedi. Geri dönmek isteyince Sa'd, bir merkeb yaklaştırdı. Üzerine kadife bir örtü yaymıştı. Resûlullah aleyhissalatu vesselam merkebe bindi. Sa'd, bana: "Ey Kays, Resulullah'a refakat et!" dedi. Ben de refakat ettim. Yolda Aleyhissalatu vesselam bana: "Benimle sen de bin!" dedi, ben imtina edince: "Ya binersin, ya dönersin!" buyurdular. Ben de geri döndüm."
3380	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Kim eceli gelmeyen bir hastayı ziyaret eder v yanında şu Dua yı yedi kere okursa, Allah ona bu hastalığından mutlaka şifa verir: Es'elullahe'l-azime Rabbe'l-Arş'i'l-azimi en yeşfike. (Büyük Arş'in Rabbi olan Allah'tan senin için şifa talep ediyorum.)"
3458	Hazreti Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam şu Dua yı çok yapardı: "Ey kalbleri çeviren Allahım! Kalbimi dinin üzerine sabit kıl!" Ben (bir gün kendisine): "Ey Allah'ın resûlü! Biz sana ve senin getirdiklerine inandık. Sen bizim hakkımızda korkuyor musun?" dedim."

Kimlik	alan
	Bana şöyle cevap verdi: "Evet! Kalpler, Rahman'ın iki parmağı arasındadır. Onları istediği gibi çevirir."
3482	Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, mescidde otururken, bir bedevi girip iki rek'at namaz kıldı. Sonra da şöyle Dua etmeye başladı: "Allah'ım, bana da, Muhammed'e de rahmet et. Bizden başka kimseye rahmet etme!" Resûlullah aleyhissalatu vesselam atılıp: "Geniş alanı darattın!" dedi. Derken adam hemen kalkıp mescidin içine akıtmaya başladı. Halk da hemencecik üzerine yürüdü. Resûlullah aleyhissalatu vesselam onları yasaklayıp: "Kolaylaştırıcılar olarak gönderildiniz, zorlaştırıcılar olarak gönderilmediniz. Üzerine bir kova su dökün!" ferman buyurdular."
3484	Ebu Abdullah el-Cüşemi anlatıyor: "Bize Cündüp radiyallahu anh anlattı ve dedi ki: "Bir bedevi geldi. Devesini önce ihtirdi, sonra bağladı. En sonra mescide girip Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın arkasında namaz kıldı. Resûlullah aleyhissalatu vesselam selam verince, bedevi bineğinin yanına gelerek bağını çözüp, üzerine bindi. Sonra da seslice şöyle Dua da bulundu: "Allahım, bana ve Muhammed'e rahmet et. Rahmetimizde bir başkasını bize ortak kılma!" Resûlullah aleyhissalatu vesselam müdahale edip: "Bunu mu, yoksa devesini mi, hangisini daha şaşkın görüyorsunuz? Ne söylediğini duymadınız mı?" buyurdular. Oradakiler: "Evet! duyduk" dediler."
3552	Ukbe İbnu Amir radiyallahu anh anlatıyor: "Üzerimizde develeri gütme işi vardı, (bunu sırayla yapıyorduk.) (Bir gün) gütme nöbeti bana gelmişti. Günün sonunda develeri kıra ben çıkarıyordum. (Birgün, nöbetimden dönüşte) Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a geldim, ayakta halka hitabediyordu. Söylediklerinden şu sözlere yetiştim: "Güzelce abdest alıp, sonra iki rek'at namaz kılan ve namaza bütün ruhu ve benliği ile yönelen hiç kimse yoktur ki kendisine cennet vacib olmasın!" (Bunları işitince kendimi tutamayıp:) "Bu ne güzel!" dedim. (Bu sözüm üzerine) önümde duran birisi: "Az önce söylediği daha da güzeldi!" dedi. (Bu da kim? diye) baktım. Meğer Ömer İbnu'l-Hattab'mış. O, sözüne devam etti: "Seni gördüm, daha yeni geldin. Sen gelmezden önce şöyle demişti: "Sizden kim abdestini alır ve bunu en güzel şekilde yapar, sonra da: "Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve Resûlühü. (Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve yine şehadet ederim ki Muhammed Allah'ın kulu ve Resûlüdür)" derse, kendisine cennetin sekiz kapısı da açılır; hangisinden isterse oradan cennete girer." Ebu Davud'un rivayetinde "...abdesti güzel yaparsa..." denmiştir. Tirmizi'nin rivayetinde ".....resûlühü (Allah'ın ...Resûlü)" kelimesinden sonra "Allah'ım, beni tevbe edenlerden kıl, temizlenenlerden kıl" Duası da vardır.
3624	Ebu Musa radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a geldim, abdest alıyordu. Şu Dua yı okuduğunu işittim: "Allahümma'ğfirli zenbi ve vassili fi dari ve barik li fi rızki (Allah'ım günahımı mağfiret et, evimi bana genişlet, rızkımı bana mubarek kıl."
3757	Nesai 'nin rivayetinde hadis şöyledir: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam), Ashabından bir erkekle karşılaşınca onu mesheder ve ona Dua ediverirdi. Bir gün erken vakitte Aleyhissalatu vesselam'ı (sokakta) gördüm. Hemen yolumu ondan çevirdim. (Eve gidip yıkandıktan sonra) güneş yükselince yanına geldim. Bana: "(Sabahleyin) seni görmüştüm, hemen yolunu benden çevirdin!" buyurdular. Ben de açıkladım: "Çünkü ben cünübtüm (bu halde) bana dokunmanızdan korktum." "Şurası muhakkak ki dedi Aleyhissalatu vesselam, mü'min necis olmaz!"
3785	Naciye İbnu Ka'b anlatıyor: " Hazreti Ali radiyallahu anh dedi ki: "Ebu Talib ölünce Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a gelip: "Dalalette olan ihtiyar amcan öldü" dedim. Bana: "Git babanı göm! Sonra, bana gelinceye kadar hiçbir şey yapma!" buyurdular. Ben de gidip gömdüm ve Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a gelip haber verdim. Bunun üzerine bana yıkanmamı emir buyurdular ve yıkandım.. Sonra bana Dua ediverdi (ancak Dua yı ezberleyemedim)"
3873	Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam kendisine, ilk çıkan turfanda meyve getirildi de, o zaman şöyle Dua ederdi: " Allah'ım Medine'mizi bizim için mübarek kıl, meyvelerimizi, müdd'ümüzü, sa'mızı mübarek kıl, bereketlerini kat kat artır." Bu Dua dan sonra, getirilen meyveyi orada hazır bulunan çocukların en küçüğüne verirdi."
3886	

Kimlik	alan
	Rezin rahimehullah Hazreti Cabir radiyallahu anh'tan naklediyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam çekirgelere bed Dua etti ve dedi ki: "Allah'ım! Çekirgeleri helak et, büyüklerini öldür, küçüklerini helak et, nesillerini kes, ağızlarını geçimliğimiz ve rızkıımızdan (uzak) tut. Sen Duaları işitensin." (Orada bulunan) bir adam: "Ey Allah'ın Resûlü! Çekirgelere nasıl böyle bed Dua ediyorsunuz, onlar ki Allah'ın ordularından bir ordudur" dedi. Aleyhissalatu vesselam da cevaben: "Çekirge, denizdeki bir balığın hapşırığıdır" buyurdular."
3968	Tirmizi'nin Sevban radiyallahu anh'tan yaptığı bir rivayet şöyledir: "(Resûlullah aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Size humma isabet ederse, humma ateşten bir parça olduğu için, derhal su ile söndürsün. (Şöyle ki:) Akmakta olan bir nehrin içine girsin Akıntıyı karşısına alıp dursun ve sabah namazından sonra ve güneşin doğuşundan önce şu Duayı yapsın: "Allah'ın adıyla! Ey Allah'ım, kuluna şifa ver ve Resûlün Hazreti Muhammed'in sözünü doğrula!" Nehre üç gün, üç kere bansın. Üçte şifa bulamazsa, beş, yedi, dokuz (gün)e kadar çıksın. Zira humma Allah'ın izniyle dokuz (gün)ü tecavüz etmez (şifa hasıl olur)."
3996	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, humma'ya ve bütün ağrılara karşı şu Duayı okumamızı öğretmişti: "Bismillahi'l-Kebiri eûzü billahi'l-Azimi min külli ırkın na'arın ve min şerri harri'n nar." "Ulu Allah'ın adıyla, kanla kabaran her bir damardan ve ateş hararetinin şerrinden büyük Allah'a sığınırım."
3997	Hazreti Ali radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam bir hastaya geldiği veya kendisine bir hasta getirildiği zaman şu Duayı okurdu: "Ey insanların Rabbi, acıyı gider, şifa ver, sen Şafisin. Senin şifandan başka şifa yoktur. Senden hiçbir hastalığı hariç tutmayan şifa istiyoruz."
3998	Sabit İbnu Kays İbni Şemmas radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, ben hasta iken yanıma gelip şu Duayı okudu: "Ey insanların Rabbi! Sabit İbni Kays İbni Şemmas'tan acıyı kaldır." Sonra (Medine'nin) Buthan (nam vadi)den toprak alarak bir kadehe koydu, üzerine su döküp nefes etti, sonra (su ile karışan bu toprağı) üstüme serpti."
3999	Ebu Sa'idi'l-Hudri radiyallahu anh anlatıyor. "Resûlullah aleyhissalatu vesselam cinlerden ve insanın göz (değmes)inden (çeşitli Dualar okuyarak) Allah'a sığınır. Muavvizeteyn (Nas ve Felak sureleri) nazil olunca bu iki sureyi esas aldı, diğerlerini terketti."
4000	Yine Ebu Sa'idi'l-Hudri radiyallahu anh anlatıyor: "Cibril aleyhissalam Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın yanına geldi ve: "Ey Muhammed, hasta mısın? diye sordu. "Evet!" cevabını alınca, Cibril aleyhissalam şu Duayı okudu: "Bismillahi erkike, min külli dain yû'zike ve min şerri külli nefsin ev aynin hadis. Allahu yeşfike, bismillahi erkike. (Seni Allah'ın adıyla, sana eza veren bütün hastalıklara karşı, bütün kötü nefis ve hasedci gözlere karşı sana okuyorum. Allah sana şifa versin, ben Allah'ın adıyla sana Dua ediyorum)."
4001	Ebu'd-Derda radiyallahu anh'in anlattığına göre, kendisine bir adam gelerek idrar tutukluğuna yakalandığını söyledi. O da adama: "Ben Resûlullah aleyhissalatu vesselam'dan şöyle söylediğini işittim" dedi: "Sizden kim hastalanırsa şu Duayı okusun: "Rabbuna'llahu'ilezi fi's-semai tekaddese ismüke, emrûke fi's-semai ve'l-ardı kema rahmetike fi's-semai fec'al rahmeteke fi'l-ardı. Vegfir lena hûbena ve hatayana. Ente Rabbu't-tayyibin. Enzil rahmeten min rahmetike ve şifaen min şifaike ala haza'l vec'i fe yebreu. (Ey huzuru semavatı dolduran Rabbim! Senin ismin mukaddestir. Senin emrin arz ve semadadır, tıpkı Rahmetin semada olduğu gibi. Arza da rahmetinden gönder ve bizim günahlarımızı ve hatalarımızı affet. Sen (kötü söz ve fiillerden kaçınan) bütün iyi kimselerin Rabbisin. Bu ağrıya, Rahmetinden bir rahmet, şifandan bir şifa indir, iyileşsin." (Ebu'd-Derda radiyallahu anh, adama) bu Duayı okumasını emretti. O da okudu ve iyileşti."
4002	Osman İbnu Ebi'l-As radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a müslüman olduğum günden beri bedenimde çekmekte olduğum bir ağrımı söyledim. Bana: "Elini, vücudunda ağrıyan yerin üzerine koy ve şu Duayı oku!" buyurdu. Dua şu idi: Üç kere: "Bismillah" tan sonra yedi kere, "Eûzü bi-izzetillahi ve kudretihi min şerri ma ecidu ve uhaziru." "Bedenimde çekmekte olduğum şu hastalığın şerrinden Allah'ın izzet ve kudretine sığınıyorum" diyecektim. Bunu birçok kereler yaptım. Allah Teala hazretleri benden hastalığı giderdi. Bunu ehlime ve başkalarına söylemekten hiç geri kalmadım."
4004	

Kimlik	alan
	İmran İbnu Husayn radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam: "Ümmetimden yetmişbin kişi (Maşer'de) hesaba çekilmeden cennete girecektir!" buyurdular. Kendisine: "Ey Allah'ın Resûlü! Bunlar kimlerdir?" diye soruldu. "Onlar, kendilerine dağlamayanlar, rukyeye başvurmayanlar, teşa'üme (uğursuzluğa) inanmayanlar ve Rablerine tevekkül ederlerdir!" buyurdu. Ukkâşe radiyallahu anh kalkıp: "Ey Allah'ın Resûlü! Dua buyur, Allah beni onlardan kılsın!" dedi. Aleyhissalatu vesselam: "Sen onlardansın!" müjdesini verdi. Bir başkası daha kalkıp: "Ey Allah'ın Resûlü! Beni de onlardan kılması için Allah'a Dua ediver!" dedi. Aleyhissalatu vesselam: "O hususta Ukkâşe senden önce davrandı!" cevabını verdi."
4062	Urve İbnu Amir el-Kureşi radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın yanında uğursuzluktan bahsedilmişti. Buyurdular ki: "Bunun en iyisi fe'l (uğur çıkarma)dır. (Uğursuzluk inancı) bir müslümanı yolundan alıkoymasın. Biriniz, hoşlanmadığı bir şey görecektir olursa şu Dua yı okusun: "Allahümme la ye'ti bi'l-hasenati illa ente ve la yedfe'u's-Seyyati illa ente vela havle ve la kuvvete illa bike. (Allahım! Hayrı ancak sen verebilirsin, kötülüğü de ancak sen defedebilirsin. İbadet, çalışma, korunma vs. için muhtaç olduğumuz) güç ve kuvvet de ancak sendendir.)"
4073	Yine Tirmizi'nin bir rivayetinde şöyle gelmiştir: "...Aleyhissalatu vesselam sonra buyurdular ki: "Allah Teala Hazretleri, melekleri, semavat ehli, deliğindeki karıncaya, denizindeki balıklara varıncaya kadar arz ehli, halka hayrı öğretene mağfiret Dua sında bulunur."
4093	İkrime rahimehullah anlatıyor: "İbnu Abbas radiyallahu anhüma dedi ki: "İnsanlara haftada birkere hadis anlat. Buna uymazsan iki kere olsun. Daha çok yapmak istersen üç olsun. Sakın halkı şu Kur'an'dan usandırma! Halk kendi meselelerini konuşurken, senin onlara gelip, sözlerini keserek, bir şeyler anlatıp onları bıktırdığını görmeyeceğim. Onlar konuşurken sus ve dinle. Onlar sana gelip: "Konuş!" diye talepte bulununca, istiyorlar demektir, o zaman konuşursun. Dua 'da seci meselesine dikkat et ve ondan kaçın. Zira ben, Resûlullah aleyhissalatu vesselam ve Ashab-ı Kiram'ın devrinde yaşadım, bunu yapmıyorlardı."
4114	Hazreti Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Allah Teala Hazretleri diyor ki: "Ey Ademoğlu! Sen bana Dua edip, (affımı) ümit ettikçe ben senden her ne sadır olsa, aldırmam, ben seni affederim. Ey Ademoğlu! Senin günahın semanın bulutları kadar bile olsa, sonra bana dönüp istiğfar etsen, çok oluşuna bakmam, seni affederim. Ey ademoğlu! Bana arz dolusu hata ile gelsen, sonunda hiç bir şirk koşmaksızın bana kavuşursan, seni arz dolusu mağfiretimle karşılarım."
4200	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Bana Ömer İbnu'l-Hattab radiyallahu anh anlattı. Dedi ki: "Bedir günü olunca, Aleyhissalatu vesselam müşriklere bir baktı. Onlar bin kişiydiler. Halbuki ashabi üçyüzdokuz kişi. Hemen kibleye yönelip, ellerini kaldırdı. Rabbine sesli olarak şöyle Dua etmeye başladı: "Ey Allahım! Bana vaadettiğin (zaferi) yerine getir. Allahım! Bana zafer ver! Ey Allahım, eğer ehl-i İslam'ın bu bölüğünü helak edersen artık yeryüzünde sana ibadet edilmeyecek!" Ellerini uzatmış olarak yakarmalarına öyle devam etti ki, rıdası omuzundan düştü. Bunu gören Ebu Bekir radiyallahu anh yanına gelerek rıdasını aldı omuzuna attı, sonra arkasından yaklaşıp: "Ey Allah'ın Resûlü! Rabbine olan yakarışın yeter. Allah Teala Hazretleri sana vaadini mutlaka yerine getirecek!" dedi. O sırada aziz ve celil olan Allah şu vahyi inzal buyurdu: "Hani siz Rabbinizden imdad talep ediyordunuz da O da: "Muhakkak ki ben size meleklerden birbiri ardınca bin(lercesi ile) imdad ediciyim" diyerek Dua nızı kabul buyurmuştur" (Enfal 9). Gerçekten Hak Teala Hazretleri o gün melerlerle yardım etti."
4203	İbnu Amr İbni'l-As radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, Bedir günü, ashabından üçyüzonbeş kişi ile yola çıktı. Bedir'e gelince: "Allahım bunlar açtır, doyur! Allahım bunlar ayakkabısızdır, bindir! Allahım bunlar çıplaktır giydir!" diye Dua etti. Allah Bedir günü fetih ve zafer müyesser etti. Savaş bitince döndüler. Savaşa katılanlardan her biri bir veya iki deve ile döndüler. Elbiseler giydiler, doydular da."
4227	Hazreti Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Beni Süleym'den bir grubu Beni Amir'e gönderdi, -bir rivayette: (annem) Ümmü Süleym'in kardeşi dayım Haram'ı yetmiş süvari içerisinde gönderdi.- (Bi'r-i Ma'ûna'ya vardıkları zaman dayım onlara: "Ben sizden önce gideyim. Eğer bana Resulullah'tan tebliğde bulunmam için eman verilirse (tebliğde bulunurum). Eman vermezlerse, sizler bana yakın bir yerde bulunmuş olursunuz" dedi. Ve ilerledi.

Kimlik	alan
	Gerçekten dayıma önce eman verdiler. O, kendilerine Resûlullah aleyhissalatu vesselam'dan bahsederken, kendilerinden bir adama ima ile işaret ettiler. O da dayıma ansızın mızrak sapladı. Dayım: "Allahu ekber, Ka'be'nin Rabbına yemin olsun, (şehidlik) kazandım!" dedi. Sonra dayımın diğer arkadaşlarına yönelip (dağa kaçan iki kişi hariç) hepsini öldürdüler. Cibril aleyhisselam Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a onların Rablerine kavuştuğunu, allah'ın onlardan razı olup onları da razı ettiğini haber verdi. Bunun üzerine Aleyhissalatu vesselam bir ay boyu, Arap kabilelerinden Ril, Zekvan, Usayye ve Beni Lihyan'a sabah namazında bed Dua etti."
4231	Hazreti Aişe radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Hendek'den döndüğü zaman, silahları bırakıp (elini yüzünü) yıkamış, tam başındaki toprakları çırparken Cebrail aleyhisselam geldi. "Sen, dedi, silahı bıraktın, vallahi biz daha bırakmadık. Onlara geri git. "Nereye kadar?" dedi Resûlullah. "Şuraya!" diyerek Beni Kureyza'yı gösterdi. Resûlullah aleyhissalatu vesselam bu emir üzerine onlarla savaşmaya çıktı. Kureyzalılar hükmüne razı oldular. Hakem olarak Sa'd İbnu Mu'az'ı seçtiler. O da: "Ben onlardan muharib olanların öldürülmesine, kadın ve çocukların esir edilmesine, mallarının da taksim edilmesine hükmediyorum!" dedi. Sa'd, Hendek savaşı sırasında ana damarından yara almıştı. Resûlullah aleyhissalatu vesselam tedavisiyle yakından ilgilenmek için mescidin içinde ona bir çadır kurdu. -Bir rivayette Sa'd der ki: "Ey Allahım sen biliyorsun ki, senin yolunda kendileriyle cihad etmekten en ziyade memnun olacağım bir kavim Resulünü tekzip eden ve Onu yurdundan sürüp çıkaranlardır. Ey Allahım kanaatim şu ki, sen, bizimle onların arasındaki (harbi artık) bıraktın. Eğer hala Kureyş'le savaş olacaksa bana daha hayat ver de senin yolunda onlara karşı cihad edeyim. Eğer savaşı kesti isen damarımı daha da aç, ölümüm ondan olsun."- Bu Dua üzerine, o gece damarı iyice açıldı. O zaman mescidde bulunan Beni Gıfar'a ait çadırdaki kalanları kanın kendilerine doğru akmasından başka bir şey ürkütmemiş. "Ey çadır sahibi, dediler. Sizin taraftan bize doğru gelen nedir?" Bu, kanamakta olan Sa'd'ın yarısından akmıştı. O sebeple öldü, radiyallahu anh."
4232	Hazreti Cabir radiyallahu anh anlatıyor: "Ahzab (Hendek) günü Sa'd İbnu Mu'az radiyallahu anh (Kureyş'ten İbnu'l-Arika'nın attığı bir okla) koldaki ana damardan vurulmuştu, böylece damarı kesilmiş oldu. (Kanı durdurmak için) Resûlullah aleyhissalatu vesselam dağlama uyguladı. Bunun üzerine eli şişti, çokça kan akarak Sa'd'ı zayıf düşürdü. Resûlullah tekrar dağladı. Eli yine şişti. Bu hali görünce (Sa'd radiyallahu anh): "Allahım, Beni Kureyza'dan gönlüm rahata ermedikçe canımı alma!" diye Dua etti. Derken kanı durdu. Kureyza onun hükmüne baş eğinceye kadar tek damla akmadı. Onlar hakkında erkeklerin öldürülmesine, kadınların sağ bırakılmasına hükmetti. Resûlullah aleyhissalatu vesselam: "Haklarında Allah'ın verdiği hükme isabet ettin!" buyurdu. Dört yüz kişiydiler. Onların katli tamamlanınca, damarı patladı. Sad radiyallahu anh vefat etti. (Allah rahmetini bol kılsın)."
4238	Seleme İbnu'l-Ekva' radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam ile birlikte Hudeybiye'ye geldik. Biz, bindört yüz kişi idik. (Kuyunun başında) elli koyun vardı. Suyu bunlara bile yetmiyordu. Resûlullah aleyhissalatu vesselam kuyunun kenarına oturdu. (İyice hatırlıyamıyorum) ya Dua buyurdu, ya da kuyuya tükürdü. Derken kuyunun suyu coştı. Biz de hem kendimiz içtik, hem de hayvanlarımızı suladık. Sonra Aleyhissalatu vesselam, bizi bir ağacın altında blat etmeye çağırdı. Önce ben blat ettim, sonra herkes gelip sırayla blat etti. Nihayet halkın ortasında kalınca: "Ey Seleme, blat et!" buyurdu. "Ey Allah'ın Resulü, en başta ben blat ettim!" dedim. "Yine de!" buyurdu. Resûlullah aleyhissalatu vesselam beni çıplak, yani silahsız bulmuştu. Bana deriden yapılmış bir kalkan verdi. Sonra bey'at almaya devam etti. Son kişiden de bey'at alınca: "Ey Seleme, sen bana blat etmiyor musun?" dedi. "Ey Allah'ın Resulü, ben sana başta da, ortada (da olmak üzere iki kere) blat ettim" dedim. "Olsun, yine de" buyurdu. Ben de üçüncü sefer blat ettim. Sonra bana: "Ey Seleme! Benim sana verdiğim kalkanın nerede?" dedi. "Ey Allah'ın Resulü dedim, amcam Amir çıplak olarak bana rastladı, ben de kalkanı ona verdim. Bu sözüm üzerine Aleyhissalatu vesselam güldü ve: "Sen, dedi, vaktin birinde adamın dediği gibisin: "Allahım, demiş, bana öyle bir dost ver ki, o bana, kendi nefsimden daha sevgili olsun!" Sonra müşrikler bizimle sulh hususunda haberleşmeye başladılar. Öyle ki; birbirimize gidip gelmeler oldu. (Sonunda) sulh yaptık. ben Talha İbnu Ubeydillah radiyallahu anh'ın hizmetçisi idim. Atını sular, kaşağlar, kendine de hizmet eder, yemeğinden yerdim. (Çünkü) Allah ve Resulü yolunda hicret için malımı ve ailemi

Kimlik	alan
	<p>terketmiştim. Biz ve Mekkeliler aramızda sulh yapınca, birbirimizle karıştık. Ben bir ağacın yanına gelip dikenlerini süpürerek dibine yattım. Mekke halkından dört müşrik yanıma geldi. Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a hakaret etmeye başladılar. Ben onlara kızdım ve bir başka ağacın dibine geçtim. silahlarını ağaca asıp yattılar. Onlar bu vaziyette iken vadinin aşağısından bir münadi şöyle sesleniyordu: "Muhacirlerin imdadına yetişin! İbnu Züneym öldürüldü!" "Hemen kılıncımı çekip, bu uyuyan dört kişiye hızla yürüyüp silahlarını aldım, elimde deste yapıp, sonra da: "Muhammed'in yüzünü mükerrem kılan o Zat'a yemin olsun, sakın sizden kimse başını kaldırmasın. İki gözü taşıyan (kellesini) uçururum!" dedim. Sonra onları sürerek Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a getirdim. O sırada amcam Amir radiyallahu anh da Abelat'tan Mikrez denilen bir adamı, üzeri çullanmış bir at üzerinde beraberinde yetmiş müşrik olduğu halde Resulullah'a getirdi. Aleyhissalatu vesselam onlara bir nazar edip: "Bırakın onları, fücûrun başı da sonu da onların olsun!" dedi ve hepsini affetti. Bunun üzerine Allah Teala hazretleri şu ayeti indirdi: "O sizi Mekke'nin karnında (hudud</p>
4261	<p>Ebu İshak rahimehullah anlatıyor: "Bir adam Bera İbnu Azib radiyallahu anhüma'ya geldi ve: "Ey Ebu İmare! Huneyn gününde hepiniz geri mi kaçtınız?" diye sordu. Bera: "Ben, Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın kaçmadığına şahadet ederim! Ancak, askerlerden yükü hafif olan (aceleciler) ile zırh taşımayanlar Hevazin'in bir kanadına yürüdüler. Halbuki buradakiler okçu kimselerdi: Onları çekirge sürüsü gibi hep birden ok yağmuruna tuttular. Bunun üzerine dağalmak zorunda kaldılar. Böylece düşman, Resûlullah'a yöneldi. Aliyhissalatu vesselam'ın katırını Ebu Süfyan İbnu'l- Haris İbni Abdilmuttalib radiyallahu anh yediyorkdu. Aleyhissalatu vesselam katırından indi, Dua etti, (Allah'tan) yardım talep etti. Şöyle diyordu: "Ben Peygamberim yalan değil! Ben Abdulmuttalibin Oğluyum! Allahım yardımını indir." Sonra askerleri düzene koydu. Bera devamla der ki: "Vallahi, biz savaş kıızıtı mı Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a sığınırıldık. Bizim cesurumuz Resûlullah aleyhissalatu vesselam'la aynı hizada durabilendi."</p>
4264	<p>Hazreti Ebu Musa radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Huneyn Gazvesi'nden fariğ olunca, Ebu Amir radiyallahu anh'ı bir askeri birliğin başında Evtas'a gönderdi. Ebu Amir, orada Dureyd İbnu's-Simme ile karşılaştı. Dureyd öldürüldü. Allah da adamlarını hezimete uğrattı. (O sırada) ben Ebu Amir ile beraberdim. Dizine bir ok atıldı. Yanına gelip: "bu oku sana kim attı?" diye sordum. Bana bir şahsı işaret ederek (ok atanı) gösterdi. Ona yönelip, yanına vardım. Beni görünce kaçtı. Ben de peşine düştüm. "Utanmıyor musun, durmuyor musun?" diye peşinden bağırırmaya başladım. Birden durdu. Karşılıklı olarak bir-iki kılıç salladık. Derken ben onu öldürdüm. Sonra gelip Ebu Amir'e: "Allah seninkinin canını aldı!" dedim. "Hele şu oku bir çek!" dedi. Ben oku çektim. (Okun yerinden) su çıktı. "Ey kardeşimin oğlu, dedi. Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a benden selam söyle, benim için Allah'tan mağfiret dileyiversin." Ebu Amir, birliğin komutanlığını bana devretti. Bir müddet durup sonra vefat etti. Dönünce, durumdan Resûlullah aleyhissalatu vesselam 'a bilgi verdim. Bir miktar su getirtti, abdest alıp ellerini kaldırdı. Koltuk altlarının beyazlığını gördüm. Sonra şöyle Dua etti. "Allahım, Ubeyd Ebu Amir'e mağfiret buyur. Allahım, Kıyamet günü onu, onun derecesini kullarının -veya insanların- birçoğunun derecesinden üstün tut!" "(Ey Allah'ın Resûlü) benim için de istiğfar ediver!" dedim. "Allahım, Abdullah İbnu Kays'ın günahını mağfiret et! Onu, Kıyamet günü iyi bir yere koy!" dedi. Ebu Bürde der ki: "O iki Duadan biri Ebu Amir içindi, diğeri de Ebu Musa içindi."</p>
4310	<p>Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "İki kadın vardı. Bunların beraberlerinde iki de çocukları vardı. Bir kurt gelerek bu çocuklardan birini kapıp kaçırdı. Kadın, arkadaşına: "Kurt senin çocuğunu kaçırdı!" dedi. Diğeri ise: "Hayır, senin çocuğunu alıp gitti!" dedi. Bunlar (ihtilafa düştüler) Hazreti Davud aleyhissalam'a dava açtılar. Hazreti Davud, büyük kadın lehine hükmetti. Küçük, hükme razı olmayınca, davayı Hazreti Süleyman'a götürdüler. Hazreti Süleyman aleyhissalam: "Bir bıçak getirin, çocuğu ikiye böleyim, size birer parça vereyim!" diye hükmetti. Küçük kadın: "Böyle yapma! Allah'ın rahmetine mazhar ol! Çocuk onundur!" dedi. Hazreti Süleyman bu cevap üzerine çocuğun küçük kadına ait olduğuna hükmetti." Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: " Hazreti Süleyman Beytu'l-makdis'i bina ettiği zaman, Allah'tan kendisine üç imtiyaz vermesini istedi: - İlahi hükme müsadif olacak (uygun düşecek) hüküm (verme kapasitesi) talep etti; bu ona verildi. - Kendisinden sonra kimseye</p>

Kimlik	alan
	verilmeyecek bir saltanat taleb etti; bu da ona verildi. - Mescidin inşaatını bitirdikten sonra, bu mescide sırf namaz kılmak için gelenlerin, oradan çıkarken, annelerinden doğdukları gündeki gibi bütün günahları affedilmiş olarak çıkmalarını yalvardı; bu Duası da kabul edildi."
4331	İbnu Amr İbni'l-As radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam (Hazreti İbrahim'in Duası olan): "Ey Rabbim şüphesiz ki o putlar insanlardan pek çoğunu saptırmıştır. Kim bana uyarırsa muhakkak ki o bendendir. Kim de emirlerime karşı gelirse, şüphesiz ki sen çok bağışlayıcı, çok merhamet edicisin" (İbrahim 36) mealindeki ayeti ile, Hazreti İsa'nın Duası olan: "Eğer onlara azab edersen onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, elbette sen dilediğini yapmaya kadersin ve sen herşeyi hikmetle yaparsın" (Maide 113) mealindeki ayeti tilavet buyurdu ve ellerini kaldırdı, şöyle yalvardı: "Allahım! Ümmetimi (mağfiret et), ümmetimi (mağfiret et!)" ve ağladı. Allah Teala Hazretleri: "Ey Cibril, Muhammed'e git! dedi. -Rabbin bildiği halde- niye ağladığını sor!" diye emretti. Cebrail aleyhisselam, O'na gelip niye ağladığını sordu. (Rabb Teala'ya dönüp Muhammed'in) ne söylediğini -O çok iyi bildiği halde- haber verdi. Bunun üzerine Allah Teala Hazretleri: "Ey Cebrail! Muhammed'e git ve ona söyle ki: "Biz seni ümmetin hususunda razı edeceğiz, asla kederlendirmeyeceğiz."
4358	İbnu Ömer radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam şöyle Dua etmişti: "Allahım, İslam'ı şu iki şahıstan sana en sevgili olanla aziz kıl: Ebu Cehil ile veya Ömer İbnu'l-Hattab ile. Bunlardan Allah'a daha sevgili olanı Ömer'di."
4389	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Abbas radiyallahu anh'a dedi ki: "Ey amcam, pazartesi sabahı bana sen ve oğlun beraber gelin size Dua edivereyim. Allah bu Dua bereketine, sana da oğluna da hayırlar halketsin!" İbnu Abbas devamla der ki: "Abbas gitti, biz de beraberinde gittik. (Resûlullah) hepimize bir kısa örttü; sonra da şöyle Dua buyurdu: "Allahım! Abbas'ı ve oğlunu mağfiretine erdir, öyle bir mağfiret ki zahiri batını bütün günahlarına ulaşıp temizlesin, hiçbir günah hariç kılmasın. Allahım, ona çocuğu sebebiyle ikram et." Rezin bir rivayette şu ziyadeyi kaydetti: "Hilafeti onun neslinde baki kıl."
4411	Hazreti Ebu Zerr radiyallahu anh: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam ile karşılaşmazdan önce üç yıl ibadet ettim" demişti. Kendisine: "(Bu ibadeti) kimin için yaptın?" diye sordular. "Allah için!" cevabını verdi. Tekrar: "Pekiyi nereye yönelerek yaptın?" denildi. "Rabbim beni nereye yöneltmiş idiye oraya!" dedi ve açıklamaya devam etti: "Akşam vakti namaza başlıyor, gecenin sonuna kadar devam ediyordum. O zaman kendimi bir örtü gibi atıyor, güneş tepeme yükselinceye kadar öyle kalıyordum. (Bir gün kardeşim) Üneys bana: "benim Mekke'de görülecek bir işim var. Sen bana baş-göz ol (eksikliğimi duyurma) dedi ve Mekke'ye gitti. Oraya varınca bana dönmekte gecikti. Nihayet geldi. "Ne yaptın?" dedim. "Mekke'de bir adama rastladım, senin (gibi farklı bir) din üzerine yaşıyor. Ancak O, kendisini Allah Teala'nın gönderdiğini zannediyor" dedi. "Halk ne diyor?" diye sordum. "Halk mı? Halk O'na şair diyor, kahin diyor, sahir (sihirbaz) diyor!" dedi. Esasen Üneys şairlerden biriydi. Tekrar sordum: "Pekala sen ne diyorsun?" "ben dedi, kahinlerin sözünü işittim, bilirim. Onunki kahin sözü değil. onun söylediklerini şiir çeşitlerine tatbik ettim. Hiçbirine uygun gelmiyor. Benden sonra kimse O'na şiir diyemez. Vallahi O doğru sözlüdür, kahinler ise hep yalancılardır!" dedi. Bu açıklama üzerine ben ona: "Öyleyse benim işlerime de sen baş-göz ol, bir de ben gidip göreyim!2 dedim." Ebu Zerr, gerisini şöyle anlatır: "Mekke'ye geldim. Halktan zayıf bir adam buldum. Ona: "Şu Sabii (sapık) dediğiniz adam nerede?" diye sormuştum. Adam, beni göstererek: "Burada bir sabii var! Burada bir sabii var!" diye bağırmağa başladı. Derken vadi halkı kesek ve kemiklerle üzerime hücum etti. Bayılarak yığılmış kalmışım. Kendime gelip kalktığım zaman kırmızı bir dikili taş gibiydim. Zemzem'e kadar gittim. Kanlarımı yıkadım, suyundan biraz içtim. Böylece otuz gün, gece ile gündüz arası kaldım. Bu esnada zemzem suyundan başka hiçbir taam almadım. Buna rağmen şişmanladım ve karnımın kıvrımları arttı. Ciğerimde açlık hissi duymadım. Mekkeliler, ay ışığı olan bir gecede uyurken Beytullah'ı tavaf eden yoktu. Onlardan sadece iki kadın, İsaf ve Naile (adındaki putlarına) Dua ediyordu. Tavafları sırasında bana kadar geldiler. (Dayanamayıp): "Onları birbirlerine nikahlayıverin bari!" dedim. Onlar Dualarından vazgeçmeyip, tavaflarını yaparken yanıma kadar geldiler. Bu sefer: "Onlar(a niye tapıyorsunuz)? Odundan farkları ne?" dedim. Kadınlar: "(İmdat!) burada bir adam yok mu?" diye velvele koparak gittiler. Tam o sırada kadınları Resûlullah aleyhissalatu vesselam ve Ebu Bekr radiyallahu

Kimlik	alan
	anh tepeden inerlerken karşılayıp: "(Niye bağırıyorsunuz) başınıza ne geldi?" derler. Kadınlar (onları daha tanımadan)" "Ka'be ile örtüsü arasında bir sabii (sapık) var!" derler. Onlar sorarlar: "Size ne dedi?" " Bize ağzı dolduran (ağza alınmaz) sözler söyl
4418	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam beni sinesine bastırды ve: "Allahım, bunu dine fakih kıl" diye Dua etti." Bir başka rivayette: "Allahım ona Kitab'ı öğret!"; bir diğer rivayette: "Hikmeti öğret" demiştir."
4432	Hazreti Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Ümmü Süleym radiyallahu anha dedi ki: "Ey Allah'ın Resûlü! Hadimin Enes için Allah Teala Hazretlerine Dua ediver!" Bunun üzerine şu Dua yı yapıverdi: "Allahım, onun malını, çocuklarını çoğalt ve ona verdiklerini hakkında mübarek kıl!"
4433	Ebu Halde Halid İbnu Dinar anlatıyor: "Ebu'l-Aliye'ye: "Enes, "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'dan hadis işitti mi?" diye sordu. Ebu'l-Aliye: "(Bu nasıl soru?) Hazreti Enes on yıl Resûlullah'a hizmet etti, Resûlullah onun için Dua da bulundu. Enes'in bir bahçesi vardı, yılda iki sefer meyve verirdi. Bahçede bir reyhanı vardı, ondan misk kokusu gelirdi" diye cevap verdi.
4438	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Ey Allah'ın Resulü! dedim, senden çok güzel şeyler işitiyorum, fakat ezberimde tutamıyorum!" "Ridani aç!" emrettiler. Ben de açtım. (Dua buyurdu, sonra topladım). Bundan sonra bana çok hadis söyledi. Ben söylediklerinden hiçbirini unutmadım."
4446	Abdurrahman İbnu Ebi Umeyre radiyallahu anh -ki "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın Ashabından idi- Resûlullah'ın Muaviye için şöyle Dua ettiğini rivayet etmektedir: "Allahım, onu hidayet edici ve hidayeti bulmuş kıl ve onunla (insanlara) hidayet ver."
4482	Ebu Malik el-Eş'ari radiyallahu anh anlatıyor: ""Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Allah sizi üç hasletten himaye etti: "Hepinizi helak edecek olan peygamberinizin bed Dua sından, batıl ehlinin hak ehline (nurunu söndürecek kesin) bir galebesinden, dalalet üzerine birleşmenizden."
4485	Amir İbnu Sa'd babası radiyallahu anh'tan naklen anlatıyor: ""Resûlullah aleyhissalatu vesselam Beni Muaviye Mescidine girdi. Orada iki rek'at namaz kıldı, biz de onunla beraber kıldık. Sonra Rabbine uzun uzun Dua etti. Sonra yanımıza döndü. Dedi ki: "Rabbimden üç şey talep ettim. İkisini verdi, birini geri çevirdi: Rabbimden ümmetimi umumi bir kıtlıkla helak etmemesini talep ettim, bunu bana verdi. Ümmetimi suda boğulma suretiyle helak etmemesini diledim, bana bunu da verdi. Ümmetimin kendi aralarında savaşmamalarını da talep etmiştim, bu geri çevrildi."
4507	Hazreti Ebu Hüreyre radiyallahu anh anlatıyor: "Tufeyl İbnu Amr ed-Devsî, Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a gelerek: "Devs kabilesi helak oldu. (Allah'a) asi oldu (ve İslam'a girmekten) imtina etti. Onlara bir bed Dua da bulunun!" dedi. Orada bulunanlar, Aleyhissalatu vesselam'ın bed Dua yapacağını zannetti. Ama O: "Allah'ım, Devs'e hidayet ver, onları imana getir!" buyurdu."
4508	Hazreti Cabir radiyallahu anh anlatıyor: "Sahabeler (r.a.) aleyhissalatu vesselam'a müracaat ederek: "Ey Allah'ın Resûlü! Taiflilerin okları bizleri yaralayıp parçaladı. Aleyhlerine Allah'a bir bed Dua da bulunursanız!" dediler. Aleyhissalatu vesselam: "Allahım, Taiflilere hidayet ver!" buyurdular!"
4532	Talha İbnu Ubeydillah İbni Keriz radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Günlerin en efdali arafe günüdür. (Faziletçe) cum'a'ya muvafakat eder. O, cum'a günü dışında yapılan yetmiş haccdan efdaldır. Duaların en efdali de arafe günü yapılan Dua dır. Benim ve benden önceki peygamberlerin söylediği en efdal söz de: "Lailahe illallah vahdehu la-şerikelehu. (Allah birdir, ondan başka ilah yoktur, O'nun ortağı da yoktur) sözüdür." İmam Malik " Duaların en efdali.." ibaresinden sonraki kısmını Muvatta'da tahrir etmiştir. Rezin ise rivayeti baştan sona kadar tam olarak tahrir etmiştir.
4538	Hazreti Enes radiyallahu anh demiştir ki: "Cuma günü, (Duaların kabul edileceği) ümit edilen saati, ikinci namazından sonra güneşin ufuktan kaybolması anına kadar arayın."
4569	Hazreti Aişe radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Medine'ye geldiği vakit Ebu Bekr ve Bilal radiyallahu anhüma hastalandılar. Ben yanlarına gittim: "Ey babacığım, dedim. Kendini nasıl hissediyorsun? Ey Bilal sen nasılsın?" diye sordum. Hazreti Ebu Bekr radiyallahu anh hummaya yakalanınca: "Her insana "sabahın hayırlı olsun" denmiştir. Halbuki ölüm ona ayak kabısının bağından daha yakındır" derdi. Hazreti Bilal radiyallahu anh da humma nöbetinden

Kimlik	alan
	<p>çıkınca sesini yükseltir ve (Mekke'ye hasretini ifade eden şu beyitleri) terennüm ederdi: "Bilmem ki! Mekke vadisinde etrafımı izhir ve celil otları sarmış olarak bir gece daha geçirebilecek miyim? Mecenne suyuna ulaşacağım bir gün daha gelecek mi? (Mekke'nin) Şame ve Tafil dağları bana bir kere daha görünecek mi?" (Sonra Bilal şöyle bedDua etti: "Allahım, bizi yurdumuzdan çıkarıp bu cebalı diyara süren Şeybe İbnu Rebi'a, Utbe İbnu Rebi'a ve Ümeyye İbnu Halef'e lanet et!) Hazreti Aişe der ki: "(Ben gidip, bunlardaki Mekke hasretini) Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a haber verdim. O, şöyle Dua buyurdu: "Allahım bize Medine'yi sevdir. Tıpkı Mekke'yi sevdiğimiz gibi, hatta fazlasıyla! Allahım onun havasını şihatli kıl. Onun müddünü, sa'ını hakkımızda mübarek eyle. Onun hummasını al, Cuhfe'ye koy!"</p>
4570	<p>Hazreti Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam şöyle Dua buyurdular: "Allahım! Mekke'ye verdiğin bereketi iki katıyla Medine'ye de ver!"</p>
4571	<p>Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a (yılın turfanda) ilk meyvesi getirildiği zaman şöyle buyurdular: "Allahım, bize Medine'mizi, meyvelerimizi, müddümüzü, sa'ımızı bereket üzerine bereketle mübarek kıl. Allahım, İbrahim senin kulun, peygamberin ve halilindir. Ben de senin kulun ve peygamberinim. O sana Mekke için Dua etti. Ben de Medine için, onun Mekke hakkında yaptığı Duayı bir misli ziyadesiyle aynen yapıyorum." Resûlullah bu şekilde Dua ettikten sonra getirilen meyveyi, orada hazır olan çocuklardan en küçüğüne verirdi."</p>
4619	<p>Yine Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Kişinin cemaatle kıldığı namaz, evinde ve işyerinde kıldığı namazından yirmibeş kat daha sevablıdır. Çünkü, güzelce abdest alır, mescide gider. Bu gidişte gayesi sadece ve sadece namazdır. Her adım atışında bir derece yükseltilir, günahından da bini dökülür. Namazını kılınca, namazgahında kıldığı müddetçe melekler ona mağfret Duasında bulunur ve: "Allahım ona mağfret et, Allahım ona rahmet et, Allahım onun tevbesini kabul et" derler. Bu kimseye, orada eza vermedikçe, hadeste bulunmadıkça böyle devam eder." Ebu Hureyre radiyallahu anh'a: "Hadeste bulunması ne demek?" diye sorulmuştu: "Sesli veya sessiz yel bırakmadıkça!" diye açıkladı. "Sizden biri, namazı beklediği müddetçe namazdadır."</p>
4627	<p>Muaz İbnu Cebel radiyallahu anh anlatıyor: "Bir seferde Resûlullah'la beraberdik. Bir gün yakınına tesadüf ettim ve beraber yürüdük. "Ey Allah'ın Resûlü, dedim. Beni cehennemden uzaklaştırıp cennete sokacak bir amel söyle!" "Mühim bir şey sordun. Bu, Allah'ın kolaylık nasib ettiği kimseye kolaydır; Allah'a ibadet eder, Ona hiçbir şeyi ortak koşmazsın, namaz kılarınsın, zekat verirsin, ramazan orucunu tutarsın, Beytullah'a hacc yaparsın!" buyurdular ve devamla: "Sana hayır kapılarını göstereyim mi?" dediler. "Evet ey Allah'ın Resûlü" dedim. "Oruç (cehenneme) perdedir; sadaka hataları yok eder, tıpkı suyun ateşi yoketmesi gibi. Kişinin geceleyin kıldığı namaz salihlerin şlarıdır" buyurdular ve şu ayeti okudular. (Meal): "Onlar ibadet etmek için gece vakti yataklarından kalkar, Rablerinin azabından korkarak ve rahmetini ümid ederek O'na Dua ederler. Kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeyden de bağışta bulunurlar" (Secde 16) Sonra sordu: "Bu (din) işinin başını, direğini ve zirvesini sana haber vereyim mi?" "Evet, ey Allah'ın Resûlü!" dedim. "Dinle öyleyse" buyurdu ve açıkladı: "Bu dinin başı İslam'dır, direği namazdır, zirvesi cihaddır!" Sonra şöyle devam buyurdu: "Sana bütün bunları (tamamlayan) baş amili haber vereyim mi?" "Evet ey Allah'ın Resûlü!" dedim. "Şuna sahip ol!" dedi ve eliyle diline işaret etti. Ben tekrar sordum: "Ey Allah'ın Resûlü! Biz konuştuklarımızdan sorumlu mu olacağız?" "Anasız kalasıca Muaz! İnsanları yüzlerinin üstüne -veya burunlarının üstüne dedi- ateşe atan, dilleriyle kazandıklarından başka bir şey midir?" buyurdular."</p>
4907	<p>Ebu'l-Müseyyeb anlatıyor: "(Bir gün) Ebu Said radiyallahu anh'ın yanına girmiştim, namaz kılıyor buldum. Onu beklemek üzere oturdum. Derken evin bir köşesinde tavanı örten hurma dalları arasında bir kıpırtı gördüm. Oraya bakınca bir yılan olduğunu gördüm. Öldürmek üzere atıldım. Ebu Said oturmam için işaret etti. Tekrar yerime oturdum. Namazdan çıkınca bana evde bir oda gösterdi ve: "Bu odayı görüyor musun?" diye sordu. Ben: "Evet!" deyince devam etti: "Onda, bizden evlenmesi yakın bir genç vardı. Resûlullah aleyhissalatu vesselam ile birlikte Hendek (harbin)e gittik. Genç, gün ortasında, ehline uğramak için Aleyhissalatu vesselam'dan izin istiyordu. Bir gün ondan yine izin istedi. Aleyhissalatu vesselam ona: "Silahını beraberine al, ben Kureyza'dan</p>

Kimlik	alan
	<p>sana bir zarar gelir diye korkuyorum!" buyurdular. Adam silahını aldı. Ailesine geldi. Hanımı iki kapı arasında ayakta duruyordu. Elindeki mızrağı ile, dürtmek üzere kaadına eğildi. Adama kıskançlık gelmişti. Kadın ona: "Mızrağını geri çek! Hele eve gir, beni dışarı çıkaran şeyi bir gör!" dedi. Adam içeri daldı. Bir de ne görsün: Yatağın üzerine çöreklenmiş iri bir yılan! Mızrağıyla ona yöneldi ve yılanı saptı. Sonra çıkıp, süngüyü avluya dikti. Derken yılan üzerine atıldı. Bilemiyoruz, hangisi evvel öldü; yılan mı, genç mi? Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a gelip, bu durumu anlattık ve: "Dua edin, Allah ona tekrar hayat versin!" dedik. Aleyhissalatu vesselam: "Arkadaşınız için istiğfar ediverin!" buyurdular. Sonra şu açıklamada bulundular: "Medine'de müslüman olan cinler var. Onlardan birini görürseniz, kendisine üç gün ihtarda bulunun. Eğer bundan sonra yine de görünürse onu öldürün. Çünkü o bir şeytandır."</p>
4957	<p>İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: " Hazreti İbrahim beraberinde Hazreti İsmail aleyhissalatu vesselam ve onu henüz emzirmekte olan annesi olduğu halde ilerledi. Kadının yanında bir de su tulumu vardı. Hazreti İbrahim, kadını Beyt'in yanında, Devha denen büyük bir ağacın dibine bıraktı. Burası Mescid'in yukarı tarafında ve Zemzem'in tam üstünde bir nokta idi. O gün Mekke'de kimse yaşamıyordu, orada hiç su da yoktu. İşte Hazreti İbrahim anne ve çocuğunu buraya koydu, yanlarına, içerisinde hurma bulunan eski bir azık dağarcığı ile su bulunan bir tuluk bıraktı. Hazreti İbrahim aleyhissalatu vesselam bundan sonra(emr-i ilahi ile) arkasını dönüp (Şam'a gitmek üzere) oradan uzaklaştı. İsmail'in annesi, İbrahim'in peşine düştü (ve ona Keda'da yetişti). "Ey İbrahim, bizi burada, hiçbir insanın hiçbir yoldaşın bulunmadığı bir yerde bırakıp nereye gidiyorsun?" diye seslendi. bu sözünü birkaç kere tekrarladı. Hazreti İbrahim, (emir gereği) ona dönüp bakmadı bile. Anne, tekrar (üçüncü kere) seslendi: "Böyle yapmanı sana Allah mı emretti?" dedi. Hazreti İbrahim bunun üzerine: "Evet!" buyurdu. Kadın: "Öyleyse (Rabbimiz hafizimizdir), bizi burada perişan etmez!" dedi, sonra geri döndü. Hazreti İbrahim de yoluna devam etti. Kendisini göremeyecekleri Seniyye (tepesine) gelince Beyt'e yöneldi, ellerrini kaldırdı ve şu Duaları yaptı: "Ey Rabbimiz! Ailemden bir kısmını, senin hürmetli Beyti'inin yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim -namazlarını Beyt'inin huzurunda dosdoğru kılsınlar diye-. Ey Rabbimiz! Sen de insanlardan mü'min olanların gönüllerini onlara meylettir ve onları meyvelerle rızıklandır ki, onlar da nimetlerinin kadrini bilip şükretsiner" (İbrahim 37). İsmail'in annesi, çocuğu emziriyor, yanlarındaki sudan içiyordu. Kaptaki su bitince susadı, (sütü de kesildi), çocuğu da susadı (İsmail bu esnada iki yaşında idi). Kadıncağz (susuzluktan) kıvranıp ızdırıp çeken çocuğa bakıyordu. onu bu halde seyretmenin acısına dayanamayarak oradan kalktı, kendisine en yakın bulunduğu Safa tepesine gitti. Üzerine çıktı, birilerini görebilirmiyim diye (o gün derin olan) vadiye yönelip etrafa baktı, ama kimseyi göremedi. safa'dan indi, vadiye ulaştı, entarisinin eteğini topladı. Ciddi bir işi olan bin insanın koşusuyla koşmaya başladı. Vadiyi geçti. Merve tepesine geldi, üzerine çıktı, oradan etrafa baktı, bir kimse görmeye çalıştı. Ama kimseyi göremedi. bu gidip-gelişi yedi kere yaptı. İşte (hacc esnasında) iki tepe arasında hacıların koşması buradan gelir. Anne, (bu sefer) Merve'ye yaklaşınca bir ses işitti. Kendi kendine: "Sus" dedi ve sese kulağını verdi. O sesi yine işitti. Bunun üzerine: "(Ey ses sahibi!) sen sesini işittirdin, bir yardımın varsa (gecikme)!" dedi. Derken Zemzem'in yanında bir melek (tecelli etti). Bu Cebrail'di. Cebrail kadına seslendi: "Sen kimsin?" Kadın: "Ben Hacer'im, İbrahim'in oğlunun annesi..." "İbrahim sizi kime tevkil etti?" "Allah Teala'ya." "her ihtiyacınızı göreceksin Za</p>
4958	<p>Hazreti Süheyb radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Sizden öncekiler arasında bir kral vardı. Onun bir de sihirbazı vardı. Sihirbaz yaşlanınca Kral'a: "Ben artık yaşlandım. Bana bir oğlan çocuğu gönder de sihir yapmayı öğreteyim!" dedi. Kral da öğretmesi için ona bir oğlan gönderdi. Oğlanın geçtiği yolda bir rahip yaşıyordu. (Bir gün giderken) rahibe uğrayıp onu dinledi, konuşması hoşuna gitti. Artık sihirbaza gittikçe, rahibe uğruyor, yanında (bir müddet) oturup onu dinliyordu. (Bir gün) delikanlıyo sihirbaz, yanına gelince dövdü. Oğlan da durumu rahibe şikayet etti. Rahip ona: "Eğer sihirbazdan (dövecek diye) korkarsan: "Ailem beni oyaladı!" de; ailenden korkacak olursan, "beni sihirbaz oyaladı" de!" diye tenbihte bulundu. O bu halde (devam eder) iken, insanlara mani olmuş bulunan büyük bir canavara rastladı. (Kendi kendine:) "Bugün bileceğim; sihirbaz mı efdal, rahip mi efdal!" diye mırıldandı. Bir taş aldı ve: "Allahım! Eğer rahibin işi, sana sihirbazın işinden daha sevimli ise, şu hayvanı öldür de insanlar geçsinler!" deyip, taşı fırlattı ve hayvanı öldürdü. İnsanlar yollarına devam ettiler. Delikanlı rahibe gelip durumu anlattı. Rahip ona: "Evet! Bugün sen benden efdalsin (üstünsün)! Görüyorum ki,</p>

Kimlik	alan
	<p>yüce bir mertdebedesin. Sen imtihan geçireceksin. İmtihana maruz kalınca sakın benden haber verme!" dedi. Oğlan anadan doğma körleri ve alaca hastalığına yakalananları tedavi eder, insanları başkaca hastalıklardan da kurtarırdı. Onu kralın gözlyeri kör olan arkadaşı işitti. Birçok hediyeler alarak yanına geldi ve: "Eğer beni tedavi edersen, şunların hepsi senindir" dedi. O da: "Ben kimseyi tedavi etmem, tedavi eden Allah'tır. Eğer Allah'a iman edersen, sana şifa vermesi için Dua edeceğim. O da şifa verecek!" dedi. Adam derhal iman etti, Allah da ona şifa verdi. Adam bundan sonra kralın yanına geldi. Eskiden olduğu gibi yine yanına oturdu. Kral: "Gözünü sana kim lade etti?" diye sordu. "Rabbim!" dedi. Kral: "Senin benden başka bir Rabbin mi var?" dedi. Adam: "Benim de senin de Rabbimiz Allah'tır!" cevabını verdi. Kral onu yakalatıp işkence ettirdi. O kadar ki, (gözünü tedavi eden ve Allah'a iman etmesini sağlayan) oğlanın yerini de gösterdi. Oğlan da oraya getirildi. Kral ona: "Ey oğul! Senin sihrin körlerin gözünü açacak, alaca hastalığını tedavi edecek bir dereceye ulaşmış, neler neler yapıyormuşsun!" dedi. Oğlan: "Ben kimseyi tedavi etmiyorum, şifayı veren Allah'tır!" dedi. Kral onu da tevkif ettirip işkence etmeye başladı. O kadar ki, o da rahibin yerini haber verdi. Bunun üzerine rahip getirildi. Ona: "Dininden dön!" denildi. O bunda direndi. Hemen bir testere getirildi. Başının ortasına konuldu. Ortadan ikiye bölündü ve iki parçası yere düştü. Sonra oğlan getirildi. Ona da: "Dininden dön!" denildi. O da imtina etti. Kral onu da adamlarından bazılarına teslim etti. "Onu falan dağa götürün, tepesine</p>
4959	<p>Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Üç kişi dışında hiç kimse beşikte iken konuşmamıştır. Bunlar: Hazreti İsa İbnu Meryem aleyhima's-selam, Cüreyc'in arkadaşı. Cüreyc, kendini ibadete vermiş abid bir kuldu. Bir manastıra çekilmiş orada ibadetle meşguldü. Derken bir gün annesi yanına geldi, o namaz kılıyordu. "Ey Cüreyc! (Yanıma gel, seninle konuşacağım! Ben annenim)" diye seslendi. Cüreyc: "Allahım! Annem ve namazım (hangisini tercih edeyim?" diye düşündü). Namazına devama karar verdi. Annesi çağırmasını (her defasında üç kere olmak üzere) üç gün tekrarladı. (Cevap alamayınca) üçüncü çağırmanın sonunda: "Allahım, kötü kadınların yüzünü göstermedikçe canını alma!" diye bedDuada bulundu. Beni İsrail, aralarında Cüreyc ve onun ibadetini konuşuyorlardı. O diyarda güzelliğiyle herkesin dilinde olan zaniye bir kadın vardı. "Dilerseniz ben onu fitneye atarım" dedi. Gidip Cüreyc'e sataştı. Ancak Cüreyc ona iltifat etmedi. Kadın bir çobana gitti. Bu çoban Cüreyc'in manastırı(nın dibi)nde barınak bulmuş birisiydi. Kadın onunla zina yaptı ve hamile kaldı. Çocuğu doğurunca: "Bu çocuk Cüreyc'ten!" dedi. Halk (öfkeyle) gelip Cüreyc'i manastırından çıkarıp manastırı yıktılar, (hakaretler ettiler), kendisini de dövmeye başladılar, (linç edeceklerdi). Cüreyc onlara: "Derdiniz ne?" diye sordu. "Şu fahişe ile zina yaptın ve senden bir çocuk doğurdu!" dediler. Cüreyc: "Çocuk nerede, (getirin bana?)" dedi. Halk çocuğu ona getirdi. Cüreyc: "Bırakın beni, namazımı kılayım!" dedi. Bıraktılar ve namazını kıldı. Namazı bitince çocuğun yanına gitti, karnına dürttü ve: "Ey çocuk! Baban kim?" diye sordu. Çocuk: "Falanca çoban!" dedi. Bunun üzerine halk Cüreyc'e gelip onu öpüp okşadı ve: "senin manastırını altından yapacağız!" dedi. Cüreyc ise: "Hayır! Eskiden olduğu gibi kerpiçten yapın!" dedi. Onlar da yaptılar. (Üçüncüsü): Bir zamanlar bir çocuk annesini emiyordu. Oradan şahlanmış bir at üzerinde kılık kıyafeti güzel bir adam geçti. Onu gören kadın: "Allah'ım şu oğlumu bunun gibi yap!" diye Dua etti. Çocuk memeyi bırakarak adama doğru yönelip baktı ve: "Allahım beni bunun gibi yapma!" diye Dua etti. Sonra tekrar memesine dönüp emmeye başladı." Ebu Hureyre der ki: "Ben Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ı, şehadet parmağını ağzına koyup emmeye başlayarak, çocuğun emişini taklid ederken görür gibiyim." (Resulullah anlatmaya devam etti:) "(Sonra annenin yanından) bir kalabalık geçti. Elllerinde bir cariye vardı. Onu dövüyorlar ve: "(Seni zani seni!) Zina yaparsın, hırsızlık yaparsın ha!" diyorlardı. Cariye ise: "Allah bana yeter, o ne iyi vekildir!" diyordu. Çocuğun annesi: "Allahım çocuğumu bunun gibi yapma!" dedi. Çocuk yine emmeyi bıraktı, cariyeye baktı ve: "Allahım beni bunun gibi yap!" dedi. İşte burada anne-evlat karşı</p>
4960	<p>İbnu Ömer radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Sizden önce yaşayanlardan üç kişi yola çıktılar. (Akşam olunca) geceleme ihtiyacı onları bir mağaraya sığındırdı ve içine girdiler. Dağdan (kayan) bir taş yuvarlanıp, mağaranın ağzını üzerlerine kapadı. Aralarında: "sizi bu kayadan, salih amellerinizi şefaatchi kılarak Allah'a yapacağınız Dualar kurtarabilir!" dediler. Bunun üzerine birincisi şöyle dedi: "Benim yaşlı, ihtiyar iki ebeveynim vardı. Ben onları çok kollar, akşam olunca onlardan önce ne ailemden ne de</p>

Kimlik	alan
	<p>hayvanlarımdan hiçbirini yedirip içirmezdim. Bir gün ağaç arama işi beni uzaklara attı. Eve döndüğümde ikisi de uyumuştı. Onlar için sütlerini sağdım. Hala uyumakta idiler. Onlardan önce aileme ve hayvanlarıma yiyecek vermeyi uygun bulmadım, onları uyandırmaya da kıyamadım. Geciktiğim için çocuklar ayaklarımda arasında kıvranıyorlardı. Ben ise süt kapları elimde, onların uyanmalarını bekliyordum. Derken şafak söktü: "Ey Allahım! Bunu senin rızan için yaptığımı biliyorsan, bizim yolumuzu kapayan şu taştan bizi kurtar!" Taş bir miktar açıldı. Ama çıkacakları kadar değildi. İkinci şahıs şöyle dedi: "Ey Allahım! benim bir amca kızım vardı. Onu herkesten çok seviyordum. Ondan kam almak istedim. Ama bana yüz vermedi. Fakat gün geldi kıtlığa uğradı, bana başvurmak zorunda kaldı. Ona, kendisini bana teslim etmesi mukabilinde yüzyirmi dinar verdim; kabul etti. Arzuma nail olacağım sırada: "Allah'ın mührünü, gayr-ı meşru olarak bozman sana haramdır!" dedi. Ben de ona temasta bulunmaktan kaçındım ve insanlar arasında en çok sevdiğim kimse olduğu halde onu bıraktım, verdiğim altınları da terkettim. Ey Allah'ım, eğer bunları senin rıza-yı şerifin için yapmışsam, bizi bu sıkıntıdan kurtar." Kaya biraz daha açıldı. Ancak onlar çıkabilecek kadar açılmadı. Üçüncü şahıs dedi ki: "Ey Allahım, ben işçiler çalıştıyordum. Ücretlerini de derhal veriyordum. Ancak bir tanesi (bir farak pirinçten ibaret olan) ücretini almadan gitti. Ben de onun parasını onun adına işletip kar ettirdim. Öyle ki çok malı oldu. Derken (yıllar sonra) çıkageldi ve: "Ey Abdullah! bana olan borcunu öde!" dedi. Ben de: "Bütün şu gördüğün sığır, davar, deve ve köleler senindir. Git bunları al götür!" dedim. Adam: "Ey Abdullah, benimle alay etme!" dedi. Ben tekrar: "Ben kesinlikle seninle alay etmiyorum. Git hepsini al götür!" diye tekrar ettim. Adam hepsini aldı götürdü. "Ey Allahım, eğer bunu senin rızan için yaptıysam, bize şu halden kurtuluş nasip et!" dedi. Kaya açıldı, çıkıp yollarına devam ettiler."</p>
4963	<p>Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Beni İsrail'den üç kişi vardı: Biri alatenli, biri kel, biri de ama. Allah bunları imtihan etmek istedi. Bu maksadla onlara (insan suretinde) bir melek gönderdi. Melek önce alatenliye geldi. Ve: "En çok neyi seversin?" dedi. Adam: "Güzel bir renk, güzel bir cild, insanları benden tiksindiren halin gitmesini!" dedi. Melek onu meshetti. Derken çirkinliği gitti, güzel bir renk, güzel bir cild sahibi oldu. Melek ona tekrar sordu: "Hangi mala kavuşmayı seversin?" "Deveye!" dedi, adam. Anında ona on aylık hamile bir deve verildi. Melek: "Allah bunları sana mübarek kılsın!" deyip (kayboldu) ve Kel'in yanına geldi. "En ziyade istediğin şey nedir?" dedi. Adam: "Güzel bir saç ve halkı ikrah ettiren şu halin benden gitmesi!" dedi. Melek, keli elleriyle meshetti, adamın keli gitti. Kendisine güzel bir saç verildi. Melek tekrar: "En çok hangi malı seversin?" diye sordu. Adam: "Sığırı!" dedi. Hemen kendisine hamile bir inek verildi. Melek: "Allah bu sığırı sana mübarek kılsın!" diye Dua etti ve amanın yanına gitti. Ona da: "En çok neyi seversin?" diye sordu. Adam: "Allah'ın bana gözümü vermesini ve insanları görmeyi!" dedi. Melek onu meshetti ve Allah da gözlerini anında lade etti. Melek ona da: "En çok hangi malı seversin?" diye sordu. Adam: "Koyun!" dedi. Derhal doğurgan bir koyun verildi. Derken sığır ve deve yavruladılar, koyun da kuzuladı. Çok geçmeden birinin bir vadi dolusu develeri, diğerinin bir vadi dolusu sığırları, öbürünün de bir vadi dolusu koyunları oldu. Sonra melek, alatenliye, onun eski hali ve heyetine bürünmüş olarak geldi ve: "Ben fakir bir kimseyim, yola devam imkanlarım kesildi. Şu anda Allah ve senden başka yardım edecek kimse yok! Sana şu güzel rengi, şu güzel cildi ve malı veren Allah aşkına bana bir deve vermeni talep ediyorum! Ta ki onunla yoluma devam edebileyim!" dedi. Adam: "(Olmaz öyle şey, onda nicelerinin) hakları var!" dedi ve yardım talebini reddetti. Melek de: "Sanki seni tanıyor gibiyim! Sen ala tenli, herkesin ikrah ettiği, fakir birisi değil miydin? Allah sana (sıhhat ve mal) verdi" dedi. Ama adam: "(Çok konuştun!) Ben bu malı büyüklerimden tevarüs ettim!" diyerek onu tersledi. Melek de: "Eğer yalancı isen Allah seni eski haline çevirsin!" dedi ve onu bırakarak kel'in yanına geldi. Buna da onun eski halinde kel birisi olarak görüldü. Ona da öbürüne söylediklerini söyleyerek yardım talep etti. Bu da önceki gibi talebi reddetti. Melek buna da: "Eğer yalancıysan Allah seni eski haline çevirsin!" deyip, ama'ya uğradı. Buna da onun eski hali heyeti üzere (yani bir ama olarak) görüldü. Buna da: "Ben fakir bir adamım, yolcuym, yola devam etme imkanım kalmadı. Bugün, evvel Allah sonra senden başka bana yardım edecek yok! Sana gözünü lade eden Allah aşkına senden bir koyun istiyorum; ta ki yolculuğuma devam edebile</p>
5030	<p>Hureys İbnu Kabisa radiyallahu anh anlatıyor: "Medine'ye geldim ve: "Ey Allahım! Bana salih bir arkadaş nasip et!" diye Dua ettim. Derken Ebu Hureyre radiyallahu anh'in yanına oturdum.</p>

Kimlik	alan
	<p>Kendisine: "Ben, Allah'a bana salih bir arkadaş nasip etmesi için Dua ettim. bana, Resûlullah'tan işittiğin bir hadis söyle! Olur ki Allah Teala Hazretleri ondan faydalanmamı nasib eder!" dedim. Bunun üzerine dedi ki: "Ben, Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın şöyle söylediğini işittim: "Kıyamet günü, kişi amelleri arasında önce namazın hesabını verecek. Bu hesap güzel olursa kurtuluşa erdi demektir. Bu hesap bozuk olursa, hüsrana düştü demektir. Eğer farzında eksiklik çıkarsa Rab Teala Hazretleri: "Bakın, kulumun (defterinde yazılmış) nafilisi var mı?" buyurur. Böylece, farzın eksikleri nafile (namazları) ile tamamlanır. Sonra, bu tarzda olmak üzere diğer amelleri hesaptan geçirilir."</p>
5036	<p>İbnu'l-Müseyyib, Ata İbnu Zeyd el-Leysi, Ebu Hureyre radiyallahu anh'tan naklen anlatıyorlar: "İnsanlar Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a: "Ey Allah'ın Resûlü! Kıyamet günü Rabbimizi görecek miyiz?" diye sordular. O da: "Siz bulutsuz dolunay gecesinde ayı görmekten şüpheye düşer misiniz?" diye cevap verdi. Onlar: "Hayır! Ey Allah'ın Resûlü!" diye cevap verdiler. Aleyhissalatu vesselam: "Bulutsuz bir günde güneşi görmekten şüphe eder misiniz?" diye tekrar sordu. Ashab yine: "Hayır!" cevabını verdiler. Bunun üzerine: "Şunu bilin ki, siz Rabbinizi de böyle göreceksiniz. Kıyamet günü, insanlar haşrolunurlar. (Rab Teala): "Kim (Benden başka) bir şeye tapıyor idiye ona tabi olsun!" buyurur. Onlardan bir kısmı güneşe, bir kısmı aya, bir kısmı da putlara tabi olurlar. Orada, münafıklarıyla birlikte bu ümmet kalır. Allah onlara (tanımadıkları bir surette) yaklaşır. "Ben sizin Rabbinizim!" buyurur. Oradakiler: "(Senden Allah'a sığınırız). Biz, Rabbimiz bize gelinceye kadar bu yerdeyiz! Rabbimiz gelince biz onu tanırız!" derler. Derken Rableri (onların tanıyacağı surette) gelir. "Ben Rabbinizim!" der. Onlar da: "Sen Rabbimizsin!" derler. Rabb Teala onları (cennete) davet eder. Cehennem üzerine Sırat kurulur. Peygamberler arasında, ümmetiyle Sırat'tan ilk geçen ben olurum. O gün peygamberler dışında kimse konuşmaz. Peygamberlerin o günkü kelamı da: "Allahümme sellim, Allahümme sellim (Ey Rabbimiz selamet ver, ey Rabbimiz selamet ver!)" olacak. Cehennemde, deve dikeninin dikenleri gibi kancalar var. Deve dikeninin dikenlerini gördünüz mü?" diye sordu. Ashab: "Evet!" deyince Aleyhissalatu vesselam devam etti: "İşte o kancalar, tıpkı deve dikeninin dikenleri gibidir. Ancak, onların büyüklüğü ne kadardır, Allah'tan başka kimse bilmez. İnsanları (kötü) amelleri sebebiyle kapar. İnsanların bir kısmı (kötü) ameli sebebiyle helak olur. Bir kısmı da ateşin içine yıkılır, sonra kurtulur. Allah, ateş ehlinde kurtarmak istediklerine rahmet etmeyi irade edince, ateş ehlinde Allah'a ibadet etmiş olanları, ateşten çıkarmaları için meleklerle emreder. Melekler bu kimseleri, secde izleriyle tanırlar. Çünkü Allah Teala Hazretleri secde mahallinin yakılmasını ateşe haram etmiştir. Onlar böylece ateşten çıkarlar. Hepsi de ateşten kavrulmuş vaziyettedir. Üzerlerine hayat suyu dökülür. Selin getirdiği milli topraktan habbelerin (filiz açıp) bitmesi gibi, suyun değdiği yerler yeniden bitecek. Rabb Teala, sonra, kullar arasındaki hükmünü tamamlayacak. Derken cennetle cehennem arasında bir kul kalacak. Bu, cennete girmede cehennemliklerin sonuncusudur. Yüzü cehenneme doğru ilerlerken: "Ey Rabbim! Yüzümü ateş tarafından çevir! Kokusu beni perişan etti, alevi de beni kavurdu" diye yalvaracak. Allah Teala'ya, kendisine Dua etmesini dilediği kadar Duada bulunacak. Sonra Allah Teala Hazretleri: "Ben bu istediğini versem, bundan başkasını da ister misin?" diye soracak.</p>
5053	<p>Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Her peygamberin müstecab (Allah'ın kabul edeceği) bir Duası vardır. Her peygamber o Duayı yapmada acele etti. Ben ise bu Duamı Kıyamet gününde, ümmetime şefaath olarak kullanmak üzere sakladım (kullanmayı ahirete bıraktım). Ona inşaallah, ümmetimden şirk koşmadan ölenler nail olacaktır."</p>
5056	<p>Yine Sahihayn ve Tirmizi'nin Ebu Hureyre'den kaydettikleri bir rivayet şöyledir: "Biz bir davette Resûlullah ile beraberdik. Ona sofrada hayvanın ön budu(n dan bir parça) ikram edildi. Bud hoşuna giderdi. Ondan bir parça ısırıldı ve: "Ben Kıyamet günü ademoğlunun efendisiyim! Acaba bunun neden olduğunu biliyor musunuz? (Açıklayayım:) Allah o gün, öncekileri ve sonrakileri tek bir düzlükte toplar. Bakan onlara bakar, çağırın onları işitir. Güneş onlara yaklaşır. Gam ve sıkıntı, insanların tahammül edemeyecekleri ve takat getiremeyecekleri dereceye ulaşır. Öyle ki insanlar: "İçinde bulunduğumuz şu hali görmüyor musunuz, sizlere şefaath edecek birini görmüyor musunuz?" demeye başlarlar. Birbirlerine: "Babanız Adem var!" derler ve ona gelerek: "Ey Adem!</p>

Kimlik	alan
	<p>Sen insanların babasisin. Allah seni kendi eliyle yarattı, kendi ruhundan sana üfledi. (Bütün isimleri sana öğretti). Meleklerine senin önünde secde ettirdi. Seni cennete yerleştirdi. (Allah katında itibarın, makamın var.) Rabbin nezdinde bizim için şefaatte bulunmaz mısın? Bizim şu halimizi, başımıza şu geleni görmüyor musun?" derler. Adem aleyhisselam da: "Bugün Rabbim çok öfkeli, daha önce bu kadar öfkelenmedi. Bundan sonra da böylesine öfkelenmeyecek. (Esasen şefaate benim yüzüm yok, çünkü, cennette iken, Allah) beni o ağaca yaklaşımdan men etmişti. Ben, bu yasağa asi oldum. (Ben cennette iken işlediğim günah sebebiyle cennetten çıkarıldım. Bugün günahlarım affedilirse bu bana yeter). Nefsim! Nefsim! Nefsim! Benden başkasına gidin, Nûh aleyhisselam'a gidin!" diyecek. İnsanlar Nûh aleyhisselam'a gelecekler: "Ey Nuh! Sen yeryüzü ahalisine gönderilen resullerin ilkin. Allah seni çok şükreden bir kul (abden şekûra) diye isimlendirdi. İçinde bulunduğumuz şu hali görmüyor musun? Başımıza gelenleri görmüyor musun? Rabbin nezdinde bizim için şefaatte bulunmaz mısın?" diyecekler. Nuh aleyhisselam da şöyle diyecek: "Bugün Rabbim çok öfkeli. Daha önce hiç bu kadar öfkelenmedi, bundan sonra da böylesine öfkelenmeyecek! Benim bir Dua hakkım vardı. Ben onu kavmimin aleyhine (bedDua olarak) yaptım. Nefsim! Nefsim! Nefsim! Benden başkasına gidin. İbrahim aleyhisselam'a gidin!" diyecek. İnsanlar İbrahim aleyhisselam'a gelecekler: "Ey İbrahim! Sen Allah'ın peygamberi ve arz ahalisi içinde yegane Halilisin, bize Rabbin nezdinde şefaate et! İçinde bulunduğumuz şu hali görmüyor musun?" diyecekler. İbrahim aleyhisselam onlara: "Rabbim bugün çok öfkeli. Bundan önce bu kadar öfkelenmemişti, bundan sonra da bu kadar öfkelenmeyecek. (Şefaate kendimde yüz de bulamıyorum. Çünkü ben) üç kere yalan söyledim!" deyip, bu yalanlarını birer birer sayacak. Sonra sözlerine şöyle devam edecek: "Nefsim! Nefsim! Nefsim! Benden başkasına gidin! Musa aleyhisselam'a gidin!" İnsanlar, Hazreti Musa aleyhisselam'a gelecekler ve: "Ey Musa! Sen Allah'ın peygamberisin. Allah seni, risaletiyle ve hususi kelamıyla insanlardan üstü</p>
5063	<p>Yine Sa'd İbnu Sa'd radiyallahu anh anlatıyor: "Ey Allah'ın Resûlü dedim, insanlar neden yaratıldı?" "Sudan!" buyurdular. "Ya cennet?" dedim, o neden inşa edildi?" "Gümüş tuğladan ve altın tuğladan! Harcı da kokulu misk. Cennetin çakılları inci ve yakuttan, toprağı da zaferandır. Ona giren nimete mazhar olur, eziyet görmez, ebediyet kazanır, ölümlerle karşılaşmaz. Elbisesi eskimez, gençliği kaybolmaz." Aleyhisselatu vessalam sözlerine şöyle devam buyurdular: "Üç kişi vardır Duaları reddedilmez (mutlaka kabul edilir): -Adil imam (devlet başkanı). -İftarını yaptığı zaman oruçlu. -Zulme uğrayanın Duası. Allah, (mazlumun) Duasını bulutların fevkine çıkarır ve onlara sema kapıları açılır ve Allah Teala Hazretleri: "İzzetime yemin olsun! Vakti uzasa da, Duanı mutlaka kabul edeceğim!" buyurur."</p>
5085	<p>Yine Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhisselatu vessalam buyurdular ki: "Kıyamet günü, ateşten bir parça, boyun şeklinde uzanır. Bunun, gören iki gözü, işiten iki kulağı, konuşan bir dili vardır. Der ki: "Ben üç takım (insanı cezalandırmak) için vazifelendirildim: Allah'la birlikte bir başka ilaha Dua eden kimse, bile bile zulmeden cebbar, tasvirciler."</p>
5109	<p>Ebu'd-Derda radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhisselatu vessalam buyurdular ki: "Cehennem ehline açlık musallat edilir. Bu, içinde buldukları azaba eşit dereceye ulaşır. Açlığa karşı yardım talep ederler. Onlara besleyici olmayan ve açlığı gidermeyen dari' (denen dikenli bir ot) verilir. Tekrar yiyecek isterler, bu sefer de boğazda tıkanıp kalan bir yiyecek imdat edilir. (Bu da boğazlarında takılır kalır, ne ileri geçer, ne de geri gelir.) Derken, dünyada iken, bu durumda, bir içecekle takılan lokmaları kaydırdıklarını hatırlarlar ve bir içecek talep ederler. Kendilerine demir kancalar bulunan kaplarda kaynar sular verilir. Bu kaplar, yüzlerine yaklaştırılınca, yüzlerini dağıtıp atar. Su karınlarına girince, içerilerini param parça eder. Bu sefer de: "Cehennem bekçilerini çağırın, ola ki azabımızı biraz hafifletir!" derler. Onları çağırırlar. Onlar gelince: "Size peygamberleriniz bu halleri açıklayan haberleri getirmemiş miydi?" derler. Onlar: "Evet getirmişti (ama dinlemedik)" derler. Bunun üzerine, bekçiler: "Siz isteyin durun! Kafirlerin istekleri (burada) boşadır!" derler" (Gafir 50). Cehennemlikler bekçilerden ümidi kesince: "(Cehenneme müvekkel melek) Malik'i çağırın!" derler. (Malik gelince): "Ey Malik, (söyle de) Rabbin bizim hakkımızda ölüme hükmetsin!" derler. Malik de onlara: "Hayır! (Siz burada canlı olarak ebedi) kalıcılarınsınız!" diye cevap verecek" (Zuhruf 77). (Hadisin ravilerinden) A'meş rahimehullah der ki: "Bana bildirildi ki, cehennemliklerin Malik'e yalvarmaları ile Malik'in onlara verdiği cevap arasında bin yıllık</p>

Kimlik	alan
	<p>zaman geçecektir. Cehennemlikler, bu sefer aralarında: "Rabbimize Dua edin, sizin için O'ndan daha hayırlı kimse yok!" diyecekler ve elbirlik şöyle yakaracaklar: "Ey Rabbimiz, bedbahtlığımız bize galebe çalmıştı, biz gerçekten sapıtmış kimselerdik. Ey Rabbimiz bizi bundan çıkar. Eğer (yine) küfre dönersek artık hiç şüphesiz ki zalimlerden oluruz" (Mü'minûn 106-107). Rab Teal, onlara: "Cehennem için yıkılıp gidin! Bana bir şey söylemeyin!" diyecek" (Mü'minûn 108). Resûlullah devamla dedi ki: "Bu cevap üzerine, cehennem ehli her çeşit hayırdan ümidlerini keserler; hıçkırmaya, nedamet etmeye, dövünüp yırtınmaya başlarlar."</p>
5125	<p>Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam (bir gün) şöyle hitap ettiler: "Ey insanlar! Allah Teala hazretleri tayyibtir, tayyibten başka bir şey kabul etmez. Allah'ın mü'minlere emrettiği şeyler, peygambere emretmiş olduklarının aynısıdır. Nitekim Allah Teala hazretleri (peygamberlere): "Ey peygamberler, temiz olanlardan yiye ve salih amel işleyin" (Mü'minûn 51) emretmiş, mü'minlere de: "Ey iman edenler, size rızık olarak verdiklerimizin temizlerinden yiye" (Bakara 172) diye emirde bulunmuştur." Sonra seferi uzatıp, saç başı dağınık, toz-toprak içinde kalan ve elini semaya kaldırıp: "Ey Rabbim, ey Rabbim" diye Dua eden bir yolcuyla zikredip, dedi ki: "Bu yolcunun yediği haram, içtiği haram, giydiği haramdır ve (netice itibarıyla) haramla beslenmektedir. Peki böyle bir kimsenin Duasına nasıl icabet edilir?" buyurdular."</p>
5130	<p>Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Öyle devir gelecek ki, insanoğlu, aldığı şeyin helalden mi, haramdan mı olduğuna hiç aldirmayacak." Rezin şu ziyadede bulunmuştur: "Böylelerinin hiçbir Duası kabul edilmez."</p>
5175	<p>Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "İbrahim aleyhisselam sadece üç yalan söylemiştir: Bunlardan ikisi Allah'ın zatıyla ilgili; biri "İnne sagimü" sözüdür; diğeri de "Bel fegalehu kebiruhum haza" sözüdür. Bir tanesi de zevce-i pakleri Sare Hatun hakkındadır. Hazreti İbrahim zalim birinin diyarına (Mısır'a) beraberinde Sare de olduğu halde gelmişti. Sare güzel bir kadındı. Sare'ye: "Bu cebbar herif, bilirse ki sen karımsın, senin için bana galebe çalar. Eğer sana soracak olursa, kızkardeşim olduğunu söyle! Çünkü sen, zaten İslam yönünden kardeşimsin, din kardeşiyiz. Ben yeryüzünde senden ve benden başka bir müslüman bilmiyorum" dedi. Bunlar zalim kralın memleketine girince, adamlarından biri bunları gördü. Hemen gidip: "Senin memleketine öyle güzel bir kadın girdi ki, sizden başkasının olması münasib değildir" dedi. Kral derhal adamlar gönderip, Sare'yi yanına getirtti. Hazreti İbrahim namaza durdu. Sare adamın yanına girince, kral (onu ayakta karşıladı, fakat) elini ona uzatamadı. Eli şiddetli şekilde tutuldu. Sare'ye: "Elimi salması için Allah'a Dua et! Sana zarar vermeyeceğim!" dedi. Sare de dediğini yaptı. Ama kral tekrar Sare'ye sataşmak istedi. Eli, öncekinden daha şiddetli tutulup kaldı. Sare'ye aynı şekilde ricada bulundu. O da kabul etti. (Adam normal hale dönünce tekrar) sataşmak istedi. Eli önceki iki seferden daha şiddetli şekilde tutuldu. Sare'ye yine: "Allah'a Dua et, elimi salsın, sana zarar vermeyeceğim!" diye rica etti. Sare Dua etti, adamın elleri açıldı. Kral kadını getiren adamı çağırdı ve ona: "Sen bana insan değil bir şeytan getirmişsin. Bunu diyarımdan çıkar!" dedi. Sare'ye, Hacer'i bağış olarak verdi. Sare yürüyerek geldi. İbrahim onu görünce: "Nasılsın, ne haber?" dedi. Sare: "Hayır var! Allah cebbarın elini tuttu ve (bana) bir hadim verdi!" dedi." Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh der ki: "Ey sema suyunun oğulları! Bu kadın (Hacer) sizin annenizdir."</p>
5293	<p>Abdulhamid İbnu Cafer anlatıyor: "Babamın dedem Rafi' İbnu Sinan radiyallahu anh'tan anlattığına göre dedem Rafi' müslüman olmuş, fakat hanımı müslüman olmamakta direnmiş ve (iş ayrılma noktasına gelince) kadın, Aleyhissalatu vesselam'a gelerek:) "Kızım benimdir, sütten de kesilmiştir" demiştir. Rafi'de: "Kızım benimdir" demiştir. (Resûlullah, Rafi'e: "Sen bir köşeye otur!") kadına da: "Sen de bir köşeye otur!" der. Çocuğu da ikisinin arasına oturtur. Sonra kadına ve erkeğe: "Çocuğu kendinize çağırın!" buyurur. Çağırırlar. Çocuk annesine meyleder. Aleyhissalatu vesselam: "Allahım ona doğruyu göster!" diye Dua eder. Bunun üzerine kız babasına yönelir. Baba böylece çocuğu alır."</p>
5310	<p>Semüre İbnu Cündüb radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Birbirinize, Allah'ın laneti, Allah'ın gadabı ve cehennem temennisiyle bedDuada bulunmayın."</p>
5311	

Kimlik	alan
	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam: "Ey Allah'ın Resülü! Müşriklere bed Dua et, onları lanetle!" denilmişti. Şu cevabı verdi: "Ben rahmet olarak gönderildim, lanetleyici olarak değil!"
5328	Ubeyy İbnu Ka'b radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam gecenin üçte ikisi geçince kalkar ve: "Ey insanlar! Allah'ı zikredin! Allah'ı zikredin! "Sarsıcı" kesinlikle gelecektir; "takipçi" de onun arkasından gelecektir. Ölüm, içindeki (şiddet ve sıkıntı)larla gelecek, (öyleyse ahirete hazırlanın!)" derdi." Übey devamla dedi ki: "Ey Allah'ın Resülü dedim, ben sana çok salat oku(mak isti)yorum. (Dua mda) ne miktarını sana salat u selam yapayım?" "Dilediğin kadar!" buyurdular. "Dörtte bir (yeter mi)?" dedim. "Dilediğin kadar!" buyurdular, "Eğer artırırsan, bu senin için daha hayırlı!" dediler. "Yarı(ya ne dersiniz)?" dedim. "Dilediğin kadar!" buyurdular, "Eğer artırırsan, bu senin için daha hayırlı!" dediler. "Üçte iki(ye ne dersiniz)?" dedim. "Dilediğin kadar!" buyurdular, "Eğer artırırsan, bu senin için daha iyi!" dediler. "(Kendim için Dua ettiğim vaktin) tamamını size salat u selam okumaya ayırayım mı?" dedim. "Bu takdirde, (dünyevi ve uhrevi) dileğin kabul edilir, günahın affedilir!" buyurdular."
5371	Hazreti Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam muhtazar olduğu (ölüm anlarına geldiği) zaman, sık sık ızdıraplar bürümeye başladı. Kerimleri Hazreti Fatıma radiyallahu anha: "Vay babacığım, ne ızdırap çekiyor!" diye yakınmaya başladı. Aleyhissalatu vesselam: "Bugünden sonra baban ızdırap çekmeyecek!" buyur(arak onu teselli etmek iste)di. Aleyhissalatu vesselam ölünce, Hazreti Fatıma: "Vay babacığım! Rabbi, Dua sına icabet etti! Vay babacığım, gideceği yer Firdevs cennetidir! Vay babacığım, ölümünü Cibril'e haber verdik" diye yas etti. Aleyhissalatu vesselam gömülünce de: "Ey Enes! Resûlullah aleyhissalatu vesselam üzerine toprak atmaya gönlünüz nasıl razı oldu?" diyerek ızdırapının azametini dile getirdi."
5383	Ümmü Seleme radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Ebu Seleme radiyallahu anh'ın yanına girdi. Ebu Seleme'nin gözleri açık kalmıştı; onları kapattı. Sonra: "Ruh kabzedildi mi göz onu takip eder" buyurdu. Ehlerinden bazıları feryad u figan koparmıştı. Aleyhissalatu vesselam: "Kendinize kötü temennide bulunmayın, hayır Dua edin! Çünkü melekler, söylediklerinize amin derler!" buyurdu. Sonra ilave etti: "Allahım, Ebu Seleme'ye mağfiret buyur! Derecesini hidayete erenler arasında yükselt. Arkasında kalanlar arasında ona sen halef ol! Ey alemlerin Rabbi! Ona da bize de mağfiret buyur! Ona kabrini geniş kıl, orada ona nur ver!"
5430	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, geceleyin bir kabre girdi. Kendisine bir kandil yakılmıştı. Uzanmış vaziyetteki cenazeyi kible cihetinden aldı. (Ölüye): "Muhakkak ki sen çok Dua eden, çok Kur'an okuyan (yufka yürekli) bir kimseydin. Allah sana rahmetini bol kılsın!" diye Dua etti ve dört kere tekbir getirdi."
5461	Zeyd İbnu Sabit radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, bizimle birlikte, Beni Neccar'a ait bir bahçede bulunduğu sırada bindiği katır, onu aniden saptırdı, nerdeyse (sırtından yere) atacaktı. Karşısında beş veya altı kabir vardı. Aleyhissalatu vesselam: "Bu kabirlerin sahiplerini bilen var mı?" buyurdular. Bir adam: "Ben biliyorum!" deyince, Aleyhissalatu vesselam: "Ne zaman öldüler?" dedi. Adam: "Şirk devrinde!" deyince Aleyhissalatu vesselam; "Bu ümmet kabirde fitneye maruz kılınacak. Eğer birbirinizi defnetmemenizden korkmasaydım şahsen işitmekte olduğum kabir azabını size de işittirmesi için Allah'a Dua ederdim" buyurdular ve sonra şunları söylediler: "Kabir azabından Allah'a sığının!" Oradakiler: "Kabir azabından Allah'a sığınırız!" dediler. Aleyhissalatu vesselam: "Cehennem azabından da Allah'a sığının!" dedi "Cehennem azabından Allah'a sığınırız" dediler. "Fitnelerin açık ve kapalı olanından Allah'a sığının!" dedi. "Açık ve kapalı her çeşit fitneden Allah'a sığınırız!" dediler. "Deccal'ın fitnesinden Allah'a sığının!" buyurdu. "Deccal'ın fitnesinden Allah'a sığınırız!" dediler."
5463	Nesai. Hazreti Enes radiyallahu anh'tan naklediyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam bir kabirden bir ses işitmişti: "Bu ne zaman öldü? (Bileniniz var mı?)" buyurdular. "Cahiliye devrinde!" dediler. Bu cevaba sevindi ve: "Eğer birbirinizi defnetmemenizden korkmasaydım kabir azabını size de işittirmesi için Dua ederdim" buyurdular."
5467	Yine Ebu Hureyre anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Bir insan ölünce üç kişi hariç herkesin ameli kesilir: Sadaka-i cariye (bırakan), veya istifade edilen bir ilim (bırakan) veya kendine Dua edecek salih evlat (bırakan)."

Kimlik	alan
5557	Hazreti Bera radiyallahu anh'tan rivayete göre demiştir ki: "Siz Fetih deyince Mekke'nin fethini anlıyorsunuz. Evet Mekke'nin fethi bir fetihtir. Ancak biz sahabiler, fetih deyince, Hudeybiye günündeki Bey'atu'r-Rıdvan'ı anlardık. Biz o zaman, Aleyhissalatu vesselam'ın yanında bindörtü yüz kişi idik. Hudeybiye bir kuyu(nun adıdır). Biz o kuyunun suyunu tamamen aldık, tek damla bırakmadık. Bu durum aleyhissalatu vesselam'a ulaşmıştı. Derhal kuyunun yanına geldi, kenarına oturup bir kap su istedi. Elini yıkadı, ağzına su alıp (kuyuya püskürttü) ve Dua etti. Sonra suyu kuyuya döktü. ("Onu bir müddet terkedin" dedi.) Biz kuyuyu terkedip biraz uzaklaştık. Az sonra kuyu bize ve bineklerimize yetecek kadar su saldı."
5559	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Biz Resûlullah aleyhissalatu vesselam'la beraber bir seferde idik. Derken bir ara halkın azığı tükendi. Bineklerinden bazısını kesmek istediler. Hazreti Ömer, (Aleyhissalatu vesselam'a müracaat ederek): "Ey Allah'ın Resûlü! Ben cemaatin geri kalan yiyeceklerini toplasam da sen onlar üzerine -bereketlenmeleri için- Dua edersen daha iyi olur, bineklerimizi kesmeyiz!" dedi. Aleyhissalatu vesselam da öyle hareket etti. Buğdayı olan buğdayını, hurması olan hurmasını, (hurma) çekirdeği olan da çekirdeğini getirdi. "Çekirdekle ne yapıyorlardı?" diye sorulunca açıkladı: "Halk onu emiyor, üzerine de su içiyorlardı. Resûlullah Dua buyurdu. (Taam öylesine bereketlendi ki) herkes azık kaplarını yiyeceklerle doldurdu. (Aleyhissalatu vesselam bu ilahi ikram karşısında:) "Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve ben O'nun resulüyüm. Bu iki kaziyede şüpheye düşmeden Allah'a kavuşan cennete gidecektir" buyurdu."
5560	Hazreti Cabir radiyallahu anh anlatıyor: "Hendek'in kazılması sırasındaydı. Aleyhissalatu vesselam'ın çok acıktığını gördüm. Hanımına gelerek: "Yanında yiyecek bir şey var mı, Aleyhissalatu vesselam'ı çok acıkmış gördüm" dedim. İçerisinde bir sa' kadar arpa bulunan bir dağarcık çıkardı. Bizim, evcilleşmiş bir koyuncuğumuz vardı. Zevcem koyunu kesti, arpayı da öğüttü. Ben işimi bitirinceye kadar o da bitirdi. Koyunu onun çömleğine parçaladım. Sonra Aleyhissalatu vesselam'ın yanına döndüm. Hanımım: "Sakın beni Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a karşı mahcup etmeyesin!" dedi. Ben, Aleyhissalatu vesselam ve beraberindekilerin yanına geldim ve gizlice: "Ey Allah'ın resûlü! Bir hayvancağımız vardı kestik, evde bulunan bir sa' kadar arpayı da öğüttük. Haydi siz ve beraberinizdekiler bize buyurun!" dedim. Ama Resûlullah yüksek sesle: "Ey Hendek halkı! Cabir size ziyafet hazırlamış! Haydi buyurun!" diye bağırdı. (Bana da): "Ben gelinceye kadar tencereyi ocaktan indirmeyin, hamurunuzu da ekme yapmayın!" buyurdular. Ben (eve) geldim. Halktan önce Resûlullah aleyhissalatu vesselam geldi. Ben hanımına uğramıştım. Bana: "Yaptığını gördün mü, (beni mahcup edeceksin), alacağın olsun" dedi. Ben de: "Senin söylediğini yaptım" dedim. Hemen hamuru çıkardım. Aleyhissalatu vesselam içine tükürüğünden koydu ve bereketle Dua etti, sonra tencereye yöneldi, ona da tükürük koyup bereketle Dua etti. Sonra zevceme: "Ekme yapacak bir kadın çağır, seninle ekme yapın! Tencereden de kepçeyle al, onu ocaktan indirme!" diye talimat verdi. Gelenler bin kadardı. Allah'a yemin olsun hepsi de (doyuncaya kadar) yedi ve sofradan ayrıldı. Tenceremiz, olduğu gibi kaynıyordu. Hamurumuz ise, ekme yapılıyor olduğu halde aynen (eksiksiz) duruyordu."
5561	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Bir gün, elimde birkaç hurma olduğu halde Hazreti Peygamber aleyhissalatu vesselam'ın yanına geldim ve: "Ey Allah'ın Resûlü, şunlara bereketle bir Dua ediverin!" dedim. Hemen onları bir araya getirip, sonra onların bereketi için bana Dua etti. Sonra: "Bunları al, şu erzak kabına koy. Her ne zaman bundan bir şey almak isteyince, elini içine daldır ve al. Sakın, içindekileri döküp dağıtma!" buyurdular. Ben de öyle yaptım. Ben bundan şu şu kadar vask miktarında Allah yolunda tasaddukta bulundum. Ayrıca biz ondan hem kendimiz yedik hem de başkalarına yedirdik. Onu belimden hiç ayırmadım. Bu hal, Hazreti Osman'ın şehid edildiği güne kadar devam etti. O zaman koptu. (Rezin şu ilavede bulundu: "ve düştü, buna çok üzüldüm."
5562	Hazreti İbnu Mes'ud radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Ka'be'nin yanında namaz kılariken, Ebu Cehl ve arkadaşları da orada oturuyorlardı. Bir gün öncesi bir deve kesilmişti. Ebu Cehl arkadaşlarına: "Falan ailenin kestiği devenin işkembesini kim getirip, secdeye gidince Muhammed'in omuzları arasına bırakacak?" dedi. Oradakilerin en bedbahtı fırlayıp, işkembeyi kapıldığı gibi, Aleyhissalatu vesselam secdeye kapanınca iki omuzu arasına bıraktı. Buna hepsi güldüler, (keyflerinden) birbirlerinin üzerine eğilmeye başladılar. Ben (biraz uzaklarında) ayakta durmuş onlara bakıyordum. Eğer bir destekcim olsaydı onu sırtından atardım. Resulullah

Kimlik	alan
	<p>seccede idi, başını kaldırmıyordu. Derken biri kalkıp Hazreti Fatıma radiyallahu anha'ya haber verdi. O, henüz küçük bir kızcağızdı geldi, işkembeyi sırtından yere attı. Sonra onlara yönelip, hakaretler savurdu. Aleyhissalatu vesselam namazını tamamlayınca, sesini yükseltti ve hepsine bed Dua da bulundu. Resûlullah Dua etti mi üç kere tekrar ederdi, bir şey isteyince de üç kere isterdi. Namazı bitince: "Allah'ım, Kureyş (in helakini) sana havale ediyorum!" dedi ve üç kere tekrar etti. Resûlullah'ın sesi kulaklarına gelince, onlardan gülme gitti. Duasından korkuya düştüler. (Bed Dua edince bu onlara çok ağır geldi. Zira onlar, bu belde yapılan Duaların kabul edildiğini biliyorlardı.) Sonra Resûlullah: "Ey Allah'ım, Ebu Cehl İbnu Hişam'ı, Utbe İbnu Rebi'a'yı, Şeybe İbnu Rebi'a'yı, Velid İbnu Utbe'yi, Ümeyye İbnu Halef'i, Utbe İbnu Ebi Muayt'in helaklerini sana havale ediyorum" dedi. bir yedinciyi de zikretmişti, aklımda tutamadım. Muhammed'i hak ile gönderen Zat-ı Zülcelal'e yemin olsun, Resûlullah'ın ismen zikrettiği bu adamları, Bedir günü hep yerlere serilmiş gördüm. Bunlar, sonra da kuyuya, Bedir kuyusuna sürüklenip atıldılar."</p>
5564	<p>Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anha anlatıyor: "Ben müşrike annemi İslam'a davet ediyordum, fakat hep imtina ediyordu. Bir gün yine davette bulunmuştum, bana Resûlullah aleyhissalatu vesselam hakkında hoşuma gitmeyen sözler işittirdi. Ağlayarak Aleyhissalatu vesselam'a gittim. "Niye ağlıyorsun?" diye sordu. "Ey Allah'ın Resûlü dedim, annemi İslam'a davet ediyordum, hep bana imtina etti. Bugün de aynı davette bulundum, bu sefer sizin hakkınızda hoşuma gitmeyen sözler sarfetti. Ebu Hureyre'nin annesine hidayet vermesi için Allah'a Dua ediverin!" dedim. Bu talebim üzerine Aleyhissalatu vesselam: "Allahım! Ebu Hureyre'nin annesine hidayet et" buyurdular. Ben, Aleyhissalatu vesselam'ın Duasına sevinerek huzurlarından ayrıldım. Anneme geldiğim zaman, kapıya yöneldim. Kapı kapalıydı. Annem ayak seslerimi işitti. "Ebu Hureyre! Yerinde dur (içeri girme)!" diye seslendi. Ben su şırıltılarını işittim, yıkanıyordu. Yıkandı, entarisini giydi, alelacele başörtüsünü koydu ve kapıyı açtı. "Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur, Şehadet ederim ki Muhammed Allah'ın elçisidir!" diyordu. Ben hemen Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a döndüm. Sevinçten ağlıyordum. "Ey Allah'ın Resûlü! Müjde dedim. Allah senin Duanı kabul buyurdu. Ebu Hureyre'nin annesine hidayet nasib etti!" Aleyhissalatu vesselam Allah'a hamdetti ve hayırlı sözler söyledi."</p>
5565	<p>Ebu Zeyd İbnu Ahtab anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam eliyle yüzümü okşadı ve bana Dua etti." Urve der ki: "Ben onu yüzüymü sene kadar yaşadıkdan sonra gördüm, yüzünde sayılabilecek kadar sayıda beyaz kıl vardı."</p>
5575	<p>Hazreti Aişe radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, ben altı yaşında iken benimle evlendi. Medine'ye geldik. Beni'l-Haris İbnu'l-Hazrec kabilesine indik. Ben hummaya yakalandım. Saçlarım döküldü. (İyileşince) saçım yine uzadı. Annem Ümmü Ruman, ben arkadaşlarımla salıncakta oynarken, bana geldi, benden ne istediğini bilmeksizin yanına gittim. Elimden tuttu. Evin kapısında beni durdurdu. Evimizde, Ensardan bir grup kadın vardı. "Hayırlı, bereketli olsun!", "Uğurlu mübarek olsun!" diye Dualar, tebrikler ettiler. Annem beni onlara teslim etti. Onlar kılık-kıyafetime çeki düzen verdiler. Beni, (kuşluk vakti aniden) Resûlullah aleyhissalatu vesselam (ın gelişinden) başka bir şey şaşırtmadı. Annem beni O'na teslim etti. O gün ben dokuz yaşında idim."</p>
5578	<p>Hazreti Ümmü Seleme radiyallahu anha anlatıyor: "İddetim sona erince, Hazreti Ebu Bekr radiyallahu anha bana (bir elçi göndererek) istetti ve evlenme teklif etti. Ben kabul etmedim. Derken Resûlullah aleyhissalatu vesselam, Hazreti Ömer radiyallahu anha'ı göndererek kendisi için Ümmü Seleme'yi istetti. Ümmü Seleme, Ömer'e: "Resûlullah'a haber ver: Ben çok kıskanç bir kadınam, ayrıca benim çok çocuğum var, bir de velilerimden hiçbiri burada hazır değil!" dedi. O da gidip, Resûlullah'a aktardı. Aleyhissalatu vesselam, Ömer'e: "Ona dön ve kendisine söyle ki: "Kıskançlığına gelince, senden onu gidermesi için Allah'a Dua edeceğim. Çocuklarına gelince, onların himayesi de görülecektir. Velilerin meselesine gelince, onlardan hazır veya gaib hiç biri bu evliliği yadırgamayacak" buyurdular. Bunun üzerine Ümmü Seleme oğluna: "Ey Ömer! Kalk! Resûlullah'la beni nikahla" dedi. O da nikahladı."</p>
5594	<p>İbnu Mes'ud radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam bize hacet Duasını öğretti. Şöyleydi: "Hamd Allah'a mahsustur. O'ndan yardım dileriz, O'ndan af talep ederiz, nefsimizin şerlerinden, amellerimizin kötülerinden O'na sığınırız. Allah kime hidayet verirse onu</p>

Kimlik	alan
	saptıracak yoktur. Allah kimi de saptırmışsa, onu da hidayete erdirecek yoktur. Allah'tan başka ilah olmadığına şahadet ederim. Muhammed'in O'nun kulu ve resûlü olduğuna da şahadet ederim. Ey iman edenler, adını zikrederek birbirinize talepte bulunduğunuz Allah'tan ve aranızdaki akrabalık bağın(ı koparmak)tan korkun! Şurası muhakkak ki Allah üzerinizde murakıbtır" (Nisa 1). "Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun. Sakın ha müslümanlar olmaktan başka şekilde ölmeyin" (Al-i İmran 102). "Ey iman edenler Allah'tan korkun ve sağlam bõr söz söyleyin. Ta ki Allah sizin işlerinizi salaha çıkarsın ve günahlarınızı da affetsin. kim Allah ve Resûlüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur." (Ahzab 70-71).
5595	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "İçerisinde teşehhüd bulunmayan bir Dua , kesilmiş el gibidir."
5603	Amr İbnu Şu'ayb an ebihi an cediti anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Biriniz bir kadınla evlenir veya bir köle satın alırsa şöyle Dua etsin: "Allahım, ben bunun hayırlı olmasını ve hayırlı bir yaratılış üzere olmasını diliyorum. Onun şerrinden ve şerli bir tablat üzere olmasından sana sığınyorum. Eğer bir deve satın alırsa, eliyle hörgücünün üstenden tutup aynı şeyi söylesin."
5604	Zeyd İbnu Eslem radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Biriniz bir kadınla evlenir veya bir hizmetçi (köle) satın alırsa, perçeminden tutup ona bereketle Dua etsin. Bir deve satın alınca hörgücünün tepesinden tutup, şeytan-ı racim'e karşı Allah'a istlazedde bulunsun."
5606	Hasan(-ı Basri) anlatıyor: "Akil İbnu Ebi Talib radiyallahu anh, Beni Cüşem'den bir kadınla evlenmişti. Onu: "Kaynaşma ve oğullar" dileyerek tebrik ettiler. Fakat o: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın kullandığı tabirlerle Dua edin: "Allah size (evliliği) mübarek etsin ve size bereket versin" deyin!" dedi."
5739	Bera İbnu'l-Azib radiyallahu anh anlatıyor: " Hazreti Ebu Bekr radiyallahu anh, evinde babama uğradı. Ondan bir semer satın aldı. (Babam) Azib'e: "Benimle oğlunu gönder, onu evime kadar götürürsün!" dedi. Babam bana: "Hay onu götürüver!" dedi. Ben de götürüverdim. Babam onunla beraber çıktı, bedelini alacaktı. Babam, Ebu Bekr'e: "Ey Ebu Bekr! Resûlullah aleyhissalatu vesselam'la (hicret ettiğin) gece ne yaptınız?" diye sordu. "Evet o gece yürüdük. Ertesi günü de öğle vaktine kadar yürüdük. Yolumuz تنها idi, hiç kimseye rastlamadık. Önümüze uzun bir kaya çıktı. Kayanın henüz güneşin değmediği bir gölgesi vardı. Yanına konakladık. Ben kayanın yanına geldim. Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın duldasında uyuması için elimle bir yeri düzledim. Sonra oraya bir post yayıp: "Ey Allah'ın Resûlü! (Siz biraz istirahat buyurup şurada) uyuyun, ben etrafınızı gözetlerim!" dedim. Derken yatıp uyudu, ben de çıkıp etrafını gözetlemeye başladım. Kayaya doğru sürüsüyle gelmekte olan bir çobanla karşılaştım. O da bizim gibi gölgeye sığınmak istiyordu. "Sen kimlensin ey delikanlı?" diye sordum. Medine veya Mekke'den bir adama aitti. Ben tekrar: "Koyununda süt var mı?" dedim. "Evet!" dedi. "Sağar mısın?" dedim. Tabii dedi ve sağmak üzere bir koyun yakaladı. "Memede kıl, toz-toprak çer-çöp olabilir, bunları bir çırp!" dedim. Dediğimi yaptı, beraberindeki bir kaba bir miktar süt sağdı. Benim de yanımda Resûlullah aleyhissalatu vesselam için taşıdığım bir kap vardı. İçmede, abdestte onu kullanırdı. (Sütü kendi kabıma aktararak) Aleyhissalatu vesselam'ın yanına geldim. Uyuyordu. Uyandırmak istemedim. Uyanıncaya kadar yanında durdum. Süte biraz su kattım, dibi serinledi. "Ey Allah'ın Resûlü, buyurun için!" dedim. O içti ben de memnun oldum. Sonra: "Yola koyulma vakti gelmedi mi?" dedi. "Evet!" dedim. Güneşin zevalinden sonra hareket ettik. Peşimize Süraka İbnu Malik İbni Cu'şem düştü. Biz sert bir arazide yürüyorduk. "Ey Allah'ın Resûlü, bize yaklaştı!" dedim. "Üzülme! Allah bizimledir!" buyurdu. Aleyhissalatu vesselam, Sürakaya bed Dua etti. Derhal atının ön ayağı karnına kadar yere saplandı. Süraka: "Anladım ki, siz bana ilendiniz. Ne olur benim için Dua edin. Allah için ben de takipçileri sizden geri çevireceğim!" dedi. Aleyhissalatu vesselam Dua ediverdi, adam kurtuldu ve geri döndü. Yol boyu her kime rastladı ise: "Ben size bedel burada gereken (aramayı) yaptım (kimse yok)!" dedi. Böylece her kime rastladı ise geri çevirdi. Hülâsa, bize verdiği sözü tuttu."
5761	Sa'd İbnu Ebi Vakkas radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam Veda hacı senesinde, bende şiddet peyda eden bir ağrı sebebiyle yatmakta olduğum hastalığım için bana

Kimlik	alan
	geçmiş olsun ziyaretine geldi. "Ey Allah'ın Resûlü dedim. Gördüğünüz gibi ağrım çok şiddetlendi. Ben mal mülk sahibi bir kimseyim. Bana varis olacak tek kızımdan başka kimsem yok. Malımın üçte ikisini tasadduk etmek istiyorum!" dedim. Hemen "Hayır, olmaz!" buyurdular. "Yarısı?" dedim. Yine "olmaz!" buyurdular. "Üçte biri? dedim. "Üçte birini mi? Üçte bir de çok. Senin varislerini zenginler olarak bırakman, halka ihtiyaçlarını açan fakirler olarak bırakmandan daha hayırlıdır. Sen aziz ve celil olan Allah'ın rızasını arayarak her ne harcarsan, -hatta bu, hanımının ağzına koyduğun bir lokma bile olsa- mutlaka onun sebebiyle mükafaatlanacaksın" buyurdular. Ben: "Ey Allah'ın Resûlü dedim. Ben arkadaşlarımdan sonra burada kalacak mıyım?" dedim. "Eğer geri kalır, kendisiyle Allah'ın rızasını düşündüğün bir amel yapacak olursan bu ameller sebebiyle mutlaka derecen artacak, merteben yükselecektir. şunu da söyleyeyim. Sen daha yaşayacaksın. Öyle ki Allah seninle birkısım kavimlere hayır ulaştırarak, diğer birkısımlarına da şer" buyurdular. Resulullah aleyhissalatu vesselam sonra, şöyle Dua ettiler: "Allahım! Ashabının hicretini tamama erdir. Onları gerisin geri (başarısızlıkla) çevirme!" Ve sözlerini (Hicret evi olan) Mekke'de ölmüş olan Sa'd İbnu Havle hakkında sarfettikleri "Lakin zavallı, Sa'd İbnu Havle'dir!" mersiyesiyle tamamladılar."
5771	Hakim İbnu Hizam radiyallahu anh'ın anlattığına göre, "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, kendisine bir dinar vererek kurbanlık bir koç almaya gönderdi. Çarşıdan bir dinara bir kurbanlık satın aldı. Ancak onu (beriyeye gelince) iki dinara sattı. Geri dönüp bir dinara bir koç satın aldı. Böylece Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a bir dinar ve bir koçla geldi. Resûlullah dinarı tasadduk etti. Hakim'e de bu ticaretinde mübarek kılması için Allah'a Dua etti."
5811	İbnu Ömer radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Kim Allah adına sığınma talebinde bulunursa ona sığınma, verin, kim Allah adına isterse ona verin, kim sizi davet ederse ona icabet edin; kim size bir iyilik yaparsa karşılıklı bulunun, şayet verecek bir şey bulamazsanız kendinizi, ona karşılığını vermiş görünceye kadar Dua edin."
5813	Sahiheyn ve Tirmizi de Ebu Hureyre'den gelen diğer bir hadiste Resûlullah şöyle buyurmuştur: "Allah Teala Hazretleri şöyle buyurdu: "Ben, kulumun benim hakkımdaki zannına göreyimdir." Müslim ve Tirmizi'nin rivayetinde şu ziyade vardır: "O bana Dua edince ben onunla buldum."
5919	İbnu Abbas radiyallahu anhuma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam Kisra'ya memtubunu göndermişti. Kisra, mektubu okuyunca yırttı. Aleyhissalatu vesselam da "paramparça olmaları için" bed Dua etti."
5971	Sevban radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Ömrü ancak birr (her çeşit hayırlar, iyilikler, ihsanlar) uzatır; kaderi de ancak Dua geri çevirir. Kişi, işlediği günah sebebiyle rızkımdan mahrum kalır!"
5977	Hazreti Aişe radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam şöyle Dua etmişti: "Allahım! İslam'ı, hassaten Ömer İbnu'l Hattab(ın müslüman olmasıyla) aziz kıl!"
5983	Abdurrahman İbnu Ebi Leyla anlatıyor: "Babam Ebu Leyla Hazreti Ali radiyallahu anh ile akşamları biraraya gelip sohbet ederlerdi. Hazreti Ali, kışta yaz elbiseleri, yazda da kış elbiseleri giyerdi. Biz (babama bunun hikmetini bir) sorsanız! dedik. O da sordu. Ali radiyallahu anh şu açıklamayı yaptı: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, Hayber günü, gözümden rahatsız olduğum bir sırada, bana adam göndererek yanına çağırırdı. Ben: "Ey Allah'ın Resûlü dedim, gözlerimden hastayım, (vereceğiniz vazifeyi yapamamaktan endişe ederim)" dedim. Bunun üzerine, gözüme mübarek tükürüklerinden sürüp, bir de: "Allah'ım, ondan sıcak ve soğuk vereceği rahatsızlıkları kaldır!" diye Dua buyurdular. O günden sonra ne sıcakta terledim, ne de soğukta üşüdüm" açıklamasını yaptı." Hazreti Ali, ilaveten Resûlullah'ın şöyle buyurduğunu anlattı: "Yarın, Hayber'in fethi için öyle bir zatı komutan yapacağım ki, o Allah'ı ve Resûlünü hakkıyla sever, Allah ve Resûlü de onu severler. O cepheden kaçacak biri de değildir."
6002	Nevvas İbnu Sem'an el-Kilabi anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ı işittim. Dedi ki: "Rahman'ın iki parmağı arasında olmayan bir kalp yoktur. Allah dilerse onu doğru yola sevkeder, dilerse şaşırır!" Resûlullah aleyhissalatu vesselam şöyle Dua ederdi: "Ey kalpleri tesbit eden Rabbimiz! Kalplerimizi dinin üzerine tesbit et." Resûlullah yine derdi ki: "Mizan (terazi) Rahmanın elindedir. Kıyamet'e kadar bazı kavimleri yükseltir, bazı kavimleri de alçaltır."

Kimlik	alan
6017	Abdullah İbnu Amr radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, bir gün, hücrelerinden birinden çıkıp mescide girmişti. Mescidde ise iki halka vardı. Birinde halk, Kur'an okuyor, Allah'a Dua ediyordu. Diğerindekiler ilim öğrenip ilim öğretmekle meşguldü. Aleyhissalatu vesselam: "Her ikisi de hayır üzeredir: Şunlar Kur'an okuyorlar, Allah'a Dua ediyorlar, Allah (taleplerini) dilerse onlara verir, dilemezse vermez. Bunlar ise öğrenip öğretiyorlar. Ben de bir muallim olarak gönderildim!" buyurdular ve ilim halkasına oturdular."
6022	Ebu Katade babasından naklediyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Kişinin (öldükten sonra) geride bıraktıklarının en hayırlısı şu üç şeydir: "Kendisine Dua eden salih bir evlad, ecir kendisine ulaşan bir sadaka-i cariyeye, kendinden sonra amel edilen bir ilim."
6045	Ebu Ümame radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Sizden biri, helaya girince sakın şu Dua yı okumaktan aciz olmasın; "Allahümme inni euzu bike mine'r-ricsi'n-necesi el-habisi'l-muhbisi, eş-şeytani'r-racimi (Allahım, ben, pis, necis, habis ve muhbis olan şeytan-ı racim'den sana sığınırım."
6127	Vasile İbnu'l-Eska' anlatıyor: "Bir bedevi, Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a gelerek: "Allahım, bana ve Muhammed'e rahmet kıl! Bu rahmetinde bize başkasını ortak yapma!" diye Dua etti. Bunun üzerine Aleyhissalatu vesselam: "Bak şu yaptığına! -veya: Yazık sana!- Sen geniş olan şeyi gerçekten daralttın!" buyurdu. Derken bedevi bacıklarını ayırıp akıtmaya başladı. Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın ashabı: "Hey! (ne yapıyorsun!) deyip (telaşlandılar). Aleyhissalatu vesselam: "Bırakın adamı (işini tamamlasın!)" diye müdahale etti. Sonra da bir kova su getirtip üzerine döktü."
6190	Resulullah aleyhissalatu vesselam'ın pek muhterem kerimeleri Hazreti Fatıma radiyallahu anha anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam mescide girince: "Bismillahi vesselamu ala Resulillahi. Allahümmağfirli zunubi veftah li rahmetike (Allah'ın adıyla girip, Allah'ın Resulüne selam ediyorum. Ey Allahım, benim günahımı affet, bana rahmet kapılarını aç)" derdi. Mescidden çıkarken de: "Bismillahi. Vesselamu ala Resulillahi. Allahümmağfir li zunubi veftah li ebvabe fadlike (Allah'ın adıyla çıkıyorum, Resulullah'a selam ediyorum. Allahım, günahımı affet, bana fazl u kereminin kapılarını aç!)" diye Dua okurdu."
6191	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Biriniz mescide girince Resulullah aleyhissalatu vesselam'a selam etsin ve şu Dua yı okusun: Allahümmaftah li ebvabe rahmetike (Allahım, bana rahmetinin kapılarını aç) çıkarken de Resulullah'a selam versin ve şu Dua yı okusun: "Allahümme a'sımını mine'şşeytani'r-racim (Allahım, beni taşlanmış şeytandan koru)."
6193	Ebu Saidi'l-Hudri radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Kim evinden namaz kılmak üzere çıkar ve: "Ey Allahım! Senden isteyenlerin senin katındaki hakkı için ve şu yürüyüşümün hakkı için senden istiyorum. Ben kibirlenmek, böbürlenmek veya görsünler, desinler gibi adi maksadlarla evden çıkmış değilim. Senin gazabından sakınmak, rızanı kazanmak için evden çıktım. Öyleyse beni ateşten korumanı istiyorum, günahlarımı bağışlamamı talep ediyorum. Çünkü senden başka günahları affeden yoktur" diye Dua eder, (yalvar yakar olursa) Allah Teala hazretleri, ona (rahmet) yüzüyle teveccüh eder ve yetmişbin melek de kendisi için istiğfar eder."
6200	İbnu Mes'ud radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam: "Allahümme inni euzu bike mine'ş-şeytani'r-racim ve hemzihi ve nefhihi ve nefsihi "Allahım, şeytan-ı racimden, onun dürtmelerinden, telkinlerinden, atacağı kibirden sadece sana sığınırım" diye Dua ederdi."
6223	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam gece namazında, iki secde arasında: "Rabbi'ğ-fir li ver'hamni vecburni ve'rzukni verfa'ni (Rabbim! Beni mağfiret et, bana rahmet buyur, kırıklarımı iyileştir hana rızık ver derecemi yükselt)" diye Dua ederdi."
6225	Amr İbnu Rabi'a radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Bana salavat okuyan bir mü'min yoktur ki ona melekler rahmet Dua sı etmemiş olsun. Bu, bana salavat okuduğu müddetçe devam eder. Öyleyse kul bunu, ister az ister çok yapsın!"
6227	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam bir adama: "Namazda (oturunca) ne diyorsun?" diye sordu. Adam: "Ben teşehhüdü okurum, sonra Allah'tan

Kimlik	alan
	cenneti isterim, ateşe karşı O'na sığınırım. Ama vallahi, ben ne senin mırıldanmalarını ne de Muaz'ın mırıldanmalarını (sessizce yapılan Dualar) bilmiyorum" dedi. Aleyhissalatu vesselam: "Biz de aynı şeyler etrafında mırıldanıyoruz" buyurdu."
6228	Vail İbnu Hucr radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam'ı gördüm. Teşehhüdde (sağ elinin) baş ve orta parmaklarını halka etmiş, bunları takiben gelen şehadet parmağını kaldırıp onunla Dua ederken gördüm."
6250	Hazreti Aişe radiyallahu anha anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Şurası muhakkak ki, (namazda) safları dolduranlara Allah rahmet kılar, melekler de günahlarının örtülmesi için Dua ederler. Kim de safdaki bir gediği doldurursa, bu ameli sebebiyle Allah onun cennetteki makamını bir derece yükseltir."
6295	Abdullah İbnu Selam radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam oturuyordu. Ben: "Allah'ın kitabında (Tevrat'ta) şu ifadeyi buluyoruz: "Cuma gününde öyle bir saat vardır ki, mü'min kul o saati denk getirerek namaz kılıp Allah'a Dua ettiği taktirde isteği mutlaka yerine getirilir" dedim. Abdullah devamla dedi ki: "Benim bu sözüm üzerine Resulullah aleyhissalatu vesselam: "Yahut bir saatin bir kısmı" diye bana işaret buyurdu. Ben de: "Doğru söylediniz veya bir saatin bir kısmı" diyerek sözümü düzelttim. Sonra sordum: "Bu vakit (cumanın) hangi vaktidir?" Bana: "O, gündüzün saatlerinin sonudur" diye cevap verdi. Ben dedim ki: "Bu saat namaz vakti değildir." Şu cevabı verdi: "Evet, mü'min kul namaz kılar, sonra müteakip namazı beklemek maksadıyla oturursa o, sevap yönüyle aynen namaz kılıyor gibidir."
6305	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Allah'a Dua edince avuçlarının içini açarak Dua et, ellerinin sırtlarıyla Dua etme. Dua yı bitirince avuçlarını yüzüne sür."
6327	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam bir gün yağmur Duasına çıkmıştı. Ezan ve ikamet olmaksızın bize iki rek'at namaz kıldırdı. Sonra bize hutbe okudu. Yüzünü, elleri kaldırılmış olarak kibleye çevirdi. Ayrıca ridasını ters çevirdi: sağ yanını solu, sol yanını da sağ üzerine aldı."
6328	İbnu Abbas radiyallahu anhüma anlatıyor: "Bir bedevi gelerek Resulullah aleyhissalatu vesselam'a: "Ey Allah'ın Resülü! Ben öyle bir kabileden geliyorum ki, (kuraklık sebebiyle) çobanlar hayvan otlatamıyor ve erkek develerinden hiçbiri rahat rahat yürüyemiyor" dedi. Bunun üzerine Aleyhissalatu vesselam minbere gelip Allah'a hamd ü senadan sonra: "Allahümme's-kına gaysen muğisan merien tabakan meri'en ğadakan acilen ğayra raisin (=Allahım! Bize can kurtaran akibeti, hayırlı, umumi, bol, sırlıklam eden acil ve gecikmesiz yağmur ver" diye Dua etti, sonra minberden indi. Etraftan gelen herkes: "(Peygamberin Duası bereketine gelen yeterli miktarda yağmurla) hepimiz ihya edildik" dedi."
6358	Rıfa'atü'l-Cüheni radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Allah Teala hazretleri gecenin yarısı veya üçte ikisi geçinceye kadar (günahların kaydını) geciktirir. Sonra: "Sakın kullarım benden başkasından bir talepte bulunmasınlar! Kim ben Azimüşşan'dan talep ederse, isteğine icabet eder, Duasını kabul ederim. Kim benden talepte bulunursa, ona istediğini veririm. Kim benden af dilerse onu affederim, bu hal fecir doğuncaya kadar devam eder" buyurur"
6363	Abdullah İbnu Ebi Evfa el-Eslemi radiyallahu anh anlatıyor: "(Bir gün) Resulullah aleyhissalatu vesselam yanımıza geldi ve: "Kimin Allah'a veya mahlukatından birine bir haceti varsa abdest alsın, iki rek'at namaz kılsın, sonra şu Dua yı okusun: Lailahe illallahu'l-Halimu'l-Kerim. Subhanallahi Rabbi'l-Arşi'l-azim. Elhamdulillahi Rabbi'l-Alemin. Allahümme inni eselüke mucibatı rahmetike ve azaima mağfiretike ve'l-ganimete min külli birrin Vesselamete min külli ismin, Es'elüke ella teda'a li zenben illa ğafartehü. Ve la hemmen illa ferrectehu vela haceten hiye leke rıdan illa kaday teha li (Halim ve kerim olan Allah'tan başka ilah yoktur. Büyük Arşın Rabbi noksan sıfatlardan mukaddestir. Hamd alemlerin Rabbine aittir. Allah'ım, şüphesiz ben, senin rahmetine vesile olan sebepleri, mağfretini gerektiren hasletleri, her hayrın ganimetlerini ve her günahı selamette olmayı senden dilerim. Allahım! Her günahımı bağışlamayı, her kederimi gidermeni, rızana uyan

Kimlik	alan
	her dileğimigörmeni senden talep ediyorum)." Sonra Allah'tan dünya ve ahiretle ilgili ne dilerse ister, çünkü şüphesiz (o dilek) takdir edilir."
6385	Ömer İbnu'l-Hattab radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam bana: "Bir hastanın yanına girince, ondan sana Dua edivermesini talep et. Çünkü onun Duası meleklerin Duası gibidir" buyurdular."
6402	İmran İbnu'l-Husayn ve Ebu Berze radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah, aleyhissalatu vesselam'la birlikte bir cenazeye gittik. (Bu esnada) Aleyhissalatu vesselam, ridalarını atıp sadece gömlekleri içerisinde yürümekte olan bir cemaat gördü ve: "Cahiliye amelini mi işliyorsunuz? Yoksa cahiliye fiilini yaparak onlara mı benzemeye çalışıyorsunuz? Şu suretinizden bir başka suretle (kabristandan) dönmeniz için hakkınızda bed Dua etmeyi cidden arzuladım" buyurdu. Bunun üzerine ridalarını giydiler ve bir daha bu adetlerine dönmediler."
6413	Hüseyin İbnu Ali İbni Ebi Talib radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam'ın oğlu Kasım vefat edince Hazreti Hatice radiyallahu anha: "Ey Allah'ın Resulü! Kasım'ın sütü taşı. Keşke Allah ona, süt çağını tamamlayacak kadar ömrünü uzatsaydı" dedi. Aleyhissalatu vesselam, bunun üzerine: "O süt devresini cennette tamamlayacak!" buyurdular. Hazreti Hatice: "Ey Allah'ın Resulü!, Şayet bunu bilseydim, çocuğun ölümü, nazarımda hafiflerdi" dedi. Aleyhissalatu vesselam: "Dilersen Allah'a Dua edeyim de sana onun sesini işittireyim" dedi. Ancak Hazreti Hatice: "Hayır! Ey Allah'ın Resulü! Allah ve Resulünü tasdik ediyorum" dedi."
6427	Said İbnu'l-Müseyyeb rahimehullah anlatıyor: "Ben, İbnu Ömer radiyallahu anhüma ile birlikte bir cenazede beraber bulundum. Cenazeyi lahde koyunca: "Bismillahi ve fi sebilillahi, ve ala Milleti Resulillahi" dedi. Sonra lahidin önüne kerpiç dizilmeye başlanınca: "Allahümme ecirha mineşşeytani ve min azabi'l-kabri, Allahümme cafi'l-arda an cenbeyha ve sa'id ruhaha ve lakkiha minke rıdvanen, (Ey Allahım bu cenazeyi şeytanın şerrinden ve kabir azabından koru. Ey Allahım! Yeri onun yanlarından uzak tut! Ruhunu yükselt, onu katından rızaya erdir!" dedi. Ben. "Ey İbnu Ömer! Bu Dua yı Resulullah aleyhissalatu vesselam'dan mı işittin, kendi fikrinle mi söylüyorsun?" dedim. "Bunu ben kendimden söylesem, ben söz söylemeye muktedirim demektir. Hayır! Ben onu Resulullah aleyhissalatu vesselam'dan işittim" cevabını verdi."
6502	Abdullah İbnu'z-Zübeyr radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam Sa'd İbnu Muaz'ın yanında iftar açmıştı. Şöyle buyurdular: "Yanınızda oruçlular iftar etti. Yemeklerinizden ebrar olanlar yedi, size de melaikeler rahmet Duası nda bulundular."
6504	Abdullah İbnu Amr İbni'l-As radiyallahu anhüma anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Şurası muhakkak ki, oruçlunun iftarını açtığı zaman reddedilmeyen makbul bir Duası vardır."
6647	Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam: "Allahın, ümmetim için perşembe günü ilk vaktin(de yapılan iş)i mübarek kıl" diye Dua ettiler.
6648	İbnu Ömer radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam şöyle Dua buyurdular: "Allahım, ümmetime, günün ilk vakitlerin(de yaptıkları iş)i bereketlendir."
6668	Hazreti Ali radiyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalatu vesselam beni Yemen'e gönderdi. "Ey Allah'ın Resülü dedim. Sen beni gönderiyorsun. Halbuki ben gencim ve aralarında davalarını hükme bağlayacağım. Ben ise daha hükmetmeyi bilmiyorum!" Ali devamla der ki: "Bunun üzerine Resülullah eliyle göğsüme vurdu ve: "Allahım, kalbine hidayet, diline hakta sebat ver!" diye Dua etti." Ali der ki: "O günden sonra, iki kişi arasında verdiğim hiçbir hükümde tereddüt etmedim."
6680	Abdülhamid İbnu Seleme'nin dedesi radiyallahu anh anlatıyor: "(Boşanan) annesi ile babası, kendisini yanında tutmak hususunda ihtilafa düşerek, Resülullah aleyhissalatu vesselam'a başvurdular. Bunlardan biri kafir, diğeri müslüman idiler. Aleyhissalatu vesselam çocuğu (anne veya babadan birini seçmede) muhayyer bıraktı. Çocuk kafir olanı tercih etmişti ki, Aleyhissalatu vesselam: "Allahım, onu doğruya yönelt!" diye Dua buyurdu. Bunun üzerine çocuk müslüman olana yöneldi. Böylece çocuğu müslüman olana verdi."
6841	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resülullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Hacılar ve umre yapanlar Allah'ın elçileridir. Onlar Allah'a Dua etseler, Allah onlara derhal icabet

Kimlik	alan
	eder (Du alarını kabul eder). Eğer kendisinden af ve mağfret dileseler, derhal onlara mağfret eder."
6846	Hazreti Cabir radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam bize hitap ederek buyurdular ki: "Medine halkının ihrama gireceği yer Zülhuleyfe'dir. Şam halkının ihrama gireceği mikat yeri Cuhfe'dir. Yemenlilerin mikat yeri Yelemem'dir. Necid ahalisinin mikat mahalli Karn'dır. Doğu (yani Irak) ahalisinin mikat yeri Zat-ı İrk'dır." Aleyhissalatu vesselam sonra, mübarek yüzlerini doğu taraftaki ufka çevirdi ve: "Allahım onların (doğudakilerin) kalplerini İslam'a çevir" diye Dua etti."
6853	Ata İbnu Ebi Rabah Ka'be'yi tavaf ederken İbnu Hişam radiyallahu anhüm'ün kendisine şöyle soru sorduğuna ve kendisinin şöyle cevap verdiği şahit oldum: "İbnu Hişam: "Rükn-i Yemani hakkında bilgi verir misin?" diye sordu. Ata dedi ki: "Ebu Hureyre radiyallahu anh'in rivayetine göre, Aleyhissalatu vesselam demiştir ki: "Rükn-i Yemani yetmiş(70) bin meleğe emanet edilmiştir. Kim (onun yanında): "Allahım! Senden af, dünya ve ahirette afiyet diliyorum. Rabbimiz! Bize dünyada iyiyi, ahirette de iyiyi ver ve bizi cehennem azabından koru!" diye Dua ederse o melekler "amin!" derler." Ata, Hacerü'l-esved'in bulunduğu köşeye gelince: "Ey Ebu Muhammed! Bu Hacerü'l-esved rüknü hakkında ne işittin?" dedi. Ata şu cevabı verdi: "Ebu Hureyre radiyallahu anh bana, Resulullah aleyhissalatu vesselamın: "Kim hacere'l-esvede yönelirse, şüphesiz Rahman (olan) Allah'a yönelmiş olur" buyurduğunu anlattı.. " İbnu Hişam, Ata'ya: "Ey Ebu Muhammed! Tavafın faziletiyle ilgili ne işittiniz?" diye sordu. Ata şu cevabı verdi: "Ebu Hureyre radiyallahu anh, bana Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın: "Kim Beytullah'ı yedi sefer tavaf eder, tavaf sırasında konuşmayı sadece "Sübhanallah, velhamdülillah ve lailahe illallah, vallahu ekber vela havle vela kuvvete illa billah" derse ondan on günah silinir ve on sevap yazılır, onun bununla mertebesi on derece yükselir. Kim de tavaf sırasında konuşursa sadece ayaklarıyla rahmete girer, tıpkı ayaklarıyla suya dalanlar gibi."
6863	Abbas İbnu Mirdas es-Sülemi radiyallahu anh'in anlattığına göre: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, Arafe günü akşamı ümmeti için mağfret Duas ında bulunmuştur. Rabb Teala, Duas ına: "Ben, zalimler hariç ümmetini mağfret buyurdum. Zira ben zalimden mazlumun intikamını alacağım" diye icabette bulunmuştur. Resûlullah: "Ey Rabbim! Dilersen mazluma (kendi katından bir lütuf olarak) cenneti verir, zalimi de affedersin!" dedi. O akşam Rabb Teala bu Duas ına icabet etmedi. Resûlullah aleyhissalatu vesselam Müzdelife'de sabah namazını kılınca, önceki (cevapsız kalan) Duas ını tekrar etti. Duas ına, arzusu istikametinde cevap verildi. Ravi devamla der ki: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam bunun üzerine (memnuniyetinden) güldü -veya "tebessüm etti" demiştir.- Hazreti Ebu Bekr ve Ömer radiyallahu anhüma: "Annem babam sana kurban olsunlar! Şimdiye kadar bu saatlerde hiç gülmemiştiniz. Sizi güldüren şey nedir? Allah seni sevindirsin!" dediler. Aleyhissalatu vesselam: "Allah'ın düşmanı İblis, Rab Teala hazretlerinin, ümmetimin hepsini mağfret buyurduğunu öğrenince, yerden toprak alıp kendi yüzüne saçtı ve "Yazıklar olsun bana! Helak oldum, her emeğim boşa gitti!" diye bağıırıp çağırmaya başladı. Onun bu korku ve üzüntüsünü görmek beni güldürdü" buyurdular."
6866	İbnu Abbas radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Akabe cemresine taş attığı zaman hemen geçiyor (orada Dua ve zikir için) durmuyordu."
6869	Cübeyr İbnu Mut'im radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam Mina'da Hayf (denilen dere kenarında) ayağa kalkarak şunları söyledi: "Benim sözümü işitip aynen tebliğ edenin yüzünü (Kıyamet günü) Allah ak eylesin. Çünkü fıkıh (dolu hadisleri) yüklenen nice kimseler vardır ki, fakih değildir. Nice hadis taşıyıcıları vardır ki kendilerinden daha fakih olana hadis götürürler. Üç haslet vardır ki, bunlar oldukça mü'min kalbi kin ve husümet taşımaz: Ameli Allah rızası için ihlaslı yapmak, müslüman idarecilere hayırhah olmak, müslümanların cemaatine devam etmek... Çünkü müslümanların Duaları ona katılanların hepsini kuşatır."
6980	Ebu Hizame radiyallahu anh anlatıyor: "(Bir gün) Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a: "Tedavi için kullandığınız ilaçlar şifa isteğiyle okunan Du alar ve (düşmanlardan) korunmak için kullandığımız koruyucu şeyler hakkında ne dersiniz, bunlar Allah'ın kaderinden bir şeyi geri çevirip değiştirir mi ?" diye sormuşlardı. "Bu saydıklarınız da Allah'ın kaderindedir" diye cevap verdi."
7005	

Kimlik	alan
	Halide Bintu Enes Ümmü Beni Hazm es-Saidiye radiyallahu anha'nın anlatığına göre: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a gelmiş, (tedavide okuduğu) Duayı Aleyhissalatu vesselam'a (kontrol ettirmek üzere) arzemiştir. Aleyhissalatu vesselam (Dua metninde mahzurlu bir kelam görmediği için) o Duayı tedavide okumasına ruhsat vermiştir."
7006	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Bir adamı akrep sokmuştu. O gece acıdan uyuyamadı. Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a: "Falancayı akrep soktu, bu yüzden geceleyin hiç uyuyamadı" diye haber verilmişti. Şöyle buyurdular: "Keşke akşamleyin şu Duayı okusaydı: Eûzu bikelimatillahi't-tammati min şerri ma halaka" (Yarattığının şerrinden Allah'ın mükemmel kelimelerine sığınırım)" deseydi, akrebin sokması sabaha kadar ona zarar vermezdi."
7007	Amr İbnu Hazm radiyallahu anh anlatıyor: "Yılan sokmasına karşı okunan Duayı Resûlullah aleyhissalatu vesselam'a arzettim, onu okumama izin verdi."
7008	Hazreti Ebu Hureyre radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam (hastalığım sırasında) bana geçmiş olsun ziyaretine gelmişti. Bana: "Seni, Cebrail'in bana getirdiği Dua ile tedavi etmeyeyim mi?" buyurdular. Ben: "Annem babam sana kurban olsun ey Allah'ın Resülü! Evet!" dedim. Okudular: "Bismillahi erkike vallahu yeş ike min külli dain fike min şerri'n-neffasati fi'l-ukadi ve min şerri hasidin iza hased (Allah'ın adıyla sana okuyorum, sende olan her hastalığa karşı, düğümlere üfleyenlerin şerrine, hased ettikleri zaman hasedçilerin şerrine karşı Allah şifa versin (veya şifayı verecek olan Allah'tır)."
7009	Ubade İbnu's-Samit radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, şiddetli bir hummaya yakalanmış iken Cebrail aleyhissalam gelmişti. Efendimizi tedavi için şu Duayı okudu: "Bismillahi erkike min külli şey'in yüz'ike min hasedi hasidin ve min külli aynin. Allah u yeşfike. (Sana Allah adıyla okuyor, sana eza veren herşeyden, hasedcinin hasedinden ve herbir (kem) gözden şifa diliyorum. Allah sana şifa versin."
7010	Abdullah İbnu Mes'udun zevcesi Zeyneb radiyallahu anhüma anlatıyor: "Yaşlı bir kadın vardı, bize gelir, humre (denilen bir veba çeşidine) karşı rukye yapardı. Bizim ayakları uzun bir karyolamız vardı. (Eşim) Abdullah eve gireceği zaman (geldiğini sezdirmek için) öksürüp ses çıkarırdı. Bir gün Abdullah aynı şekilde içeri girdi. Kadın, sesini işitince ona karşı örtüsüne büründü. Abdullah gelip yanına oturdu ve bana eliyle dokundu ve bir ipin eline değdiğini hissetmişti ki: "Bu nedir?" diye sordu. Ben: "(Takındığım bu muska) içinde humraya karşı Dua var!" dedim. Abdullah onu derhal çekip kopardı, fırlatıp attı ve: "Abdullah'ın ailesi şirkten müstağnidir. Ben Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın: "Rukyeler, muskalar ve büyü bir şirkdir" dediğini işittim" dedi. Ben: "Ama ben bir gün dışarı çıkmıştım. Beni falanca gördü, bunun üzerine ona gelen taraftaki gözüm yaşardı. O günden beri rukye yapınca gözümün yaşı kesilir, rukyeyi bıraktım mı tekrar yaşarır" dedim. Bunun üzerine Abdullah dedi ki: "Bu şeytandır, ona itaat edince seni bırakıyor, ona isyan ettiğin vakit parmağıyla gözüne dürtüyor. Ama Resûlullah aleyhissalatu vesselam'ın yaptığı gibi yapsaydın, bu senin için daha hayırlı, şifa bulman için de daha münasib olurdu: Gözüne su serpip şöyle diyeceksin: "Ezhibi'l-be's, Rabbi'n-nas, işfi, enteş-şafi, la şifaen illa şifauke, şifaen la yugadiru sakamen (Fenalığı gider. Ey insanların Rabbi! Şifa ver! Sen şifa verensin. Senin verdiğinden başka şifa yok! Öyle şifa ver ki, hiçbir hastalık geride kalmamış olsun)."
7106	Hazreti Aişe radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam şöyle Dua ederdi: "Ey Allahım! Beni, güzel amel işledikleri zaman(bunun mükafaatıyla) müjdelenen ve hata işlediği zaman da istiğfar edenlerden eyle!"
7109	Hazreti Enes İbnu Malik radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah şu Duayı çok yapardı: "Allahümme sebbit kalbi ala dinike.(Allahım kalbimi dinin üzere sabit kıl." Bir adam: "Ey Allah'ın Resülü! Biz sana iman ettiğimiz ve senin getirdiklerini tasdik ettiğimiz halde bizim (akibetimiz) için korkuyor musun?" dedi. Aleyhissalatu vesselam adama şu cevabı verdi: "Kalpler, muhakkak ki Rahman'ın parmaklarından iki parmağı arasındadır, onu (dilediği şekilde) döndürür." Ravi der ki: "A'meş iki parmağını gösterdi."
7110	İbnu Abbas radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, Kur'an'dan bir sure öğretir gibi şu Duayı bize öğretmişti: "Allahım! Cehennem azabından, kabir azabından, Mesih Deccal'in fitnesinden, hayat ve ölüm fitnesinden sana sığınırım."

Kimlik	alan
7112	Hazreti Aişe radiyallahu anha'nın anlattığına göre: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam kendisine şu Duayı öğretmiştir: "Allahım ben senden hayrın her çeşidini isterim; yakın olsun, uzak olsun; bildiğim olsun, bilmediğim olsun; bütün şerlerden de sana sığınırım; yakın olsun, uzak olsun; bildiğim şer olsun, bilmediğim şer olsun. Allahım! Kulun ve peygamberin Muhammed'in senden istediği şeyleri senden ben de istiyorum. Kulun ve peygamberin hangi şerlerden sana sığınmışsa ben de o şerlerden sana sığınıyorum. Allahım! Ben senden-, cenneti ve cennete götüren söz ve amel(de beni muvaffak kılman)ı istiyorum. Ateşten ve ateşe götüren söz ve fiillerden de sana sığınıyorum. Ve dahi benim hakkımda hükmettiğin her kaza ve kaderi hayırlı kılmanı senden diliyorum."
7115	Hazreti Ebu Hüreyre radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Kişinin yaptığı Dualar içerisinde en hayırlısı şudur: Allahümme inni es'eluke'l-mu'afate fid-dünya ve'l-ahireti (Ey Allah'ım! Senden dünya ve ahirette afiyet istiyorum),"
7117	el-Kasım (İbnu Abdirrahman) radiyallahu anha demiştir ki: "Allah'ın, Duaya şefaata kılındığı takdirde, o Duayı kabul ettiği ism-i azamı şu üç surededir: Bakara, Al-i İmran ve Ta-Ha. Ebu Ümame radiyallahu anha'tan yapılan bir rivayette, bunun benzeri Resûlullah aleyhissalatu vesselam'dan merfu olarak gelmiştir.
7118	Hazreti Aişe radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam şöyle yalvardılar: "Allahım! Ben, senin pak, güzel, mübarek ve yüce nezdinde en sevimli olan, onunla Dua edildiği takdirde hemen icabet ettiğin, onunla senden istenince hemen verdiğin, onunla rahmetin talep edilince rahmetini esirgemediğin, onunla kurtuluş talep edilince kurtuluş verdiğin isminle senden istiyorum." Hazreti Aişe'nin belirttiğine göre, bir başka gün Aleyhissalatu vesselam'ın, kendisine "Ey Aişe! Kendisiyle Dua edildiği takdirde icabet ettiği ismi, Allah'ın bana gösterdiğini sen biliyor musun?" diye sormuştu. Hazreti Aişe der ki: "Ben: "Ey Allah'ın Resülü! Annem babam sana feda olsun, onu bana da öğret!" dedim. "Ey Aişe onu sana öğretmem uygun düşmez!" buyurdu. Bu cevap üzerine ben de oradan uzaklaşıp bir müddet tek başıma oturdum. Sonra kalkıp, başını öptüm ve: "Ey Allah'ın Resülü! Onu bana öğret" diye ricada bulundum. O yine: "Onu sana öğretmem uygun olmaz, ey Aişe! Onunla senin dünyevi bir şey talep etmen uygunsuz olur" buyurdu." Hazreti Aişe devamla der ki: "Ben de kalkıp abdest aldım, sonra iki rekat namaz kıldım, sonra: "Allahım! Sana Allah isminle Dua ediyorum. Sana Rahman isminle Dua ediyorum.Sana Birrurrahim isminle Dua ediyorum. Sana bildiğim ve bilmediğim güzel isimlerinin hepsiyle Dua ediyorum. Bana mağfiret et, rahmet eyle" diye Dua ettim." Aişe devamla der ki: "Bu Duam üzerine Resûlullah aleyhissalatu vesselam güldü ve: "İsm-i azam, senin yaptığın şu Duanın içinde geçti" buyurdu."
7120	Ümmü Hakim Bintü Vedda'el-Huza'iyye radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam şöyle buyurdular: "Babanın Duası perdeyi deler (kabul makamına ulaşır)."
7122	Abdullah İbnu Mes'ud radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, yatağına girince, sağ elini yanağının altına koyar sonra şu Duayı okurdu: "Allahümme, kını azabeke yevme teb'asu -ev tecme'u- ibadeke (Allahım! Kullarını yeniden dirilttiğin veya topladığın- gün beni azabından koru."
7123	Ebu Hüreyre radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, evinden çıktığı vakit şu Duayı okurdu: "Bismillahi la havle vela kuvvete illa billah, et-tüklani alallah. (Allahın ismiyle. Dünya ve ukba işlerine güç kuvvet Allah'tandır. Dayanağım Allah'dır."
7172	Sevban radiyallahu anha anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Ömrü sadece yapılan iyilik artırır. Kaderi de sadece Dua geri çevirir. Şurası muhakkak ki, kişi, işlediği günah sebebiyle rızkından mahrum edilir."
7194	Abdullah İbnu Mes'ud radiyallahu anha anlatıyor: "Mirac gecesinde, Resûlullah aleyhissalatu vesselam Hazreti İbrahim, Hazreti Musa ve Hazreti İsa ile karşılaştı. Kıyameti aralarında müzakere ettiler. Önce Hazreti İbrahim aleyhissalam'dan başlayıp ona Kıyametten sordular. Onun Kıyamet hakkında herhangi bir bilgisi yoktu. Sonra Hazreti Musa aleyhissalam'a sordular. Kıyamet hakkında onun da bir bilgisi yoktu. Söz Hazreti İsa aleyhissalam'a geldi. O: "Kıyametin kopmasına yakın şeyler (alametler) hakkında bana bilgi verildi. Ama Kıyametin kopma (vaktini) Allah'tan başka hiç

Kimlik	alan
	<p>kimse bilemez" dedi. Sonra (Kıyametin alametlerin en biri olarak) Deccal'in çıkmasını anlattı. Şunları söyledi: "Sonra ben inip onu öldüreceğim ve bundan sonra halk memleketlerine dönecek. Bu defa onların karşısına Ye'cüc ve Me'cüc çıkacak ve her tepeden hızla hücum edeceklerdir. Onlar giderken rastladıkları her suyu içip tüketecekler ve uğrayacakları her şeyi bozup alt-üst edecekler. Bunun üzerine halk feryat ederek Allah'tan yardım dileycek. Ben de Ye'cüc ve Me'cüc'ü öldürmesi için Allah'a Dua edeceğim. (Duam kabul görecek) ve yer onların (leşlerinin) kokusu ile çok pis kokacak. Ben yine Allah'a Dua edeceğim! Allah da bir su gönderecek ve o su, onları taşıyıp denize atacaktır. Daha sonra dağlar ufaltılıp dağıtılacak ve yer, derinin yarılıp genişletildiği gibi yayılıp genişletilecek. İşte söylenen bu hal vuküa gelince, insanlara yakınlığı itibariyle Kıyametin, ev halkı ne zaman doğumu ile aniden karşılaşıp bilmedikleri hamile kadın gibi olacağı bana bildirildi." Ravi el-Avvam demiştir ki: "Bunun tasdiki Kitabullah'da bulunmuştur (Mealen): "Nihayet, Ye'cüc ile Me'cüc'ün önündeki sed açıldığında, her tepeden saldıрмаğa başladılar" (Enbiya 96).</p>
7214	<p>Ebu Sa'idi'l-Hudri radiyallahu anh derdi ki : "Fakirleri sevin. Zira ben Resulullah aleyhissalatu vesselam'ın, Dualarında şöyle söylediğini işittim: "Allahım, beni fakir olarak yaşat, fakir olarak ruhumu kabzet, ahirette de fakirler zümresinde hasret."</p>
7215	<p>Habbab radiyallahu anh "Akşam, sabah, Rablerinin rızasını dileyerek O'na Dua edenleri yanından kovma. Onların hesabı senden sorulmayacaktır, senin hesabın da onlara sorulmayacaktır, öyleyse onları kovup da zalimlerden olma" (En'am 52) mealindeki ayetle ilgili olarak şunu anlattı: "Akra' İbnu Habis et-Temimi ve Uyeyne İbnu Hisn el Fezari Resulullah'ın yanına geldiler. Aleyhissalatu vesselam'ı Suheyb, Bilal, Ammar ve Habbab gibi zayıf müslümanlarla oturmuş buldular. (Bu gariban takımını) Resulullah'ın etrafında görünce onları küçümseyip hakir gördüler. Aleyhissalatu vesselam'a yaklaşip başbaşa kaldılar (yani biz bir kenara çekildik). Onlar: "Biz, senin bize hususi bir sohbet oturumu ayırmanı isteriz, ta ki Araplar bizim üstünlüğümüzü tanısınlar. Zira sana (her taraftaki) Araplardan (durmadan) heyetler geliyor. Onların bizi bu (değersiz) köle bozuntularıyla beraber görmelerinden utanıyoruz. Şu halde, her ne zaman biz sana gelirsek, onları yanından kaldır. Biz gidince, dilersen yine onlarla beraber ol!" dediler. Aleyhissalatu vesselam da: "Pekala!" diye cevap verdi. Bunun üzerine onlar: "Bu teklifimizi bir yazı ile de teşvik et" dediler." (Habbab) der ki: "Aleyhissalatu vesselam hemen bir kağıt istedi, yazması için Ali radiyallahu anh'ı çağırdı. Biz hala bir kenarda oturmuş duruyorduk. Derken Cibril aleyhissalam indi ve şu vahyi getirdi. (Mealen): "Sabah akşam Rablerinin rızasını isteyerek O'na yalvaranları kovma. Onların hesabından sana bir sorumluluk yoktur. Senin hesabından da onlara bir sorumluluk yoktur ki onları kovarak zulmedenlerden olasın" (En'am 52). Ayet-i kerime daha sonra Akra' İbnu Habis ve Uyeyne İbnu Hisn'i zikrederek devam etti: "Böylece, "Aramızdan Allah bunlara mı iyilikte bulundu?" demeleri için onları birbiriyle imtihan ettik. Allah şükredenleri iyi bilen değil midir?" (En'am 53). Ayet şöyle devam etti: "(Ey Muhammed) ayetlerimize iman edenler sana gelince: "Size selam olsun!" de. Rabbiniz, sizden kim bilmeyerek fenalık ister de arkasından tevbe eder ve nefsini düzeltirse, ona rahmet etmeyi kendi üzerine almıştır" (En'am 54). Habbab devamla der ki: "Bunun üzerine Aleyhissalatu vesselam'a yaklaştık, Öyle ki dizlerimizi dizlerinin üzerine koyduk. Aleyhissalatu vesselam bizimle otururdu. Kalkıp gitmek istediği zaman doğrulur ve bizi öyle terkederdi. Bunun üzerine aziz ve celil olan Allah şu vahyi indirdi: "(Sabah-akşam Rablerinin rızasını dileyerek O'na yalvaranlarla beraber sen de sabret. Dünya hayatının güzelliklerini isteyerek gözlerini o kimselerden ayırma -yani eşraf ile beraber oturma-. Bizi anmasını kendilerine unuttuğumuz yani Uyeyne ve Akra'- ve işinde aşırı giderek hevesine uyan kimseye uyma" (Kehf 28). Sonra onlara (yani mü'minlere ve kafirlere iki kişinin misalini (Kehf 32-44) ve dünya hayatının misalini (Kehf 45) getirdi (yani mezkur ayetleri bu maksatla inzal buyurdu). Habbab der ki: "(Bu hadiseden sonra) biz (zayıf takımdan olan sahabiler) Resulullah aleyhissalatu vesselam'la beraber</p>
7221	<p>Nukade el-Esedi radiyallahu anh anlatıyor: "Resulullah aleyhissalatu vesselam beni, bir adama göndererek onun dışı devesini meniha olarak (bir müddet sütünden istifade etmek için) istedi. Adam talebi kabul etmedi. Bunun üzerine, Aleyhissalatu vesselam bir başka adama (aynı maksatla) yolladı. Bu zat, Efendimize sağmal bir deve yolladı. Resulullah deveye bakınca: "Allahım, deveyi göndereni mübarek kıl!" diye Dua buyurdu." Nukade der ki: "Resulullah aleyhissalatu vesselam'a:</p>

Kimlik	alan
	<p>"Onu getireni de (deyin)" dedim. Aleyhissalatu vesselam: "Onu getireni de (mübarek kıl)" dedi. Sonra devenin sağılmasını emretti. Deve sağıldı fakat derhal yine memeleri süt doldu. Resulullah aleyhissalatu vesselam: "Allahım, falanın malını çoğalt!" diye, önce reddeden kimse için de Dua etti. Devesini gönderen için de: "Allahım, falanın rızkını gün be gün eyle" diye Dua etti."</p>
7229	<p>Hazreti Enes radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam, Ensar'dan bir zatın kapısının üstüne yaptırdığı bir kubbe gördü. "Bu nedir?" diye sordu. "Bu falancanın inşa ettirdiği bir kubbedir!" dediler. Resûlullah aleyhissalatu vesselam: "Böyle sarfedilen her mal, Kıyamet günü sahibine bir vebaldir!" buyurdular. Bu söz Ensari'ye ulaşmıştı. Kubbe'yi hemen yıktı. Sonra, Aleyhissalatu vesselam oradan tekrar geçti, fakat kubbeyi göremedi, akibetini sordu. "Sizin söylediğiniz kendisine ulaşınca yıktı" denildi. Bunun üzerine Resûlullah aleyhissalatu vesselam: "Allah ona rahmet kılsın, Allah ona rahmet kılsın!" diye Dua buyurdular."</p>
7291	<p>Enes İbnu Malik radiyallahu anh anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: "Şu dünya ateşiniz var ya! Bu, cehennem ateşinin yetmiş cüzünden bir cüzdür. Eğer o, su ile iki kere söndürülmemiş (harareti giderilmemiş) olsaydı, ondan faydalanamazdınız. Şurası muhakkak ki, bu dünya ateşi, aziz ve celil olan Allah'a, bir daha eski hararetine döndürmemesi için Dua eder."</p>